

Vol. II
No. 12

Thursday
26th June, 1952

HYDERABAD LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

Official Report

CONTENTS

	PAGES
Starred Questions and Answers	[703-705]
Unstarred Questions and Answers	[705-707]
Demands for Grants	[708-764]

Price : Eight Annas.

HYDERABAD LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 26th June 1952

(Twelfth day of the Second Session)

The House met at Two of the Clock.

[Mr. Speaker in the Chair]

Starred Questions and Answers

Mr. Speaker. Let us proceed with questions. Shri G. Hanumantha Rao.

Finance Department Staff

*125 *Shri G. Hanumantha Rao* (Mulug): Will the hon. Minister for Finance be pleased to state:

(1) Whether he will lay on the table of the House a statement showing the number and set-up of the Gazetted staff of the Finance Department?

(2) Whether it is a fact that the Finance Department is overstaffed as compared with not only other Departments of the Government but also the neighbouring States whose revenues are much larger and work is more involved, leading to superfluity, redundancy and wastefulness?

(3) Whether the Government intends taking immediate action to cut down the superfluous staff in the Finance Department and prevent unnecessary waste?

The Minister for Finance (Dr. G. S. Melkote): (1) Yes. The set-up of the Gazetted staff in the Finance Department is as follows —

OFFICERS	PERMANENT	TEMPORARY
Secretary	1	-
Joint Secretary	1	-
Deputy Secretaries	3	1 (in-charge of Supply Fin.Br.)—
Asst. Secretaries	9	2 (in-charge of Supply Fin. Brn.)
Asst. Secretary in charge of the Central Accounts Section for all the Depts. of the Sectt.	1	-
Registrar	1	-

The Gazetted staff is in accordance with the recommendations of Khan Saheb Joshi, who was specially invited by the Hyderabad Government after Police Action for examination of, and advice regarding, the staff requirements of the various Departments of the Secretariat.

The Central Accounts Section is in charge of an Asst. Secretary, which is a recent creation after the Government had an occasion to consider the Economy Committee Report. In this Section, the accounts matters and disbursements relating to all the Departments of the Secretariat are dealt with. This has resulted in considerable economy.

There is also an officer of the status of an Asst. Secretary on deputation from the Bombay Government who has been placed in charge of the Codification Branch. This post is temporary and is tenable up to the end of March 1953.

(2) The apparent increase in the staff in the Finance Department here is due to the fact that there are several functions entrusted to the Finance Department here which are not ordinarily discharged by its counter-parts in other State Governments; for example, Administration of sales-tax, Agricultural Income-tax, Customs, District Treasuries, Stamps Manufacture, control of Accounts officers attached to various Departments of Government, Management of currency on behalf of the Government of India. In addition to this there is the special work relating to Cash Grants (Atiyat) and hereditary Nizam posts. This list is not exhaustive but is only illustrative. In view of this large list of extraneous work which is done by the Finance Department here, it would not be correct to compare the staff here with that of other State Governments.

(3) In the Estimates Committee, certain Members had expressed the view that the Finance Department was over-staffed. In order to satisfy myself, I had asked the Financial Councillor to advise us as to what extent there was excess staff in the Finance Department. I have just received his comments and I am examining them.

شری جی۔ ہنمت راؤ۔ مدراس کے فینانس ڈپارٹمنٹ میں کتنا اسٹاف ہے اور یہاں کتنا ہے ؟

Dr. G. S. Melkote : I require notice, Sir.

شری جی۔ ہنمت راؤ۔ یہی میں کہتا ہے ؟

Dr. G. S. Melkote : I require notice, Sir.

Shri V D Deshpande (Ippaguda) · Is the hon Finance Minister aware that in the Economy Committee Report, Shri Gorwalla had made an observation that the Departmental Heads or the Secretaries were working something like superheads and there is no proper distribution of work and that is the reason why there is excess staff?

Dr. G. S. Melkote · I am aware of it I have requested the Financial Adviser to look into the matter and he has furnished me with his comments. I am examining them.

Mr. Speaker Next question, Shri G. Hanumanth Rao.

Financial Sanctions

*127 *Shri G Hanumantha Rao* Will the hon Minister for Finance be pleased to state ·

(1) Whether there is any system by which all orders passed by the Finance Department in his name involving financial sanctions are brought to his notice?

(2) If not, whether he intends to institute such system to rectify the defect to ensure close check of all the Financial commitments sanctioned by the Finance Department?

Dr. G. S. Melkote · (1) Yes.

(2) Does not arise.

Unstarred Questions and Answers

Permits for Iron and Steel

74. *Shri L. R. Ganerizwal* (Ramayanpeth) . Will the hon. Minister for Public Works be pleased to state.—

(1) Whether any applications for permits for iron and steel were pending when the January quota was released?

(2) If so, the number of such applications?

(3) Whether it is a fact that the stock of iron and steel released was not issued to the applicants whose applications were pending?

(4) Who was responsible for the release order?

(5) Whether the list of pending applications and stock position of iron and steel with the merchants were submitted to the hon. Minister or the Secretary of the Department before the release order was issued?

(6) If not, for what reasons ?

(7) Whether it is a fact that stocks of iron and steel were accumulated with the stockists in spite of the fact that many applications for permit were pending ?

(8) If so, whether the Government made an attempt to enquire the reasons for the same ?

(9) Whether it is a fact that the stockists refused to sell the stock before the issue of the release order ?

(10) If so, what action has been taken against them ? and

(11) What steps do the Government intend taking to prevent such occurrences in future ?

(The Minister for Public Works Shri Mehdi Nawaz Jung):

(1) The question is based on a misapprehension. It was not the January Quota which was released for free sale. It was the stock belonging to the period prior to 1-1-1952 and lying with the stockists that was released for free sale by the Government of India.

(2) 478 applications were pending in Public Section (as per statement 'A' attached) when the pre-January stock was released.

(3) No applications were pending for the iron and steel of the sizes and categories available in the pre-January stock released for the free sale.

(4) The Government of India who through Circular No. SC(A)-4(129)/52, dated 12-4-1952 of their Ministry of Commerce and Industry issued the Free Sale Order for stocks held prior to 1-1-1952.

(5) This question does not arise as the Free Sale Order was issued by the Government of India.

(6) This question does not arise for the reason stated in reply to part (5) of the question.

(7) The accumulated stocks with the stockists mainly consisted of categories and sizes for which either there was no demand by public and other indentors or those that were lapsed and were lying with the stockists from uncashed permits.

(8) There was no necessity in view of the reply to part (7) of the question.

(9) There were no such refusals.

(10) and (11) In view of the answer to part 9 of the question, no need for any action arises.

Unstarred Questions and Answers

26th June, 1952.

707

Abstract showing Pending Applications on 30th of April, 1952

CATEGORIES OF IRON MATERIALS					REMARKS
1/4" Bars.	3/8" Bars	1/2" Bars	5/8" Bars	3/4" Bars	
89	177	144	9	40	478
Total					19
Applications					478
					3/4" M S Bars and M S Flats 1" x 1" x 1/4" were made available on 22-4-52 and 26-4- 52 respectively after fixing rates Permits were issued during May '52, Beams applications are still pending for 9" x 4", 8" x 4", x 9" 5", 10" x 5" and 8X6 as the same are not in stock

Demands for Grants

مسٹر اسپیکر - معرر ممبران کو اس کا خیال ہوگا کہ میں نے گزشتہ اجلاس میں طے کیا تھا کہ آج کم از کم میں مسٹروں کے ڈیمانڈس پر بحثیں ختم ہو جانی چاہئیں۔ اس لئے وقت کا بے حد ممبر اپنے طور پر کر لیں تو مناسب ہے۔ میں سمجھتا ہوں کہ مسٹر دیسپانڈے اس سلسلہ میں لیڈ (lead) کریں گے۔

شری وی۔ ڈی۔ دیسپانڈے - ادھکس مہودے۔ مجھ سے یہ خواہش کی گئی ہے کہ میں اس سلسلہ میں لیڈ کروں۔ میں اس کی کوشش کروں گا۔

میں نے جو دوسرا کٹ مونس ہاؤس کے سامنے رکھا ہے وہ ریحل لیگویس (Regional languages) کو میڈیم آف انسٹرکشن کے سلسلہ میں ہے۔ جب ریحل لیگویس کے الفاظ استعمال کئے جاتے ہیں تو ہمارے سامنے چار لیگویس ہوتی ہیں۔ اردو زبان کو اگرچہ کہ ریحل لیگویس میں سمجھا جا رہا ہے لیکن میں سمجھتا ہوں کہ جہاں ہم کو دوسری اور چیریں ورٹے میں ملی ہیں اس طرح اردو زبان بھی ہم کو ورٹے میں ملی ہے۔ آج کے ہسٹاریکل حالات کا لحاظ کرتے ہوئے میں سمجھتا ہوں کہ اردو ۲۰-۲۵ لاکھ لوگوں کی مادری زبان ہے۔ اس لئے میں محسوس کرتا ہوں کہ جب ہم اپنی پالیسی طے کریں گے تو اردو کو بھی ریحل لیگویس کی حیثیت سے میڈیم آف انسٹرکشن کے لئے کونسلڈر (Consider) کرنا چاہئے۔

مسٹر اسپیکر - ریکگنائزڈ لیگویس (Recognised languages) کی حوتعرف کی گئی ہے اس میں اردو بھی شامل ہے۔

شری وی۔ ڈی۔ دیسپانڈے - اس طرح چار لیگویس ہیں۔ میں سمجھتا ہوں کہ محکمہ تعلیم کی جو پالیسی چار زبانوں کی ترویج کے متعلق ہے اس سلسلہ میں جن لوگوں کی طرف سے یہ کہا جاتا ہے کہ اردو کو ہندی سے ری پلیس (Replace) کیا جاسکتا ہے تو ان سے میں ادنا عرض کروں گا کہ کسی مادری زبان کو کسی دوسری زبان سے ری پلیس نہیں کیا جاسکتا۔ عثمانیہ یونیورسٹی میں اردو کی بجائے ہندی رکھے گا جو خیال ظاہر کیا جا رہا ہے میں کہوں گا کہ یہ ٹھیک نہ ہوگا۔ حیدر آباد کی ریاست میں چار بڑی زبانیں ہیں تلگو، مرہٹی، کنڑی اور اردو۔ ان کو میڈیا آف انسٹرکشن ('Media of Instruction') پایا جاسکتا ہے۔ چونکہ ایک زمانہ میں اردو بھی میڈیم آف انسٹرکشن تھی اس لئے اس کو بھی رکھنا چاہئے۔ کیونکہ اسکو حیدر آباد کا ایک بڑا سکشن بولتا ہے۔ ایک اور چیز کی طرف میں ہاوس کو توجہ دلاؤں گا۔ ایک طرف تو اردو کو بالکل نکال دینے کے رجحانات ہیں اور دوسری طرف ایسے بھی رجحانات پائے جاتے ہیں کہ اردو یا ہندی کے سوا کوئی دوسری زبان نہیں ہونی چاہئے۔ یہ جو دوسرا رجحان ہے وہی رجحان ہے جو کسی زمانہ میں امپیرلسٹ گورنمنٹ (Imperialist Govt.) کی پالیسی تھا کہ اپنی زبان کو ہم پر لادا جائے۔ اسی نقطہ نظر سے عام طور پر پہلے اردو زبان کو ہم پر لادایا گیا۔ اسی ذہنیت کے تحت اب یہ کوشش کی جا رہی ہے کہ ہندی

حکومتوں پر لادا جائے۔ میں عرض کرونگا کہ ہندوستان میں جو مختلف اسٹیٹس ہیں انکے آپسی تعلقات کو قائم رکھنے کے لئے کسی نہ کسی زبان کو اسانا پڑے گا۔ لیکن اسکے قطعاً یہ معنی نہیں ہو سکتے کہ صرف ہندی ہی کو اس طرح ٹھوسا جائے کہ دوسری زبانیں ختم ہو جائیں۔ میں اس سے درزور احتلاف کرونگا کہ کسی کی مادری زبان کو نکالنے کی کو شش کی جائے اگر اسکا کہا جائے تو یہ ایک غلط اسٹیپ (Step) ہوگا۔ ریاضہ حیدرآباد میں حوالہ الگ زبانیں ہیں ان کے متعلق میں یہ کہہوں گا کہ چلوے جو پراسپیکٹس (Prospects) یعنی یہ کہ اسٹیٹ کو تحلیل کر کے آندھرا، مہاراشٹر کرنا ٹک بامے کا جو سوال ہے اسوقت تو ان جیروں کی ضرورت نہیں پڑیگی۔ غنایہ پوریورسٹی میں چار زبانوں کو میڈیا آف اسٹرکشن بنا کر تعلیم دینے کا انتظام کیا جاسکتا ہے۔ اگر یہ کہا جائے کہ دس آدمی کھانا کھائے والے ہیں اور ہم اسکا انتظام کیسے کر سکتے ہیں تو میں یہ کہہوں گا کہ یہ بالکل بے معنی سی بات ہوگی۔ حکومت کو اس کا انتظام کسی نہ کسی طرح سے کرنا ضروری ہے۔ جب ہزاروں روپے دوسری چیزوں کے لئے نکالے جاسکتے ہیں تو اس کے لئے بھی حکومت انتظام کر سکتی ہے۔ چاہے احساس لاکھ روپیہ ہی اس کے لئے کیوں نہ حرج کرنا پڑے۔ اس بحال کو لیکر ہم آگے بڑھیں تو یقیناً چاروں زبانوں کو میڈیا آف اسٹرکشن بنا کر تعلیم کا انتظام کر سکتے ہیں۔ کہا جاتا ہے کہ ملکی زبانوں کو کبھی کبھی ورنہ کلاز (Vernaculars) کا نام بھی دیا جاتا ہے اور میں سمجھتا ہوں کہ یہ نام غلط ہے۔ ان میں لٹریچر نہیں ہے ؟ میں کہہوں گا کہ مددہمہ پردیس میں مرہٹی کے ذریعہ انٹرک تعلیم دی جاتی ہے اور ممی میں بھی ایٹرنس تک میڈیم آف اسٹرکشن (Medium of Instruction) مرہٹی ہے۔ غنایہ پوریورسٹی میں اب بھی اردو میں امتحان ہوتا ہے۔ ہندی میں امتحان ہوتا ہے اور انگریزی میں بھی ہونا ہے اس طرح ہاں میں رائج ہیں تو چوتھی زبان کیوں نہیں آسکتی ؟ ان ماہرین حکمران سے درزور اپیل کرونگا کہ ورنہ ملکی زبانوں کو کالج ہے اس میں میڈیم آف اسٹرکشن ملے، اورنگ آباد میں مرہٹی اور گلبرہ کالج میں کنڑی قرار دیا جائے پوریورسٹی میں اردو کو میڈیم آف اسٹرکشن قرار دیا جاسکتا ہے۔ ویو کورد ہی کو امداد دیکر وہاں ملکی زبانوں میں تعلیم کا انتظام کیا جاسکتا ہے۔ تمام زبانوں میں ہائبر ایڈوکشن کا انتظام بھی کیا جاسکتا ہے۔ انگریزی کے بارے میں میں یہ کہہوں گا کہ وہ کسی بھی فرد کی مادری زبان نہیں ہے سوائے چند اینگلو انڈیس کے۔ لیکن چونکہ وہ انٹرینسل لیگنوج ہے اسلئے اس سے ملک کی ترقی کے مسائل حل کئے جاسکتے ہیں۔ یہ طریقہ مایب ناماسب ہے کہ بچوں کو زبردستی تین تین چار زبانیں پڑھنے پر مجبور کیا جائے۔ میرا تجربہ ہے۔ میرا بچہ جو چوتھی میں ہے اسکو مرہٹی کے ساتھ ساتھ ہندی بھی پڑھائی جا رہی ہے اور میری دوسری بچی جو پانچویں یا چھٹی جماعت میں پڑھتی ہے اسکو نہ صرف ہندی پڑھنی بلکہ انگریزی بھی سکھانی پڑتی ہے۔ اس طرح پانچ سات برس کے بچوں پر دو زبانیں تین زبانیں الا ذی جاتی ہیں۔ آپسی صورت میں یہ کبھی طرح ہو سکتے ہیں ؟

حس حد تک انکے معلومات میں وسع ہوئی چاہئے ہیں ہوسکتی۔ اسلئے میں عرض کروں گا کہ مڈل تک دوسری زبان میں تعلیم دینے کی ضرورت نہیں صرف مادری زبان میں تعلیم ہونی چاہئے۔ ایسے صورت میں ہی بچے کورس پر حاوی ہوسکتے ہیں۔ لہذا میں کہوں گا کہ مڈل تک کسی دوسری زبان میں تعلیم کو کمپلسری (Compulsory) نہ کیا جائے البتہ مڈل سے مٹرک تک ہندی کو کمپلسری (Compulsory) زبان قرار دیا جاسکتا ہے اور آئسل (Optional) کے طور پر انگریزی کو رکھا جاسکتا ہے۔ مجھے حکومت کی آج کی پالیسی پر سبب اعتراض ہے۔ ملک میں تعلیم کو بڑھانا ہے۔ ایک آرڈیل ممبر نے کہا کہ مڈل اسکولس کھولے جارہے ہیں۔ مڈل اسکول کے معنی یہ ہونگے کہ انگریزی میں تعلیم کا انتظام ہوگا۔

اس لئے میں یہ کہوں گا کہ حکومت کی رجمنٹ لیگویچس (Regional languages) کی پالیسی کو تبدیل کرنے کی سبب ضرورت ہے۔ ہمارے سامنے تعلیم کو زیادہ سے زیادہ رائج کرنے کے پروپوزلس (Proposals) ہیں۔ جمہوریہ اوس وقت تک آگے ہیں بڑھ سکتی جب تک کہ بنیادی طور پر تعلیم عام ہو۔ تعلیم کا عام ہونا جمہوریہ کی راہ میں بڑی رکاوٹ ہے۔ اس لئے میں ہمارے وزیر تعلیم سے یہ پروپوز ایل کروں گا کہ ملکی زبانوں کو آگے بڑھانے کے لئے ہر ممکنہ کوشش کریں اور اس جانب بوجہ دیں۔ اس در ممکن ہے یہ کہا جائے کہ ایسا کرنے سے انورس کی جانب سے تخفیف کا سوال حکومت کے سامنے لا کر کھڑا کر دیا جائے گا۔ لیکن میں یہ کہوں گا کہ ملک کی دہلائی کے لئے جو پروپوزلس ہیں انہیں ان رکاوٹوں کی وجہ سے ترک کر دینا مناسب نہیں لیکن اس کے ساتھ ہی انٹائمریکچر (Entire picture) کے طور پر سوچنے کی ضرورت ہے۔ کسی ڈارٹمنٹ میں رٹرنچمنٹ (Retrenchment) کا سوال پیدا ہوتا ہے یا نہ ساتھ ساتھ یہ بھی سوچنا چاہئے کہ ان علحدہ ہونے والوں کو کس طرح انارب (Absorb) کیا جاسکتا ہے۔ ممکن ہے کیسیٹ کے سامنے یہ انٹائمریکچر رہے۔ جب ہم کسی ڈیولپمنٹ پلان پر سوچتے ہیں تو اسکے ساتھ اسکے الگ الگ اجراء پر بھی سوچنا چاہئے۔ ہر حال میں یہ کہوں گا کہ لیگویچس کی بنیادی تعلیم کے لئے پرائمری ایجوکیشن کو کمپلسری کرنے کے لئے جلد سے جلد اسکیم کو عمل میں لایا جائے۔ اگر حیدرآباد اور سکندراناد میں اردو حاسے والے زیادہ ہیں تو یہاں ایسے پرائمری ایجوکیشن کے لئے کمپلسری کیا جاسکتا ہے۔ اور اس میں کئی مدرسین انارب کئے جاسکتے ہیں۔ اس طرح تخفیف کا سوال بھی بڑی حد تک حل ہونا ممکن ہے۔ مجھے افسوس کے ساتھ کہا پڑتا ہے کہ جب ری آرگنائیزیشن کے سلسلے میں رٹرنچمنٹ کا سوال آتا ہے تو آنریبل مسٹرس یہ سمجھتے ہیں کہ ہم تضاد پانی سے کام لیتے ہیں۔ نیز یہ کہنا بھی صحیح نہیں کہ اسی وجہ سے حکومت کو سلو (Slow) چلنا پڑتا ہے۔ ہمارا یہ کہنا ہے کہ رٹرنچمنٹ کے ساتھ حکومت اپنا ریش کی اسکیم بھی چلا سکتی ہے۔ ایجوکیشن ڈپارٹمنٹ کی پالیسی اسی لحاظ سے ہونی چاہئے۔

مجھے یہ بھی عرض کرنا ہے کہ ہماری یونیورسٹی کا ڈسٹریکٹس ٹاب ہوئی (Top heavy) ہے۔ اسکا اندازہ ہمیں اپنی یونیورسٹی کا مقابلہ بمصلہ اسٹیشن کی یونیورسٹیوں سے کرے در ہو سکتا ہے۔ مہاراشٹرا یونیورسٹی پر ۱۰ لاکھ روپے خرچ ہوتے ہیں اسکے مقابلہ میں ہماری یونیورسٹی کا خرچ ۶۰ لاکھ سالانہ ہے۔ میں یہ کہہ رہا ہوں کہ اس ٹاب ہوئی ڈسٹریکٹس کو ختم کنا چاہئے۔ اور اس سے جو بچہ ہو وہ بنیادی نعام پر خرچ کی جاسکتی ہے۔

میں اسد کرنا ہوں کہ حکومت ان باتوں پر غور کرے گی۔

شری کے۔ وی۔ نارائن ریڈی (راہگووال سٹھ) سرے کٹ بوشن کا الوڈ پورس (Allowed portion) یہ ہے۔

“To discuss measures to be adopted by the Government to liquidate illiteracy and speed up literacy campaign throughout the State.”

دوسرے کٹ بوشن کے یہ الفاظ تھے۔

“To urge upon the Government to sanction increased grants to District Colleges and to open a college in every district.”

اس سے پہلے آپ ایک آرڈر ممبر کی زبان سے نیک ایجوکیشن، پرائمری ایجوکیشن یونیورسٹی ایجوکیشن اور یونیورسٹی ایجوکیشن کے بارے میں سن چکے ہیں۔ میں صرف چند باتیں اور کہہ رہا ہوں۔

جمہوریہ یا عمومی کی کامیابی کا اعصار عوام کے مطالبات یا حقوق کے طلب کرے یہ ہوتا ہے۔ یعنی یہ دیکھا پڑتا ہے کہ عوام اپنے مطالبات یا حقوق کو کس حد تک سمجھتے ہیں یا مانگتے ہیں۔ اس کے لئے تعلیم لازمی ہے۔ مطلب یہ ہوا کہ جمہوریت چلانے کے لئے تعلیم ناگزیر ہے۔ جب تک کہ علم ہو جمہوریت کامیابی کے ساتھ نہیں چل سکتی۔ ایسا معلوم ہونا ہے کہ تعلیم انک محور ہے اور اسکے اطراف سارے مسائل گھومے ہیں۔ اگر جاہل عوام کے ذریعہ جمہوریت کی بنیاد ڈالی جائے تو ایسی جمہوریت کی بنیاد کھوکھلی ہوئی ہے۔ نیشنل ڈیولپمنٹ کے لئے تعلیم کو صحت سے زیادہ ترجیح حاصل ہے۔ ہم دیکھ رہے ہیں کہ ہر سال ہمارے متعلقہ اسٹیشن مدراس، ممبئی اور میسور وغیرہ میں نیشنل ڈیولپمنٹ کے احراجات میں اضافہ ہوتا ہے جارہا ہے وجہ یہ ہے کہ حکومت کے فرائض اور ذمہ داریاں بڑھ رہی ہیں۔ لہذا نیشنل ڈیولپمنٹ اسکیم (National Development Scheme) میں تعلیم کو مقدس سمجھا جاتا ہے۔ میسور میں ۵۰ فیصد سے زیادہ آمدنی پبلک یوٹیلٹی (Public utilities) اور نیشنل بلڈنگ ایکٹیویٹیز (Nation building activities) پر صرف کی جاتی ہے اسکے مقابلہ میں حیدرآباد ۳۶.۷ فیصد صرف کرتا ہے۔ اسی طرح ٹراونکور اور کوچین کے مقابلہ میں بھی حیدرآباد کی تعلیم کا معیار بہت کم ہے۔ میں ہاؤس کو اعداد و شمار

سے درسوں کرنا نہیں چاہا۔ ہماری تعلیم کی اساعب اور حکومت کی نالیسی کو ایک ہی سال کے دربعہ سمجھا دوںگا۔ میں انہی کانسٹی ٹیوٹنسی راجگوبال نٹھ میں گیا تھا۔ اس میں ۸۷ مواضع ہیں۔ ان میں ۲۹ مواضع کا علم محکمہ تعلیمات کو ہے ہی نہیں۔ ان مواضع میں جو مدارس ہیں وہ دو طریقے کے ہیں ایک لوور برائمری اسکولس (Lower Primary Schools) اور دوسرے ابر برائمری اسکولس (Upper Primary Schools)۔ ابر برائمری اسکولس وہ ہیں جن میں میں مدرسین ہوتے ہیں۔ لوور برائمری اسکولس دو تین قسم کے ہیں۔ ان میں ایک قسم وہ ہے جس میں دو مدرسین ہوتے ہیں جو مڈل پاس ہوا کرتے ہیں۔ اس قسم کے اسکولس ۱۹ ہیں اور ابر برائمری اسکولس کی تعداد ۸ ہے۔ لوور برائمری اسکولس کی ایک اور قسم جس میں صرف ایک ہی مدرس ہوتا ہے اسے اسکولس کی تعداد ۱۸ ہے۔ ان مدرسین کو ۳ نا ۵ سحواہ دی جاتی ہے۔ سی کیٹگری (C Category) کے اسکولس کی تعداد ۲۶ ہے جہاں مدرسین کی سحواہ ۳ نا ۵ ہوتی ہے۔ ڈی کیٹگری (D. Category) میں وہ اسکولس ہیں جو ہیلے ایڈڈ (Aided) تھے اور اب اکسپیریمینٹل اسکولس (Experimental Schools) ہو گئے ہیں۔ یہاں کے مدرسوں کو بھی ۳ نا ۵ سحواہ دی جاتی ہے۔ والنٹری کیٹگری (Voluntary Category) کے اسکولس وہ ہیں جہاں کے مدرسین کو روزانہ ۲ روپہ سحواہ دی جاتی ہے۔ عملا اسے مدارس کا وجود ہو نہیں سکتا کیونکہ عمل ضرور ہوتا ہے۔ ایڈڈ ایجوکیشن اسکولس کا بھی یہی حال ہے۔ نہ بھی صرف کاعذوں پر ہیں۔ ۲۹ مواضع میں مدرسے نہیں ہیں۔ اور ۲ مواضع میں ڈسکوری (Discovery) نہیں ہوئی ہے۔ اس سے یہ پتہ چلا کہ حیدرآباد کے ۲۲ ہزار مواضع میں سے ۷ ہزار میں مدرسے نہیں ہیں۔ ان کے لئے ایک کولمبس (Columbus) کی ضرورت ہے۔

۹. فیصد مدرسے ایسے ہیں جن کے لئے بلڈنگس نہیں ہیں اور وہ کرایہ کے مکانات میں ہیں۔ اگر میری کانسٹیٹوٹنسی (راجگوبال پیٹھ) میں ہی یہ حالت ہے تو پورے اسٹیٹ میں کیا حالت ہوگی کیونکہ میں نے اپنی کانسٹیٹوٹنسی کے علاوہ کرم نگر ہسپتال۔ ورنگل۔ نظام آباد اور حیدرآباد کے اصلاع کے مختلف حصوں کا بھی دورہ کیا ہے میں نے دیکھا ہے کہ ہر جگہ یہی حالت ہے اور میرے خیال میں سارے حیدرآباد میں بھی یہی حالت ہوگی۔

مسٹر اسپیکر۔ دو منٹ باقی ہیں۔

شری کے۔ وی۔ نارائن ریڈی۔ ۲۲ ہزار مواضع سے جو ریویو وصول کیا جاتا ہے وہ ۹۰ فیصد ہے لیکن پرائمری اسکولس۔ جنرل اسکولس اور عثمانہ یونیورسٹی پر جو اخراجات ہوتے ہیں ان کا پرسنٹج بالترتیب ۳۵۔ ۴۴ فیصد اور ۳۰۔ ۳۵ فیصد ہے۔ اس پر جو کل خرچہ ہوتا ہے وہ پانچ کروڑ ۹ لاکھ چھانوے ہزار نو سو ہے ان میں سے صرف پرائمری اسکولس کو لیجئے۔ میری اپنی مثال کی رو سے ۶۰ مواضع میں

ہمارے ایجوکیشن ڈائریکٹ میں جو نمائند ہیں انکو دور کرنا ناگزیر ہے۔ نئے اب وہ ہیں ورنہ اسپیکر صاحب عصبہ میں آجائیں گے۔ اسلئے میں محض یہ کہوں گا کہ مہتمما جی نے جو واردہ اسکیم اڈاپٹ کی بھی اس پر عمل کیا جائے یا پھر ڈاکٹر کمار یا کی مگن واڈی اسکیم کے مطابق کام کیا جائے تو بہتر نتائج حاصل ہوسکتے ہیں۔ میں یہ کہنا چاہتا ہوں کہ ہمارے پاس جو ایجوکیشن کا طریقہ ہے وہ بہت ہی ناقص ہے اور اس میں بہت سا رویہ حرج کیا جاتا ہے۔ عثمانہ یونیورسٹی کے لئے اس سال ۶ لاکھ روپیہ دیا گیا ہے اور گندسہ سال ۶۴ لاکھ اور اس سے پہلے ۷۷ لاکھ روپیے حرج کئے گئے تھے۔ رچل لیگنویس کے لئے صرف ۶ ہزار روپیہ رکھا گیا ہے۔ حکومت کو ۱۲-۱۵ لاکھ روپیے جامعہ عثمانیہ میں طالب علموں کی فیس وصول ہونی ہے۔ رچل لیگنویس میں بنگو۔ مرہٹی اور کڑی شامل ہیں جن کا استعمال برقرار ہے۔ اردو نوکل ہند نوعیت کی زبان ہے۔ تعلیم النان (اڈلٹ ایجوکیشن) کے متعلق میں یہ کہوں گا کہ اس کے لئے ایک لاکھ ۳۵ ہزار روپیے بٹ میں رکھے گئے ہیں۔ میری کانسٹنٹنسی میں صرف دو اسکول ہیں۔ جن میں نہ مدرسین برابر آتے ہیں نہ پڑھنے والے۔ اگر ہم لٹریسی (Literacy) کو پھیلانا اور جمہوریت کو کالیات بنانا چاہے ہیں تو نہ صرف ہمیں اڈلٹ ایجوکیشن کا باقاعدہ انتظام کرنا چاہئے بلکہ اساعب تعلیم کی حکمت عملی دور جدید کے حالات کے عین مطابق بنانی چاہئے۔ اساکہتے ہوئے میں اپنی تقریر ختم کرنا ہوں۔

श्री लिंबाजी मुक्ताजी पानसंबळ, (माजलगाव) माननीय अध्यक्ष महाराज, मी ज्या दोन कटमोशन दिल्या आहेत, त्या पैकी पहिली कटमोशन मेडिकल ऑफिसराच्या वागणुकीबद्दल आहे, आणि दुसरी कटमोशन पब्लिक हेल्थच्या अँडमिनिस्ट्रेशनबद्दल आहे पहिली कटमोशन जी मेडिकल ऑफिसराच्या सबधी आहे तिचे आपल्याला प्रामुख्याने तीन भाग पाडता येतील अेक औषधाबद्दल, दुसरा रोगाबद्दल, आणि तिसरा वेळेबद्दल त्याच प्रमाणे आपणास आणखीहि अेक चौथा भाग सुद्धा यात पाडता येतील, आणि तो म्हणजे त्याच्या वागणुकीबद्दल होय आता मी आपल्यापुढे जे विचार मांडित आहे ते सर्व मेडिकल ऑफिसरांना लागू पडतात असे माझे म्हणणे नाही त्यापैकी बरेचसे अधिकारी फार चांगले आहेत हेहि खरे आहे आणि ते लोकप्रियहि आहेत त्याला कारणेहि तशीच आहेत. प्रत्येक दवाखान्याला सरकारकडून औषधाचा स्टॉक पुरविण्यात येतो जे डॉक्टर्स या औषधाचा योग्य अुपयोग करतात ते आपोआपच लोकप्रिय होतात परंतु बरेचसे मेडिकल ऑफिसर्स याचा अुपयोग दवाखान्यात येणाऱ्या रोग्याकरिता करीत नाहीत. तालुका मेडिकल ऑफिसराच्या जवळ बराचसा औषधाचा स्टॉक असतो त्यापैकी जी औषधे दुर्मिळ असतात व खाजगी प्रॅक्टीसकरिता आवश्यक असतात, अशा औषधाचा स्टॉक हे तालुका मेडिकल ऑफिसर्स आपल्या घरी हलवतात, ही गोष्ट अगदी निश्चित आहे. मी हे पुराव्याशिवाय बोलत नाही या संबधी पुरावा सादर करण्याची माझी तयारी आहे आता तर दवाखान्या-

करिता पेनिमिलिन वगैरे सारखी औषधे देण्यात आली आहेत, ही फारच आनंदाची गोष्ट आहे फक्त त्याचा उपयोग योग्य प्रकारे होऊन याची मात्र खबरदारी घेतली पाहिजे औषधे मेडिकल ऑफिसरच्या घरी जाता कामा नयेत अंकादा रोगी जर दवाखान्यात औषध घेण्यास आला तर त्याला असे सांगण्यात येते की “तू माझ्या घरी ये म्हणजे तेथे औषधोपचार करण्यात येतील ”

मला जी दुसरी बाब सांगायची आहे ती वेळेबाबत आहे दवाखान्याची वेळ सकाळी नवु ते अंक व दुपारी चार ते सहा अशी लिहिली असली तरी वेळेचे योग्यप्रकारे पालन करण्यात येत नाही डॉक्टर वेळेवर दवाखान्यात येत नाहीत आणि तेथील काम कपाजुडर वर सोपविण्यात येते त्याला अनुभवाने जी काही माहिती मिळाली असेल व जे ज्ञान प्राप्त झाले असेल तेवढ्यावरच तो मेडिकल ऑफिसरच्या गैरहजरीत काम पाहत असतो या शिवाय जर अंकादा रोगी वेळी अवेळी आला तर त्याच्याकडे लक्ष पुरवण्यात येत नाही मग तो कितीही सिरियस (Serious) असो मला अगदी चांगल्या प्रकारे आठवते की अंकादा अंका दवाखान्यात अंक खंडूत गेला होता ती वेळ गव्हीची होती त्याला अंका म्हशीने शिंग मारले होते, व त्याच्या पोटाला बरीच भिजा झाली होती त्यावेळी त्याला सकाळ झाली म्हणजे काय ते पाहू असे म्हणून कपाजुडरकडे जाण्यास सांगण्यात आले कपाजुडरने त्याच्या जखमेवर कापूस लावला आणि त्याला अंका खोलीत झोपण्यास सांगितले जखम पोटाची होती व आतडी बाहेर आली होती त्यामुळे जखमेवर लावलेला कापूस अतिका चिकटला की तो काढण्यात दुसऱ्या दिवशी दोन तास खर्च झाले आणि त्या सर्व प्रकरणात रोग्याला अतिका त्रास झाला की त्यात तो शेवटी सेप्टिक होऊन दगावला हे केवळ डॉक्टरच्या हलगर्जीपणामुळे झाले याच बरोबर मला आणखी अंक गोष्ट सांगायची आहे की डॉक्टर लोकांची पेशटशी जी वागणूक असते ती फारच निष्काळजीपणाची आणि तुसडेपणाची असते या सर्व गोष्टींना सरकारच पूर्ण जबाबदार आहे असे माझे म्हणणे नाही कारण या सर्व बाबतीत सरकारला पूर्णपणे लक्ष पुरवणे शक्य नाही हे मला माहित आहे या करिता माझी सरकारला, म्हणजेच मेडिकल आणि पब्लिक हेल्थ या खात्याच्या मिनिस्टराना अशी विनंती आहे की दवाखान्याचे काम ठीक चालते आहे किंवा नाही हे पाहण्याकरिता ज्या भागात तो दवाखाना असेल त्या भागातील लोकांची अंक पंच कमिटी असावी त्या पंच कमिटीचे सदस्य निवडून आलेलेच असावे असे मी म्हणत नाही कारण तसे झाले तर योग्य लोक येतील किंवा नाही याची खात्री देता येणार नाही म्हणून सरकारने सदस्य नॉमिनेट (nominate) करावे मला माहित नाही की अशा प्रकारची अंकादी कमिटी सरकारने नेमली आहे किंवा नाही कारण तिचे काम प्रत्यक्षपणे चाललेले कोठेच दिसून येत नाही अशी कमिटी नेमून सरकारने तिला काही खास अधिकार दिले पाहिजेत त्या योगे ती कमिटी दवाखान्याच्या अंकदर कार्यावर नजर ठेवू शकेल आणि तेथील कामकाजाविषयी सरकारला वेळोवेळी माहिती पुरवू शकेल त्याच प्रमाणे माझी अशीही सूचना आहे की प्रत्येक दवाखान्यात अंक व्हिजिटर-बुक असावयास पाहिजे तेथे येणाऱ्या लोकांनी त्या दवाखान्याच्या कामकाजाविषयी आपले काय मत आहे किंवा आपली काय तक्रार आहे हे त्या व्हिजिटर बुकात नोंदून ठेवावे अशी व्यवस्था झाली तर लोकांची मते सरकारला अजमावता येतील.

आता यानंतर मला सरकारने स्थापन केलेल्या युनानी दवाखान्याबाबत थोडे बोलावयाचे आहे युनानी दवाखाने अजिबात निरुपयोगी आहेत असे मला म्हणावयाचे नाही. पण जर

त्या दवाखान्याचा उपयोग लोकाना होत नसेल तर मग अंवेढा खर्च करून असे दवाखाने चालवण्याची काय आवश्यकता आहे ? पंगुड तालुक्यातील आष्टी, माजलगाव, भोकरदन येथील युनानी-दवा-खान्याची तर मला चांगलीच माहिती आहे या दवाखान्यात रोज किती रोगी येतात असा जर कोणी प्रश्न विचारला तर सागावे लागेल की पाच किंवा सात रोग्यापेक्षा अधिक रोगी येथे कधीच नमनात पण तुम्ही जर रोग्याचे नोंदणी-रजिस्टर पाहिले तर त्यावर मात्र पन्नास ते साठ रोग्यांची नावे दररोज लिहिलेली आढळतील अर्थात् ही सर्व नावे आपल्या मनानेच लिहिली जाणाना ही गोष्ट सिद्धच आहे आणि या रोग्याच्या औषधोपचारासाठी हे युनानी दवाखाने असल्यामुळे सरकारकडून जे साहित्य पुरविण्यात येते त्या मध्ये साखर, गूळ, रॉकेल, सर्पण, वगैरे वस्तू असनात कारण युनानी दवाखान्यांना या सर्व वस्तू लागतात रोग्याची खोटी हजररी भरण्यामुळे त्या वस्तूचा खर्च तर दाखविला पाहिजे तेव्हा त्या सर्व वस्तू स्वतः डॉक्टरांच्या घरीच सर्रास वापरल्या जातात आणि या सर्व कामात डॉक्टर आणि कपाडुडर हे दोघेही सामील असतात याचे अगदी स्पष्ट अंदाहरण आपल्याला भोकरदन येथील घेता येतील त्या ठिकाणी डॉक्टर आणि कपाडुडर यांच्यामध्ये जे भाडण झाले त्याच्या मुळाशी हीच गोष्ट आहे, असे जर आपण चौकशी केली तर आपणास दिसून येतील ऑनरेबल मिनिस्टर जर याची चौकशी करतील तर ही गोष्ट सिद्ध झाल्याशिवाय राहणार नाही माझी ऑनरेबल मिनिस्टरांना अशी विनंती आहे की त्यांनी या बाबतीत अवश्य चौकशी करावी

आता माझी दुसरी जी कटमोशन आहे ती पब्लिक हेल्थ विभागाच्या अँडमिनिस्ट्रेशनविषयी आहे या विषयी बोलताना मी अंक गोष्ट सरकारच्या नजरेसमोर आणणार आहे ती ही की पब्लिक हेल्थ डिपार्टमेंट हे मेडिकल डिपार्टमेंटपेक्षा अधिक महत्वाचे आहे कारण पब्लिक हेल्थ डिपार्टमेंटचे काम रोग प्रतिबंधक असते तर मेडिकल डिपार्टमेंटचे काम हे रोग झाल्यावर त्याचे निवारण करण्याचे असते पण मुळात रोग न होणे हेच अधिक चांगले व त्या करिता पब्लिक हेल्थ डिपार्टमेंटचे काम अधिक महत्वाचे असते तेव्हा पब्लिक हेल्थ डिपार्टमेंटवर अधिक लक्ष दिले पाहिजे मी असे मानतो की बौद्धिक, आर्थिक, व शारिरीक अशा ज्या तीन प्रकारच्या संपत्ती आहेत या तिहीमध्ये शारिरीक संपत्ती अधिक श्रेष्ठ होय शारिरीक संपत्तीने समृद्ध असे नागरीक देशात निपजणे हे फार महत्वाचे आहे या अंतर्की महत्वाची दुसरी कोणतीही गोष्ट असू शकत नाही या बाबतीत कोणाचेहि दुमत होऊन असे मला वाटत नाही कारण शरीरसंपत्तीवर अंतर संपत्ती अवलंबून आहेत

मिस्टर स्पीकर : आपल्याला आणखी तीन मिनिटें दिली जात आहेत

श्री. लिंबाजी मुक्ताजी पानसबळ : ठीक आहे, मी आपले भाषण तेवढ्याच वेळात संपवितो आपण संरक्षण खाते, उत्पादन खाते, व परोपजीवी खाते, अशा खात्यावर भरपूर प्रमाणात खर्च करीत आहात परोपजीवी खाते मी या करिता म्हणालो की आपण निजाम व जाहगीरदार यांना जी रक्कम देतो ती त्यांच्या उपजीविकेकरिता देतो तेव्हा ज्या प्रमाणे ही खाती महत्वाची समजून आपण त्यावर अधिक पैसा खर्च करतो त्याच प्रमाणे हेल्थ डिपार्टमेंटवरही आपण अधिक खर्च केला पाहिजे. पोलीस खात्यावर जसा खर्च होतो तसाच पब्लिक हेल्थ डिपार्टमेंट वर झाला पाहिजे या खात्याची आजची जी अँडमिनिस्ट्रेटिव्ह मशिनरी आहे ती तितकीशी कार्यक्षम नाही असे मला

वाटने या ग्यात्यामध्ये आज जे अकेदर अधिकारी काम करीत आहेत ते खालील प्रमाणे आहेत मव प्रथम आय् जी ऑफ हेल्थ (I G of Health) हा अधिकारी असता त्या नतर डा आय् जी ऑफ हेल्थ (D I G of Health) आणि त्याच्या हाताखाली पाच पब्लिक हेल्थ आफिसर्स (Public Health Officers) असतात त्या शिवाय असिस्टंट (Assistant) पब्लिक हेल्थ ऑफिसर्स हेल्थ इन्स्पेक्टर्स (Health Inspectors) आणि असिस्टंट हेल्थ इन्स्पेक्टर्स हे अधिकारी असतात पण या सर्वांच्यामुळे कार्यक्षमता वाढण्याऐवजी कमी मात्र होते कार्यक्षमतेच्या दृष्टीने विचार केला तर अवेढे लोक असण्याची काही आवश्यकता नाही असे मला वाटते जे पाच असिस्टंट पब्लिक हेल्थ ऑफिसर्स ठेवण्यात आले आहेत त्याची मला आवश्यकता वाटत नाही असिस्टंट हेल्थ ऑफिसराच्याकडे जिल्ह्यातील दौऱ्याचे काम असते पण ते कधी दौरा करतात किवा नाही ते मला माहित नाही त्यांना दौऱ्याकरिता जो भत्ता सरकार-कडून मिळतो त्यापैकी बराचसा पैसा त्याच्या खिशात जातो, असा माझा अनुभव आहे तसेच दौऱ्यावर असताना काही औषधी साहित्याची जरूरी भासली तर उपयोगी पडावे म्हणून या ऑफिसराना १०० रु दिले जातात पण या रकमेपैकी बरीचशी रक्कम त्याच्या खिशात जाते आता म्हणे प्रत्येक जिल्ह्याला अके असे असिस्टंट देण्यात येणार आहेत १६ जिल्हे आहेत म्हणून १६ जागा लागतील या जागा कमी करून त्या ऐवजी इन्स्पेक्टर्स वाढवून बराच खर्च कमी करता येतील इन्स्पेक्टराचा उपयोग व्हॅकसिनेटर्स (Vaccinators) म्हणून करण्यात येतो व त्याच्याकडे व्हॅकसिनेशनचे काम असते वास्तविक पाहता व्हॅकसिनेटरहि हे काम करू शकतो व्हॅकसिनेशनचे काम थोड्याशा शिक्षणानंतर कोणीहि करू शकेल असे असते अके ऐवजी प्रत्येक तालुक्याला दोन हेल्थ इन्स्पेक्टर्स ठेवले तरी चालेल

वास्तविक या खात्याचे काम रोग प्रतिबंधक अणुपाय करण्याचे असते त्या प्रमाणे या सबधी प्रचारात्मक कामहि या खात्याकडे असते पण ते काम हे खाते कितपत करते हे मला माहित नाही खेडुताना निरनिराळ्या रोगाची व त्या पासून संरक्षण करण्याची माहिती सिनेमा स्लाइडच्या साहाय्याने दाखविण्यात येत असते अशा प्रकारच्या प्रचारात्मक कामाकडे जितके लक्ष दिले गेले पाहिजे तितके देण्यात येत नाही आपण जर देशाच्या आरोग्याकडे पाहिले तर आपणास असे दिसून येतील की रोगाचे प्रमाण दिवसेंदिवस वाढत आहे हे प्रमाण कमी झाले पाहिजे पण याच्या वाढीचे कारण हेच आहे की सामान्य लोकांना प्रिकॉशन (Precaution) ची माहिती कमी प्रमाणात दिली जाते त्यामुळे औषधाचा खप वाढल्या प्रमाणात आहे आणि ते क्रमप्राप्तच आहे ज्यावेळी मेडिकल खात्यावरील खर्च कमीतकमी प्रमाणात होविला त्यावेळी हे समजता येतील की खाते दिवसेंदिवस चांगले काम करीत आहे जितके बोलून मी आपल्या कटमोशन बाबतचे भाषण संपवितो

شری سی - ایچ - وینکٹ رام رائ (کریم نگر) - مسٹر اسپیکر سر - قبل اسکے کہ میں ہلتھ و میڈیکل ڈپارٹمنٹس کے بارے میں کچھ کہوں یہ بتا دیا چاہتا ہوں کہ یہ دونوں ڈپارٹمنٹس موجودہ حالت میں کس حد تک اس ریاست کیلئے خود مکتفی ہیں - میرا خیال یہ ہے کہ یہ دونوں ڈپارٹمنٹس یہاں کیلئے خود مکتفی نہیں کہلائے جا سکتے - اس جانب میں آرٹسٹریل میڈیکل مسٹر کی توجہ مبذول کراؤنگا - ہلتھ ایڈ میڈیکل ڈپارٹمنٹ کی طرف سے

ایک لمبی قائم کمٹی بھی اس نے اپنی سفارشات دس کی ہیں۔ اس میں اس نے یہ بتایا ہے کہ ہر دو ہزار افراد کے نابولس ہر ایک ڈاکٹر کا رکھا جانا ضروری ہے ہر چار ہزار کے نابولس ہر ایک دس اور ایک مڈوائف (Midwife) کا رکھا ضروری ہے۔ لیکن جو فگر دیا گیا ہے وہ سٹی کی حد تک بھی پورا نہیں آتا۔ ڈسٹرکٹ کی حد تک تو اور بھی کم ہے۔ سٹی کی حد تک دیکھا جائے تو ہر ایک نابولس ہر ایک ڈاکٹر ہیں۔ کم از کم یہ ہر ایک نابولس ہر ایک ڈاکٹر اور ۷ ہزار ہر ایک دس اور ایک مڈوائف کا ہونا لازمی تھا۔ سٹی کا یہ حال ہے تو اس سے اندازہ لیا جاسکتا ہے کہ ڈسٹرکٹس کا کیا حال ہوگا۔ میں نے اس سلسلہ میں پوری مڈکال کونسلس کیا ہے۔ حیدر آباد سٹی کی حد تک ۳ لاکھ کا خرچہ ہونا ہے اور ڈسٹرکٹ کلینک ۳ لاکھ خرچ ہوئے ہیں۔ خرچ کا اندازہ ہے۔ جب خود سٹی خود مکمل نہیں ہوئے تو بڑے سولہ اصلاح کا اندازہ اب کر سکتے ہیں۔ لنڈی ڈاکٹر ۱ لاکھ کی آبادی کلینک ایک ہے۔ میں عرض کروں گا کہ ہمارے ہاں لنڈی ڈاکٹر کم ہیں۔ لنڈی ڈاکٹر کی تعداد زیادہ سے زیادہ ہونی چاہئے۔ ہمارے ہاں ہاسپٹالس کی تعداد بھی کم ہے۔ موجودہ تعداد میں اضافے کی سبب ضرورت ہے۔ اس طرح مڈسینس (Medicines) جو ہاسپٹالس میں سربراہ کئے جاتے ہیں انکی مقدار کم ناکافی ہوتی ہے۔ اور جس قدر بھی دوائیں ملی ہیں وہ ڈاکٹر برائیوٹس ہر ایکس میں خرچ کر دیتے ہیں اور مریضوں کو چٹھی لکھ کر دیتے ہیں کہ بازار سے خریدلو۔ مڈیکل مسٹر نے ایک دفعہ فرمایا تھا کہ دواخانوں میں سیسپلین (Penicillin) اسٹریپٹومائسین (Streptomycin) اور دوسری قیمتی دوائیں بھی دیجاتی ہیں لیکن میں عرض کروں گا کہ کوہن تک دواخانوں میں نہیں ہوتی ہے اور جب کبھی کسی مریض کو اسکی ضرورت ہوتی ہے تو بازار سے خریدنے کی نوبت آتی ہے۔ میں حلیج دیکر کہوں گا کہ اصلاح میں ڈاکٹر کوہن کلینک چٹھی لکھ دیتے ہیں۔ اگر یہ بات غلط ثابت ہو تو میں ایل۔ اے کی ممبر شپ سے مدد بھی ہو جائیگا۔ ہاں البتہ کالرا (Cholera) اور پلیگ کے اسناد کیلئے جو انتظامات کئے گئے ہیں انکے لئے آرسل مڈیکل مسٹر قابل سارا کساد ہیں کہ انہوں نے اور انکے ڈپارٹمنٹ نے اس سلسلہ میں اچھا کام کیا ہے۔ ماڈل مڈیکل و ہلتھ یونٹس کا موجودہ طریقہ جسے آپ کے ڈپارٹمنٹ نے رائج کیا ہے۔ جہاں تک میں نے اسکی اسٹڈی (Study) کی ہے حمی کٹھ اور پٹنچرو میں اس قسم کا کام انٹیرور (Interior) اور رورل پلیس (Rural Places) میں چھوٹے چھوٹے مواصلات میں کیا جاتا تو اس سے زیادہ فائدہ ہوتا۔ اسے مقامات جو سٹی سے قریب ہیں انکو نو کسی نہ کسی طرح مڈیکل امداد مل سکتی ہے مگر وہ لوگ جو زیادہ انٹیرور میں رہتے ہیں انکو امداد کا پہنچایا جانا بہت ضروری ہے۔ میں یہ عرض کروں گا کہ انٹی ملیئر اسکیم کلینک کا کام کیا گیا ہے۔ کرم نگر کی حد تک مابین پراحتک میں جو اسکیم جاری کنگنی ہے اس میں کس حد تک بحال طور پر کام ہو رہا ہے۔ ہوتا یہ ہے کہ عام طور پر ڈاکٹر صاحبان مہینہ میں ایک مرتبہ دورہ کرتے ہیں اور پھر چلتے پھرتے نظر آتے ہیں۔ اسلئے انکی جو ان

(Inefficiency) ہے اوسکو دور کرے کے لئے زیادہ بوجھ دے گی۔ اور جو ہلکے نوٹس ڈسٹرکٹس میں ہیں انکی طرف بھی بوجھ کرنے کی ضرورت ہے۔ میڈیکل نا کسٹس کی اسکیم برائیک لاکھ ۲ ہزار روپہ سنڈیکل ڈنارٹمنٹس حرج کر رہا ہے۔ اس اسکیم کے تحت جب اسسٹنٹ ہلکے آفسرس ویلیجس میں جاتے ہیں تو وہ وہاں پٹیل بٹواروں کو نہ نا کسٹس دے دیتے ہیں اور ان سے کہا جاتا ہے دیکھو یہ دوا اسکے لئے استعمال کجائے اور نہ دوا اوس کے لئے استعمال کجائے۔ یہ کہہ کر وہ لوگ جلتے جاتے ہیں اور پٹیل بٹواری جب اسے گھر میں ضرورت محسوس کرتے ہیں تو خود ان دواؤں کو استعمال کرتے ہیں اور دیہاتوں میں تقسیم کرنیکی نوبت بھی نہیں آتی۔ میں اس سلسلہ میں چیلنج کر سکتا ہوں۔ صلح کریم نگر میں کئی ایسے ویلجس ہیں۔ اور میرے پاس اس کا ریکارڈ موجود ہے۔ میں ایک میں ۱۰۰۰ ہوں ۲۰۰۰ ہوں ۵۰۰۰ ہوں ایسی سالن تاسکا ہوں کہ وہاں کیا حال ہے۔ اسلئے میں کہوں گا کہ جو طریقہ احسار کا چارہا ہے علط ہے۔ ان اسسٹنٹ ہلکے آفسروں پر نگرانی رکھی جائے تاکہ زیادہ سے زیادہ ممکنہ فوائد حاصل ہو سکیں۔ اب دوسری چیز ویاکریٹرس (Vaccinators) کے بارے میں ہے۔ اس سلسلہ میں مجھے یہ کہتے ہوئے افسوس ہوتا ہے کہ اس سال نا کسٹس (Small pox) کی وجہ سے گرسہ ۱ سال کی نہ سب اس سال سب سے زیادہ نقصان ہوا ہے۔ گورنمنٹ کی رپورٹ سے جو فنگرس مجھے ملے ہیں اوسمیں بتایا گیا ہے کہ ۱۳۸۰ اس مرض میں مبتلا ہوئے اور ۳۵۹۶ ختم ہو گئے۔ گویا جو لوگ مبتلا ہوئے ان کا ایک چوتھائی حصہ ختم ہو گا۔ گورنمنٹ کی رپورٹ میں اسکا اعراف کیا گیا ہے کہ بچے ۱ سالوں میں اس نقصان کبھی نہیں ہوا تھا۔ نہ ویاکریٹرس پٹیل بٹواریوں اور ویل ٹو ڈو پرسنس (Well-to-do persons) کے گھروں میں جا کر بیٹھے ہیں اور وائس جیلے آتے ہیں۔ میں میڈیکل منسٹر کو یہ مسورہ دیتا ہوں کہ وہ انکی سرویس میں ندادی تبدیلی لانے کی کوشش کریں۔ ویاکریٹرس کو چاہئے کہ وہ ڈپریسڈ کلاسز اور دوسرے غریب لوگوں کے گھر گھر بھریں اور انہیں ٹیکہ لگائیں۔ اوسکے بعد دوبارہ بھر دورہ کریں اور دیکھیں کہ وہ اس میں کامیاب ہوئے ہیں یا نہیں۔ ہم محض کریٹسیرم کے لئے کریٹیزم کرنا نہیں چاہتے بلکہ ہمارے اس کریٹسیرم کا مقصد یہ ہے کہ آپریل میڈیکل منسٹر کو ایسے انتظامی معاملات میں مدد مل سکے۔ اب اسکے بعد اسپیشل موناٹل یونٹس کا سوال آتا ہے۔ یہ یونٹس پہلے چار اصلاع میں شروع کی گئیں۔ میں یہ سمجھنے سے قاصر ہوں کہ ہلکے آفسرس رہے کے باوجود یہ کیوں شروع کئی؟ پورے اصلاع میں اور رورل پلیسز (Rural Places) میں ڈاکٹرس ہیں اور میرا تجربہ تو یہ ہے کہ صلح کریم نگر میں جو ڈاکٹر صاحب ہیں انہیں کے ۳ دن کریم نگر کے دواخانہ میں کام کرتے ہیں اور دوسرے صاحب دورہ کرتے چلے جاتے ہیں۔ کون ہیں ڈاکٹر صاحبان کو دورہ پر بھیجا جانا؟ لیپرس کلینکس (Leprosy Clinics) کے ضمن میں مجھے یہ عرض کرنا ہے کہ یہ کلینکس یہاں ۲۰۰ سے زیادہ ہیں ہیں۔ عثمان آباد میں ایک اس قسم کا کلینک کھولنے جانے کا ارادہ ہے۔ لیکن میں عرض کروں گا کہ عثمان آباد میں ہی نہیں بلکہ تمام ڈسٹرکٹ ہاسپٹلس میں اسکی ایک ایک برانچ کھولی

حائے تاکہ وسریل ڈسیزس (Venereal Diseases) کے بڑھتے ہوئے مصر اثرات کو روکا جاسکے۔ اسکے بارے میں مجھے بہت کچھ کہا ہے میرا خیال ہے کہ بولس ایکس کے بعد زیادہ سے زیادہ تعداد میں اسکی اسورٹ ہوئی ہے۔ مجھے یہ کہتے ہوئے افسوس ہوتا ہے کہ بولس سروس اور مڈل کلاس کے لوگ عام طور پر اس میں مبتلا ہوئے ہیں۔ میرا ہنسہ بھی طباب ہے اسلئے میں یہ اچھی طرح جانتا ہوں۔ میں مڈیکل مسٹر سے یہ عرض کروں گا کہ وہ اس معاملہ پر خاص توجہ دیں۔ نہ انسا مرض ہے جو پست ہا پست تک چلتا ہے اس لئے اسکو حلد آر حلد روکنے کی کوشش کیجانی ضروری ہے۔ یہ بہتر صورت ہوگئی کہ ہرڈسٹرکٹ ہاسپٹل میں اسکی ایک ایک برانچ کھولی جائے۔ اور اسکے اسپیشلسٹس (Specialist) رکھے جائیں۔ بحث میں جو رقم اسکے لئے رکھی گئی ہے وہ ایک لاکھ ۲۰ یا ۳۰ ہزار ہے۔ اس حق رقم سے کچھ ہونے والا نہیں ہے۔ ہلتھ کمیٹی کی رپورٹ سے ظاہر ہونا ہے کہ اس مدد (Health & Medical) مقامی آبادی کے لحاظ سے فی شخص ایک روپیہ خرچ ہونا ہے۔ میں کہوں گا کہ یہ قطعاً ناکافی ہے۔ ہمارے سرنگ اسٹیٹس (Neighbouring States) میں اس سے زیادہ خرچ ہوتا ہے۔ اسلئے اس میں مزید اضافہ کی ضرورت ہے۔ اور کم از کم اس میں فی شخص ۳ روپیہ تک اضافہ کیا جاسکتا ہے۔ بولس کے لئے نوآب فی شخص ۳-۴ روپیہ کے حساب سے خرچ کر رہے ہیں۔ جب بولس پر فی شخص ۳-۴ روپیہ کے حساب سے رقم پرووائڈ (Provide) کی جاسکتی ہے تو کیا اسان کی ہلتھ کیلئے روپیے مہیا نہیں کئے جاسکتے؟ مجھے افسوس ہے کہ اسکے لئے کافی بحث مہیا نہیں کیا گیا۔ آپ بولس بحث میں کمی کر کے اس میں اضافہ کر سکتے ہیں۔

اسکے بعد دایا اور برس ٹریننگ کی جو اسکیم ہے اس پر بھی زیادہ توجہ کرنے کی ضرورت ہے۔ رپورٹ سے ظاہر ہے کہ برس اور دایا کی ٹریننگ کے لئے بہت اصلاح میں سٹرس کھولے جارہے ہیں۔ میں کہنا چاہتا ہوں کہ کیوں اب ہر تعلقہ میں ایسے ٹریننگ سنٹر نہیں کھولتے؟ تعلیم یافتہ دایا نہ ملنے سے دیہاتی محوراً ہارے قسم کی دانا سے کام لیتے ہیں۔ حکمے انارڈی بس کی وجہ سے زچائیں موب کا نوالہ ستی ہیں۔ اسلئے اس طرف بھی توجہ دینے کی ضرورت ہے۔ اور ہر تعلقہ میں جس طرح حلقہ کا گرداؤں ہونا ہے اسی طرح دایاؤں کا بھی انتظام کیا جانا چاہئے اور انکی ٹریننگ کے لئے سٹرس کھولے جا کر دایاؤں کو تیار کیا جانا چاہئے تا کہ تمام باہولیس کے لئے وہ کافی ہو سکیں۔ دو دن قبل ہمارے فوڈ مسٹر نے اپنی دھواں دھار تقریر میں یہ فرمایا تھا کہ ان کے وزارت سپہانے کے بعد بہت کچھ تبدیلی عمل میں آئی ہے مگر میڈیکل ڈپارٹمنٹ کی رپورٹ میں فوڈ اینڈ نوٹریشن کے تحت یہ بتلایا گیا ہے کہ ان فیملیوں کو جسکی آمدنی ۱۰۰ روپیہ سے ۳۰۰ روپیہ ماہانہ تک ہے جو عدا ملتی ہے اس کا ریسرچ کیا گیا لیکن ریسرچ کے بعد معلوم ہوا کہ انہیں جو عدا ملتی ہے وہ نہ صرف غیر صحیح بلکہ ناکافی بھی ہے۔ یہ ہلتھ ڈپارٹمنٹ کی رپورٹ ہے۔ اسلئے میں عرض کروں گا کہ آرریل ہلتھ مسٹر فوڈ مسٹر کو اس طرف متوجہ کریں۔ لیڈی ڈاکٹرس کی تعداد کے متعلق میں کہوں گا کہ وہ بہت کم ہے۔ اس کے لئے ایم۔ بی۔ بی۔ ایس کا کورس رکھا گیا ہے جو کافی وقت لیتا ہے۔

اس لئے یہ مناسب ہوگا کہ ایل سی۔ بی۔ کی بھی ایک جھوٹی ڈگری کا کورس رکھا جائے اور ہمارے حوکلحس ورنگل اور اورنگ آباد وغیرہ میں ہیں وہاں اسکا کورس رکھا جائے تاکہ لیڈی ڈاکٹرس حلد تیار ہو سکیں۔ ڈسٹرکٹ کے ڈاکٹروں کی ”ان افسیسسی“ (Inefficiency) کے متعلق مجھے یہ کہتے ہوئے افسوس ہوتا ہے کہ درسوں کسی سوال کے جواب میں آریبل مسٹر نے کہا تھا کہ چونکہ ڈاکٹروں کے لئے موحودہ دیجواہیں کم ہیں اسلئے انہیں پرائیویٹ پریکٹس کا موقع ملنا چاہئے۔ اس کی وجہ سے ڈاکٹروں کو بددرس قسم کا فائدہ اٹھانے کا موقع ملا ہے اور وہ اس سے فائدہ اٹھاتے ہوئے سرکاری میڈیسیس استعمال کر رہے ہیں اور عوام کو اسکی وجہ سے نقصان ہو رہا ہے۔ جو میڈیسیس مطلقاً ہوتے ہیں وہ ڈاکٹرس عام طور پر اپنے لئے استعمال کرتے ہیں۔ سٹی میں انکی پرائیویٹ پریکٹس تو اچھی طرح چلی ہے لیکن ڈسٹرکٹ میں نہیں حل سکتی کرم نگر میں جو ڈاکٹر صاحب بھی ہیں انہوں نے دیکھا کہ پرائیویٹ پریکٹس نہیں حل سکتی اور وہاں عام طور پر بیٹ کے درد سے لوگ مبتلا ہوتے ہیں جو کوئی ہسپتال آنا اس کو اینڈیساٹس کی بیماری ہے کہہ کر آدرس کی ضرورت بتلاتے۔ اوسکے بعد اوس سے کہا جاتا کہ فوٹو بھی ضرور ہے۔ وہ عریب فوٹو لئے سپر آنا۔ یہاں اس سے کہا جاتا ہے کہ اینڈیساٹس نہیں ہے۔ وہ بھر صلیح کو واس ہوتا ہے تو وہاں کہا جاتا ہے کہ فلاں فلاں مرض ہے اوس کے لئے آدریس کی ضرورت ہے۔ ہر حال کسی طرح بھی پیسے ایٹھے جاتے ہیں اور اس طرح عوام کو نقصان پہنچایا جاتا ہے۔ اوس کے بعد مرض اچھا نہ ہو تو کہا جاتا ہے کہ ڈائیٹ (Diet) پر کنٹرول نہیں کیا گیا وغیرہ وغیرہ۔ ان کی دیکھا دیکھی جو بھی ڈاکٹر کریم نگر آئے ہیں وہ اس طرح خوب دیکھ کر لکھتی بننے کی کوشش کرتے ہیں۔ وہاں جو وارڈر ہیں انکا بھی یہی حال ہے۔ ایک وارڈ میں چار چار مریضوں کو رکھا جاتا ہے۔ حالانکہ وارڈر بھی حکومت کی آمدنی کا ایک ذریعہ ہیں لیکن وہاں وارڈر کا کرایہ ڈاکٹر کے حیب خاص میں جاتا ہے حالانکہ اوسکی آمدنی کی رپورٹ مرٹ کے (Revenue Receipts) کے تحت حساب کرنا دڑتا ہے مگر نہ کوئی ایسا عمل ہے اور نہ کوئی داد فریاد۔ کنٹنجنسیز (Contingencies) کا بھی یہی حال ہے۔ وہاں ایک پور بکس (Poor box) رکھا جاتا ہے جس میں آئے جانے والوں سے کچھ نہ کچھ رقم ڈلوائی جاتی ہے۔ لیکن وہاں کے ڈاکٹر صاحب قبل از وقت کنٹنجنسی حود حصہ کر لیتے ہیں اس لئے اوس پور بکس کی رقم بھی کنٹنجنسی کے کام میں لے لی جاتی ہے۔ جہ سہیے کا انڈنٹ مدت حتم ہونے سے ایک مہینہ پہلے بھجوا جاتا ہے۔ اور اس طرح جو دوائیاں بیج جاتی ہیں انہیں گھر لیجا کر پرائیویٹ پریکٹس (Private Practice) میں استعمال کیا جاتا ہے۔ جو مریض دوا حانہ آئے ہیں انہیں گھر پر آنے کے لئے کہا جاتا ہے۔ گھر پر ان سے گفتگو کر کے معاملہ طے کر لیا جاتا ہے۔

اسی طرح اگر کسی سرکاری ملازم کو سرٹیفکیٹ کی ضرورت ہو تو اس سے ۱۰۔

۲۰۔۲۵۔۳۰ روپیے لیکر سرٹیفکیٹ دیا جاتا ہے۔

مسٹر اسپیکر - آپ کا وقت ختم ہو چکا ہے - آپ نے بہت وقت لے لیا ہے - حوالتیں آپ کہہ رہے ہیں ان پر ڈسکس ہو چکا ہے -

شری سی - ایچ - ویسکٹ رام راؤ - میں انہی پر رحم کرنا ہوں -

شری سریو اس راؤ (ڈپٹی) اسپیکر - آج کا طالب علم کل کا بہترین سپر ہی ہوتا ہے - اس لحاظ سے اگر ہم انہی محکمہ تعلیمات پر غور کریں تو معلوم ہوتا ہے کہ ہمارے محکمہ تعلیمات کا معیار اور کارکردگی گریں ہی جا رہی ہے - مجھے انہی طالب علمی کا ریمانہ یاد آتا ہے - اگر اس ریمانہ کی تعلیم سے آج کی تعلیم کا مقابلہ کیا جائے تو بڑا فرق نظر آتا ہے - اب نہ تو وسیع ٹیچرس ہی ہیں اور نہ تعلیم کا وہ اسٹانڈرڈ - ظاہر ہے اسکی ذمہ داری ڈائریکٹ ہی پر عائد ہوئی ہے - جب تک کہ ہم انہی ملک کے لئے زیادہ سے زیادہ مہریں ، تعلیم یافتہ سپر ہی بنانا نہ کریں اس وقت تک ہمارا ملک کسی طرح آگے نہیں بڑھ سکتا - مجھے یہ کہتے ہوئے افسوس ہوتا ہے کہ ہمارے اسکولس اور کالجز میں بھی کرپشن (Corruption) کا دور دورہ ہے - اور طلباء اسکولس اور کالجز میں صرف ڈگری حاصل کرنے کی سب سے جا رہے ہیں - وہ سال بھر ادھر ادھر چھل بھل کر کے امتحانات کے ریمانہ میں مدرسین کے پاس ٹیوس شروع کر دیتے ہیں اور انکے اثرات سے کامیابی حاصل کر لیتے ہیں - گزشتہ سس میں ہی ایک انڈر مینٹ موٹس یہاں آیا تھا - جس میں بتایا گیا تھا کہ سٹرک کے سیرس اوٹ کر دئے جانے کی وجہ سے کس قدر نقصان ہوا - اسی قسم کی اور کئی سالیں ہمیں رورمرہ دیکھنے میں آتی ہیں - اضلاع اور تعلقات میں جہاں انک ٹیچر اسکولس ہیں ان کے لئے کوئی عمارت نہیں - مدرسین کی یہ حالت ہے کہ ۱۰-۱۵ دن مہینہ بھر میں حاصر رہتے ہیں اور برآورد پیش کر دیتے ہیں - ایسے مقامات پر جہاں طلباء کی تعداد ۵۰-۶۰ ہو سکتی ہے صرف ۱۰-۱۵ طلباء نظر آتے ہیں -

نظام آباد میں کالج کے قیام کی ایک عرصہ سے کونسل کی جا رہی ہے اور وعدے بھی کئے جاتے ہیں - یہاں کالج انتہائی ضروری ہے - کریم نگر عادل آباد اور ناندیڑ ان تینوں اضلاع کے لئے نہ بہت سہولت جس مقام ہے - وہاں کے سپریوں کے ریپریزنٹیشن پر ڈپارٹمنٹ نے وعدے بھی کئے تھے مگر کچھ نہیں کیا -

گرلس کے لئے جو اسکولس ہیں وہ بھی بنائے نام ہیں - ان میں طالباء کی تعداد بہت کم ہوتی ہے - چار پانچ مقامات اسے ہیں جہاں کے گرلس اسکولس میں چار پانچ سے زیادہ طالباء نہیں ہیں - ایسے مقامات کے رہائی اسکولس کو لڑکوں کے اسکولس میں ضم کر دیا جاسکتا ہے - ایسے مدارس جس کے بارے میں یہ کہا گیا تھا کہ سال رواں میں انکا انتظام کیا جائیگا اب تک ان کے لئے مقامات کا تعین بھی نہیں ہوا - اس معاملہ میں ڈپارٹمنٹ کی دلچسپی ضروری ہے - ایک طرف تو یہ کہا جاتا ہے کہ ہم تعلیم کی اساعب پر زور دے رہے ہیں لیکن دوسری طرف آپ کو ٹیچرس تک نہیں ملتے - تعجب کی بات ہے؟ میں سمجھتا ہوں اگر ٹیچرس کی تنخواہوں میں اضافہ ہو جائے تو ٹیچرس

زیادہ تعداد میں مل سکیں گے۔ جب ہم ملک میں تعلیم کو عام کرنا چاہتے ہیں اور اس کے لئے اچھے ٹیچرس کو حاصل کرنا چاہیں تو ظاہر ہے ہمیں سچوہیں بھی اچھی ادا کرنی چاہئیں۔ میں آخر میں آنریبل ممبر فار ایجوکیشن سے اپیل کرونگا کہ ٹیچروں کے اسکالرشپ میں اضافہ کیا جائے۔

شری مادھورائو لال جی پٹیل (حدگاؤں) میں یہ کہنا چاہتا ہوں کہ میں نے دورہ میں دیکھا ہے کہ اکثر مدرسوں میں مدرسین غیر حاضر رہتے ہیں۔ گورنمنٹ کو اس پر نگرانی رکھنی چاہئے۔ بچے بھی مدرسہ برابر نہیں آتے۔ میرا خیال ہے کہ ہر موضع میں مدرسہ کے متعلق دو یا چار بچوں کی ایک کمیٹی بنائی جائے جو مدرسوں کی نگرانی کرے۔

میں نے یہ بھی دیکھا ہے کہ بچے درجہ کے لوگوں کو مدرسوں میں دور ٹھاتے ہیں۔ اس پر بھی نگرانی رکھنی چاہئے۔ مدرسوں کے لئے سرکاری عمارت نہیں ہوتی۔ حکومت کرایہ کے مکانات لیکر مدارس چلاتی ہے اگر کرایہ کی رقم کا حساب لگایا جائے تو اس سے کم رقم میں مکان تیار ہو جاتا۔ لہذا حکومت اس پر غور کرے۔ میں یہ بھی کہتا ہوں کہ ہر کھیڑے میں ایک مدرسہ بنایا جائے۔ ہر موضع میں چھال ۵۰ - ۶۰ گھر ہوں ایک مدرسہ ہونا چاہئے۔

”ملیریا اور کلا ایسی بیماریوں کے علاج کے لئے بھرتے ڈاکٹروں کا پرسدھ (प्रबंध) ہونا چاہئے۔ ہر ضلع میں دو چار ایسے ڈاکٹر ہوں۔ بعض گاؤں میں دواؤں کی بیٹھیاں رکھی گئی ہیں۔ لیکن حق کے ناس نہ رکھی گئی ہیں وہ خود اس کا استعمال نہیں جانتے۔ اس لئے ویدیوں کو بھی رکھا ضروری ہے۔ ہر موضع میں ایک وید یا ہونا چاہئے۔ اور اگر چھوٹے موضع ہوں تو اس چار مواضع کے لئے ایک ڈاکٹر یا وید یا رکھنا چاہئے۔ اتنا کہہ کر میں اپنا ساں ختم کرنا ہوں۔

श्री. लक्ष्मीनिवास गनेरीवाल: मुझे दो सूचनाये ऑनरेबल मिनिस्टर फॉर अज्युकेशन के सामने रखनी हैं । रियासत हैदराबाद में सब भाषाओं के लिये मदद मिलती है, लेकिन संस्कृत भाषा के लिये कोई नहीं सोचता। अगर दिये भी जाते हैं तो सिर्फ पांच दस हजार रुपये। संस्कृत भाषा अतनी महत्व रखती है । लेकिन गवर्नमेंट दूसरी भाषाओं के स्कूलस् को जो सहायता देती है विसका २५ परसेंट भी संस्कृत को नहीं देती। हमारे सामने परसो ही अंक प्रश्न का उत्तर देते हुये यह बताया गया कि गवर्नमेंट तक रिबन् साढेबारा लाख रुपये भाषाओं की सहायता के लिये बाहर देती है । लेकिन यहीं की जवान विससे महरूम है । बाहर की सहायता करके अगर विसके लिये भी अमदाद दी जाय तो बेहतर होगा ।

दूसरी चीज मुझे जो अर्ज करनी है, वह संस्कृत कॉलेज के बारे में है। पोलिस अॅक्शन के पहले मदरास और आंध्र युनिवर्सिटि के संस्कृत परीक्षा के लिये निजाम कॉलेज को सेटर मुकर किया जाता था। लेकिन पोलिस अॅक्शन के बाद वन परिक्षाओं में शरीक होने वाले विद्यार्थियों को राजमदरी, बिजवाडा गूटूर और मद्रास जाना पडता है जिस से बड़ी दुश्वारिया हो रही है । विस लिये मैं हुकूमतसे दरख्वास्त करूंगा कि अस्मानिया युनिवर्सिटि में विस मकसद के लिये अंक बोर्ड बनाया जाय, हैदराबाद में अक्स बोर्ड (Ex-board) कायम किया जाय और परीक्षा ली जाय ।

तीसरी चीज मुझे यह अर्ज करनी है कि हॉस्पिटल्स में एक बिल के दो दो वक्त दाम देने की कदीम रिवायत चली आ रही है। क्या ऑनरेबल मिनिस्टर बिस बारे में दरियाफ्त करेंगे और सख्त से सख्त तदारूक करेंगे ? अगर जरूरत हो तो मैं बिस बारे में मवाद देने के लिये तयार हूँ।

श्रीमती आशाताओ बाघमारे (वैजापूर) अध्यक्ष महोदय, मी शिक्षणाविषयी काही बाबी माडणार आहे प्रथम नामदार शिक्षण मंत्र्यांना अशी विनंती करावयाची आहे की शिक्षणाबाबत अनेकानी अनेक गोष्टी माडल्या आहेत, व मलाहि त्या बाबतीत दोन तीन गोष्टी सुचवावयाच्या आहेत आपल्या येथे पोलिस अंक्शननंतर बऱ्याच सुधारणा झाल्या त्यापैकी बऱ्याचशा चांगल्या झाल्या आणि काही वाढीव झाल्या विशेष खेदाची गोष्ट ही आहे की लोकशाहीत दुय्यम शिक्षण लोकांच्याकडे जावयास पाहिजे पण त्या अंजळी ते सरकारने आपल्याकडे घेतले आहे पोलिस अंक्शनपूर्वी ५० दुय्यम शिक्षणाच्या शाळा लोकांच्याकडे होत्या त्या आता २६ झाल्या आहेत, व सरकारी शाळा ५२ झाल्या आहेत यावरून असे दिसून येते की सरकारी दुय्यम शिक्षण वाढले आणि खाजगी दुय्यम शिक्षण कमी झाले हे दुय्यम शिक्षण लोकशाहीत लोकांच्याकडे जावयास पाहिजे कारण लोकशाहीत लोकाना आपल्या जबाबदाऱ्याची जाणीव करून देण्याची ही एक बाब आहे म्हणून दुय्यम शिक्षण ज्यास्तीतज्यास्त लोकांच्याकडे राहावयास पाहिजे

मला दुसरी गोष्ट प्राथमरी शिक्षणाबाबत अशी सागावयाची आहे की अंकून सात लाख लोक शिक्षण घेतात त्या पैकी पाच लक्ष लोक प्राथमरी शिक्षण घेत असतात, अशा प्रकारे प्राथमरी शिक्षण घेणारे लोक अधिक असतात म्हणून प्राथमरी शिक्षणावर अधिक पैसा खर्च व्हावयास पाहिजे. सरकारने या गोष्टीकडे विशेष लक्ष घातले पाहिजे मुंबयी प्रांतात प्राथमिक शिक्षण सरकारने, आपल्या ताब्यात घेतले आहे अशाच प्रकारची व्यवस्था आपल्या येथेहि झाली पाहिजे, अशी माझी शिक्षण मंत्र्यांना नम्र विनंती आहे

मला तिसरी गोष्ट सरकारला अशी सुचवावयाची आहे की आपल्या येथे शिक्षणावर अंकून साडेतीन कोटी रुपये खर्च होतात पण त्या पैकी स्त्री-शिक्षणावर फक्त ६६ लक्ष रुपये खर्च होत असतात हे विषम विभाजन आहे पुरुषांच्या शिक्षणावर आतापर्यंत फार खर्च झाला व अद्यापहि होत आहे आता पुरुषांच्या शिक्षणावर होणाऱ्या खर्चाचे व स्त्री शिक्षणावर होणाऱ्या खर्चाचे प्रमाण अगुलट व्हावयास पाहिजे अंबडेचे नव्हेतर पुरुष शिक्षणावर आतापर्यंत ज्या प्रमाणात खर्च झाला त्या प्रमाणात आता स्त्री शिक्षणावर खर्च व्हावयाला पाहिजे स्त्रिया सुशिक्षित सुविद्य होणार नाहीत, तर त्या समाजाची धुनंती करू शकणार नाहीत जर शिक्षण हे सर्वांना मिळावे असे आहे तर स्त्री शिक्षणाबाबत अवहेलना का व्हावी ? आणखी एक गोष्ट नम्रतापूर्वक मी सुचवू अिच्छिते की पोलिस अंक्शननंतर आपल्या येथे अनेक अक-शिक्षकी शाळा धुपडल्या गेल्या. शिवाय मला असे सागावयाचे आहे की अनेक विद्यार्थी नापास होतात व त्यांना पुन्हा शाळेची व परीक्षेची फी वगैरे भरण्यास पैसा नसतो म्हणून ते नोकरी करतात त्यांना बहुधा शिक्षण झाल्यात अशा शाळातच नोकरी मिळते. पण अशा विद्यार्थ्यांना मास्तरकीची नोकरी देऊ नये असे माझे मत आहे. कारण ते दोन तीन महिने नोकरी करतात, व नंतर नोकरी सोडून हायस्कूलमध्ये जातात. त्यामुळे शाळेचे काम होत नाही फक्त फी चे पैसे कसे मिळवावे व पुनः परिक्षेला कसे बसावे हा प्रश्न सोडविण्याकरिताच ते नोकरी करीत असतात म्हणून अशा विद्यार्थ्यांना सरकारने नोकऱ्या देऊ नयेत.

दुसरी गोष्ट शिक्षण मंत्र्यांना सुचवू अिच्छिते ती ही की आमच्या येथे ज्या अेक-शिक्षकी शाळा बुघडल्या आहेत त्यावर सरकार अनाठायी खर्च करीत आहे त्या अैवजी दो-शिक्षकी शाळा बुघडल्या जाव्या ज्या अेक-शिक्षकी शाळा बुघडल्या आहेत, त्यांना मारवाड्याच्या जमाखर्चाप्रमाणे सहा सहा महिन्यांनी २०० रुपये दिले जातात या पैकी पुष्कळ पैशाची अफरातफर होते, व लोकाना शिक्षणहि मिळत नाही तेव्हा सरकारने अशा सस्था बद करून त्या अैवजी दो-शिक्षकी शाळा चालू केल्या तर लोकाना शिक्षण घेण्याच्या बाबतीत अधिक सवलती मिळतील

स्त्री शिक्षणाबाबत आणखी अेक महत्वाची गोष्ट सागावयाची आहे स्त्रियांना मॅट्रिकच्या परिक्षेला शाळेच्या हाजरीशिवाय बसता यावे तरी सोय नागपूरला आहे व स्त्रियांना तेथे तसे परिक्षेला बसता येते तरीच व्यवस्था आपणाकडेहि व्हावयाला पाहिजे व स्त्रियांना शाळेच्या हाजरीशिवाय परिक्षेला बसता आणे पाहिजे असे झाले म्हणजे ज्या स्त्रिया लग्न होऊन आप-आपल्या घरी आहेत त्यांनाहि परिक्षेला बसता येतील व मी शिकलेली नाही मला काही येत नाही हा त्याच्या ठिकाणी निर्माण झालेला न्यूनगड निघून जातील त्यांना परिक्षेला बसता येतील, आणि शिक्षणात समानता येतील स्त्री शिक्षणाच्या वाढीबरोबर समाजाची अुन्नति होत असते हे नव्याने सागावयाचे कारण नाही तेव्हा स्त्री शिक्षणाबाबत माझी अशी नम्र मागणी आहे की स्त्रियांना परिक्षेला हाजरीशिवाय बसता यावे परिक्षेबाबतची अेवढी अट काढून टाकावी अशी शिक्षण मंत्र्यांना विनंती करून मी आपले भाषण संपविते

شری مادھور اؤنرلیکر (ہنگولی - محوط) - اب تک معرر معمریوں لے تعلیم کے انتظام کے سلسلہ میں آپسے اسے خیالات کا اظہار کیا ہے۔ میں تعلیمات کے ان انتظامات کا ذکر کرونگا جسکا تعلق درج فہرست اقوام سے ہے۔ حیدر آباد میں درج فہرست اقوام کی تعلیم کیلئے علیحدہ انتظام عرصہ سے کیا گیا ہے اور انکے اسکولوں کو اسپسٹل برائمری اسکول کے نام سے موسوم کیا گیا ہے جو کہ اسپسٹل میں قائم کئے گئے ہیں۔ لیکن یہ اسکول صرف روانتی طور پر قائم کئے گئے ہیں کیونکہ سرکار کی طرف سے ان پر نگرانی نہیں ہے۔ درج فہرست اقوام کو ایک حمہ سمجھکر انکے لئے اسکول قائم کئے گئے ہیں لیکن انکا انتظام کس طرح کا ہونا چاہئے اسکا خیال نہیں کیا جانا۔ کیونکہ ان اسکولوں کی حالت دیکھی جائے تو معلوم ہوگا کہ جس طرح انکے دھگر دن بھر نگرانیوں کو حرا کر لاتا اور انکو ایک کوئڈ واڑے میں بند کر دیا ہے اسی طرح ان بچیوں کی حالت ہوتی ہے جو کہ ان اسپسٹل برائمری اسکولوں میں پڑھتے جاتے ہیں۔ بعض اسپسٹل اسکول ٹین سیٹ کے مکا بن میں ہیں اور بعض مکاتوں کی جھب گھاس کی ہے۔ اگر گرمی کا موسم ہو تو بچے ٹین کی گرمی میں کیسے پڑھ سکتے ہیں نا اگر نائش ہو تو پای مکان کے اندر آتا ہے۔ میں خاصکر برہمنی اور اسکے قصہ جاب کے اسکولوں کا ذکر کرونگا۔ ہر اسکول میں ۲۰۰ سے زائد طالب علم زیر تعلیم ہیں۔ بچیوں کو پڑھنے کیلئے وہاں بھیجا جاتا ہے ایکس جگہ کی قلب کی وجہ سے بچے واپس کردئے جاتے ہیں۔ میں یہاں صرف پرہی مستمر کے ایک مدرسہ کا ذکر کرونگا جو ”گلشن ناع“ نامی مکان میں جسمیں پہلے پولیس کا ناکہ تھا قائم کیا گیا ہے۔ اس مدرسہ سے کے طلباء کے بعد ۲۵۰ ہے اور اس میں چار کمرے ہیں جو بہت تاریک ہیں جسمیں کہ کھڑکی تک نہیں ہے۔ آپ عور

کیجئے کہ ان حار کمروں میں ۲۵ لڑکوں کو کس طرح بٹھانا چاہا ہوگا۔ اس میں چار ٹیچرس ہیں۔ ایک ٹیچر صعر جماعت کیلئے ہے جس میں ۹۲ طالب علم رہ رہے ہیں۔ اصولی طور پر ہر ایک ٹیچر صرف ۲۵ بچوں کیلئے کافی ہو سکتا ہے۔ اب عورتوں کیلئے ایک ٹیچر ۹۲ یا ۸۵ طالب علموں کو کس طرح بٹھانا ہوگا۔ اس لحاظ سے وہاں کم از کم ۳ ٹیچروں کی ضرورت ہے۔ لیکن وہاں صرف ایک مدرسہ ہے۔ جس کا کہ میں نے ذکر کیا ہے جگہ کی قلت کی وجہ سے صعر کی جماعت کو مہار واڑہ میں منتقل کیا گیا ہے اور ہیڈ ماسٹر صاحب مدرسہ سے ایک فلائنگ کے فاصلہ پر بیٹھے ہیں۔ اب اس انتظام کو درجہ عورتوں سے دیکھئے کہ ہیڈ ماسٹر صاحب کس طرح مدرسہ کا انتظام اور نگرانی کر رہے ہیں۔ یہ ہے ہمارے ان بچوں کی تعلیم کے انتظام کی حالت جو ہمارے دس دس کے سبب ہیں۔ صرف اسی اسکول کی یہ حالت ہے بلکہ برہمی ضلع میں جو دیگر ایسی سیل برائری اسکولس ہیں اسکی بھی یہی حالت ہے۔ ہر مدرسہ میں مدرسین کی تعداد کم سے کم ۶ ہونی چاہئے تاکہ وہ بچوں کو اچھی طرح پڑھاسکیں۔ بورڈ میں تقریباً دو سو یا دو سو ستس طلباء زیر تعلیم ہیں جنکی تعلیم کا اس قدر ناقص انتظام ہے کہ انکے لئے صرف حار ٹیچرس ہیں۔ کس طرح بچوں کو تعلیم دینا چاہئے یہیں دھاتی۔ وہاں کے ہیڈ ماسٹر کو مرہٹی نہیں آتی۔ بچے انکے پاس حاکم کر کیجئے سوال کرے ہیں دو وہ سوال ہیں سمجھ سکتے اور انکو مرہٹی میں نہیں سمجھا سکتے۔ وہ اردو میں سمجھا لے ہیں۔ بچے سمجھ نہیں سکتے اور اپنی حکم پر آکر خاموس بیٹھے رہتے ہیں۔ اسلئے میں عرض کروں گا کہ وہاں مرہٹی داں مدرسین کا نقرر کرنا چاہئے۔ میں یہ کہتا کہ سٹیڈیولڈ کاسٹس کے طبقہ سے تعلق رکھنے والے مدرسین کا ہی نقرر کیا جائے۔ جس کسی طبقے کے مدرسین کا ہی نقرر کیا جائے۔ ہر حال وہ مرہٹی داں ہوں تاکہ بچوں کو سمجھا سکیں۔ برہمی کا بھی یہی حال ہے کہ وہاں مرہٹی داں مدرسین کے نہ ہونے کی وجہ سے بچوں کو تکلیف ہوتی ہے۔ میں اس بارے میں مسٹر فار ایجوکیشن سے اسل کروں گا کہ وہ ان مدارس میں مرہٹی داں مدرسین کا نقرر کریں تاکہ وہاں کے عوام کو فائدہ ہو۔ وہاں کے مدرسین کی تعداد بھی بڑھانا بہایت ضروری ہے۔ تین چار مدرسین بہایت نا کافی ہیں۔ برہمی میں طلباء کی تعداد کیا ہے معلوم کی جائے تو اب کو حقیقت حال معلوم ہو جائیگی کہ کیا اس تعداد کے طلباء کو پڑھانے کیلئے وہاں کے مدرسین کی تعداد کافی ہے۔ وہاں کے مدرسین کی تعداد بڑھانا ضروری ہے تاکہ تعلیم کا اچھا انتظام ہو سکے۔ برہمی میں سٹیڈیولڈ کاسٹس کے لئے ایک بورڈنگ ہے جس میں (۱۰۴) بچے سڑیک بھے اور اب ۶۴ طلباء بورڈنگ میں رکھے گئے ہیں۔ بورڈنگ کے منتظم مڈل اسکول کے ہیڈ ماسٹر صاحب ہیں۔ جو مدرسہ کا کام بھی دیکھتے ہیں اور کانگریس کے آرگنائزر بھی ہیں۔ بورڈنگ کا انتظام بھی انہیں کے ذمہ ہے۔ آپ ہی تائے کہ اسکا مصروف آدمی طلباء کی بھلائی کا کس طرح خیال رکھ سکتا ہے۔ اسکا نتیجہ یہ ہے کہ بورڈنگ کے تقریباً (۱۰۴) طلباء کی تعداد کو گھٹا کر (۶۴) کر دیا گیا ہے۔ بورڈنگ کے ایک دو کمرے منتظم صاحب کو دھنے کیلئے دئے گئے ہیں۔ میں یہ عرض کروں گا کہ طلباء کی تعداد (۱۰۴) سے گھٹا کر (۶۴) کرنا اور منتظم صاحب کے رہنے کیلئے جگہ نکالنا کیا اچھا طریقہ ہے؟ منتظم صاحب

کے رہے سہے کی خاطر جگہ نکالنے کیلئے طلباء کو حارج کر دیا گیا ہے۔ یہ کس حد تک درس ہو سکتا ہے۔ مانوب کا بھی یہی حال ہے۔ یہاں بھی اسپیدل اسکول قائم ہے۔ بجیے اپنا اسکول سمجھ کر آتے ہیں۔ لیکن انکی تعلیم کی طرف توجہ نہیں کجھاتی۔ اس اسکول میں طلباء کی تعداد کافی ہوئے پر بھی اس اسکول کو دوسرے اسکول میں ضم کر دیا گیا ہے۔ میں یہ عرض کروں گا کہ یہ طریقہ ٹھیک نہیں ہے۔ اچھوتوں کے انٹرسٹ کیلئے مدرسہ قائم رکھنا چاہئے ورنہ ان کی حق تلفی ہوگی۔ کہا جاتا ہے کہ برائری اسکولس کی فیس معاف ہے۔ لیکن میرا تجربہ ہے کہ جب مجھے سریک ہوئے کھلئے جاتے ہیں تو ان سے ۲-۳ روپیہ فیس لیکر انکو سرکب کا موقع دنا جانا ہے۔ بعد فیس کے طلباء کو سرکب کا موقع نہیں ملتا۔ جو بجیے فیس نہیں دے سکتے وہ مارے مارے بھرتے ہیں۔ میں وزیر تعلیم سے درخواست کروں گا کہ اچھوتوں کی تعلیم کا خاص طور پر انتظام کیا جائے۔

شری ایم۔ نرسنگ راؤ (کوا کرتی۔ عام)۔ مسٹر اسپیکر سر۔ میں زیادہ وقت نہیں لوں گا۔ اپنے خیالات سلک ہلٹھ کی حد تک محدود رکھوں گا۔ اسکے متعلق ہم سی باتوں کا اظہار کیا گیا ہے۔ اچھی باتیں بھی مان کی گئی ہیں اور سکایب بھی کی گئی ہے۔ جو سکایتیں کی گئی ہیں وہ ہو سکتی ہیں۔ میں صرف دو باتیں کہوں گا کیونکہ وہ کم ہے۔ حقیقت یہ ہے کہ ہماری ہلتھ کی خرابی کے کئی وجوہات ہیں۔ ایک تو یہ کہ ہمارے ہاں علاج کرے اور دوائیں مانے کی جو سروسیس ہیں وہ ناکافی ہیں۔ یہ ہماری خرابی صحت کی ایک وجہ ہے۔ میں سلک ہلٹھ کی تاریخ میں جانا نہیں چاہتا ہوں۔ یہ سلک ہلتھ ڈیٹارٹسٹ کی اکٹی ویٹر (Activities) کو دھارنا چاہتا ہوں۔ اسلئے کہ سلک ہلتھ کے بارے میں نارٹیو (Positive) طریقہ بیان کرے کیلئے ہمارے پاس اعداد و شمار نہیں ملے۔ البتہ انٹی اسپال باکس (Anti-Small-Pox) کالرا (Cholera) اور انٹی ملیریا (Anti-Malaria) کے اعداد ملتے ہیں۔ اسکی وجہ سے ڈاکٹروں کا خیال ہے کہ ۱۰ فیصد اموات کو روکا جاسکا۔ لہذا اس سلسلہ میں جو کوسیس کی گئی ہیں انکی تعریف ہوئی جاتے۔ اسکا مطلب یہ ہے کہ ہلتھ ڈیٹارٹسٹ کی اکٹی ویٹر کو بڑھانا چاہئے۔ ایک آپریل ممبر کی مرنٹی میں تقریر ہوئی جسکو میں پوری طرح فالو میں کر سکا۔ لیکن جس حد تک میں سمجھ سکا انہوں نے ٹھیک کہا کہ ہلتھ کیلئے ہماری موبائیل سروس کو برقی دیا جائے۔ ڈاکٹروں کی تعداد کم ہے اسکو بڑھانا چاہئے۔ ہمارے پیرے کے ہائی کے انتظامات کو ٹھیک کرنا چاہئے۔

کچرے کوڑے کو صاف کرنا چاہئے۔ دوسری چیز ہماری غذا کا مسئلہ ہے۔ غذا کی نہ صرف کمی ہے۔ بلکہ اس میں خرابی بھی ہے۔ اگر ہم چاہیں تو اس کمی اور خرابی دونوں کو دور کر سکتے ہیں۔ ہمارے ہاں گاؤں گاؤں میں انٹی اسپال باکس و انٹی کالرا و ملیریا کا کام ہونا چاہئے۔ لیکن ہمارے پاس پیسے نہ ہوئے کی وجہ سے یہ کام مسترد ہونا چاہئے۔ میں ہو رہا ہے۔ ہمارے ہاں ہلتھ موبائیل سروس کو بڑھانا چاہئے۔ دوسری چیز یہ کہ جیسا کہ میرے ایک آپریل دوست نے بھی کہا آبادی کے لحاظ سے یہاں ڈاکٹروں کی تعداد بہت کم ہے۔ انگلینڈ میں ہر ۷ سو آدمیوں کیلئے ایک

ڈاکٹر ہے۔ بیہوشی کے لئے جو حال میں قائم ہوئے ہیں انکے ڈاکٹر مقرر کیا ہے۔ وہ یہ کہ کم از کم دو ہزار آدمیوں کیلئے ایک ڈاکٹر ہونا چاہئے۔ بڑھتی ہوئی آبادی کے مدنظر میں سمجھتا ہوں کہ ہم اس ڈاکٹر کو سہ ۹۷۱ ع ایک نوکری دے سکتے ہیں۔ اس وقت تک بھی پورا نہ کر سکتے۔

اس سلسلہ میں ڈاکٹر ڈاکٹر نہ کرنے کا سوال بھی ایک پیچیدہ سوال بن جاتا ہے۔ میں نہ کہہ سکتا ہوں کہ ڈاکٹروں میں حراسان نہیں ہیں۔ لیکن یہاں کی حالت یہ ہے کہ فلاں فلاں میں صرف کیلئے فلاں فلاں ڈاکٹر۔ اس کے علاوہ عقلمندی کا بھی سوال ہے۔ کسی کا یہ حال ہونا ہے کہ سکٹ حیدر ہی سے علاج کرائیں گے۔ کوئی یہ چاہتا ہے کہ ہمارے حلقے سے علاج کرائیں گے۔ یہ نہیں ہیں۔ ”نہیں نہ ہوتے ہیں“۔ تو یہاں یہ نالی ایسی ہیں کہ وہ فل ٹائم دیگر ہسپتال میں نہیں رہ سکتے۔ اب ان ڈاکٹروں کو بحالہ ہی کیا دیتے ہیں؟ (۵۰۰۔ ۱۰۰) یا (۱۲۰۔ ۱۵۰)۔ اس کے ساتھ ساتھ یہ چاہیں کہ ہر بیماری کی تشخیص سکٹ حیدر کے ہی ناس ہوئی چاہئے تو کیسے ہو سکتی ہے؟ ان چیزوں کو مدنظر رکھیں تو معلوم ہوگا کہ بڑی مشکل ہے۔ ڈاکٹروں کی تعداد کو بڑھانا ہے۔ ڈاکٹر سروس کو بڑھانا ہے۔ یہ کہیں ہلکے کٹڈس ٹھیک ہوگی۔

ایک چیز میں آپ کی نوٹس میں لانا چاہتا ہوں۔ جہاں تک مجھے یاد پڑتا ہے شاید ملٹری گورنمنٹ کے زمانے میں یا حال ہی میں ڈاکٹروں کی کمی کو دور کرنے کیلئے ایسا کیا گیا ہے کہ سرکاری ڈاکٹر خانگی آدمیوں کو دیکھنے کیلئے ان کے مکان پر نہیں جاسکتے۔ کیونکہ یہاں یہ ہوتا تھا کہ عہدہ داروں کی بیویاں کہتی تھیں کہ ہاؤ ڈاکٹر صاحب کو بلا کر لاؤ۔ اب جیلے ڈاکٹر صاحب۔ نتیجہ کیا ہوا تھا کہ دواخانے میں عام مریضوں کو تکلیف۔ انکو دیکھنے کیلئے وقت نہیں ملتا۔ جہاں تک لیسرس کا تعلق ہے آج بھی انہیں فری میڈیکل سروس دیا جاتا ہے۔ اب گورنمنٹ اسپتال کی حد تک بھی ایسا کیا گیا ہے۔ اللہ کے فضل سے لوگ گھر پر بلاتے ہیں ان پر چارج کیا جاتا ہے۔ ہاں کم چارج کیا جاسکتا ہے تاکہ آہستہ آہستہ یہ چارج کم ہو جائے۔ مگر حال میں ڈاکٹر ڈاکٹر میں جو حراسان ہیں انکو دور کرنیکی میڈیکل و ہلتھ سسٹم کو سسٹم کریں گے ایسا ہم کو وشواس کرنا چاہئے۔

میڈیکل یونٹس بعض مقامات پر قائم کئے گئے ہیں جیسے کہ ہشچرو میں ہے۔ یہ بہت کامیاب ثابت ہوا۔ وہاں انٹنسیو ورک (Intensive Work) سوراہا ہے۔ ۲۵-۳۰ رجیمینٹ ہوئی ہیں۔ اس طرح کے ایک یونٹ پر ۳۵ ہزار روپے خرچ ہوتے ہیں۔ تجربہ ہے کہ جو کچھ وہاں کیا جا رہا ہے انٹنسیو طریقہ پر کیا جا رہا ہے۔ یہ کہہ سکتے ہیں کہ یہ یونٹ مستقل کر دیا جائے درست ہوگا۔ ان چیزوں کو میں آپ کے سامنے رکھتے ہوئے اپنی اسپیچ ختم کرتا ہوں۔

مسٹر اسپیکر۔ اب چارج چکے ہیں۔ آمد گہنٹہ کا وقفہ دیا جاتا ہے۔ ہم پھر ساڑھے چار بجے ملینگے۔

The House then adjourned for recess till Half Past Four of the Clock.

The House reassembled after recess at Half Past Four of the Clock.

[Mr Speaker in the chair]

مسٹر اسپیکر۔ ایک جبر حوس ہاؤس کے سامنے رکھا جا رہا ہوں وہ یہ ہے کہ کل حسنا کہ میں نے حملہ اراکین پر نہ واضح کر دیا تھا کہ ہمارے پروگرام کے لحاظ سے بھٹ پر ڈسکریٹس آج ختم ہو جائے یا نہیں۔ اس کے باوجود ہم نے دودن کی اجازت اور لی ہے یعنی ۲۷ اور ۲۸-۲۹ کو انوار کی وجہ سے معطل رہ گئی۔ اس لئے ۳۰ مارچ کو اپروپریسن بل وغیرہ کے لئے ٹائم کی ضرورت ہو گئی۔ ابھی ہم نے دس مسٹروں کے ڈیمانڈس ختم نہیں کئے ہیں۔ دوسرے مسٹروں کے ڈیمانڈس بھی زیرِ غور ہیں۔ اس کے بعد ۹ مسٹرس کے ڈیمانڈس اور ہیں۔ اس لئے وہ ارکان جوابتہدہ کرنا چاہتے ہیں انہیں موقع نہیں مل سکے گا۔ میں آریبل ایجوکیشن مسٹر سے حواہس کرنا ہوں کہ وہ ایسی تدبیر آرا کریں۔

Shri G. Hanumanth Rao : (Rose in his seat)

Mr Speaker I looked for the hon. Member in his usual place, but did not find him there. I looked at the place where he is now sitting and he was not to be found there also. Of course, he is entitled to speak, but he was not to be found.

Shri G. Hanumanth Rao : No, Sir I stood up three times.

Mr Speaker : Hon. Minister for Education.

पब्लिक हेल्थ, मेडिकल अँड अेज्युकेशन मिनिस्टर (श्री. फुलचंद गांधी) : मिस्टर स्पीकर सर, जिस तरीकसे कटमोशनस पेश किये गये हैं उनका लिहाज करते हुवे मुझे जियादा जवाब देने की जरूरत नहीं होगी। जिस लिये मैं मुक्तसिर तौर पर बोलना चाहता हू। गुरु में यानी २३ तारीख को एक ऑनरेबल मेम्बरने कटमोशन पर भाषण देते हुवे स्कॉलरशिप के सबध में फिगर्स (Figures) बतलाये हैं। मालूम नहीं, वे फिगर्स किस साल के हैं। और यह भी मालूम नहीं आया कि हैदराबाद के हैं या और किसी स्टेट के, क्योंकि यह फिगर्स बिल्कुल गलत हैं। उनहोने जो फिगर्स बतलाये हैं वे यह हैं -

107 students were sent to Europe, America and other Places. Out of these, 45 were sent to England, 55 to America and the rest to other countries. 33 scholars have returned out of whom, 8 have not been provided with suitable posts, although 3 lakhs of rupees had been spent on them. 9 failed in the examinations there.

डेप्युटेशनिस्टस (Deputationists) के बारे में यह कहा गया है कि—

59 persons were sent on deputation to England, America and Egypt. 2 lakhs were spent on them. 13 deputationists have since migrated from Hyderabad. 3 lakhs of rupees were spent on them.

यह फिगर्स जो बतलाये गये हैं वे सही नहीं हैं। मेरे डिमांड पर जो कटमोशनस पेश किये गये हैं वे इनके कम मालूमातके बिनापर किये गये हैं। इसलिये मैं जो फिगर्स बताना चाहता हूँ बिल्कुल सही सही फिगर्स हैं। इससे स्पष्ट हो जायेगा कि स्कॉलरशिप के सबध में जो कटमोशनस लाये गये हैं वे गलत फिगर्स की वजह से थे। ये सही फिगर्स हैं। सन् ४५-४६ के लिये १५ लाख रुपये स्कॉलरशिपके लिये दिये गये थे। सन् ४६-४७ के लिये ३० लाख, ४७-४८ के लिये ४५ लाख, ४८-४९ के लिये २५ लाख, ४९-५० के लिये २२ लाख और ५०-५१ के लिये, जहाँ से वेलोडी अंडमिनिस्ट्रेशन शुरू होगया, १५ लाख, ५१-५२ के लिये ७ लाख और ५२-५३ के लिये ५ लाख ५० हजार दिये गये। यह कम है जो अब हम स्कॉलरशिप पर खर्च कर रहे हैं। गोया ४५ लाख ५० हजार तक अखराजात घटा दिये गये हैं। अतना ही नहीं अगर तादाद की जरूरत हो तो मैं बताऊंगा कि सिर्फ १२ स्कॉलरशिप्स और २५ डेप्युटेशनिस्ट्स हमारे हैं। अजला के लिये गव्हर्नमेन्ट ने जो स्कॉलरशिप्स रिकमेन्ड किये हैं वे सिर्फ दो हैं। इसके अलावा और कुछ नहीं। इसलिये स्कॉलरशिप के सबध में जो कटमोशन रखा गया है वह बेबुनियाद होने की वजह से काबिल लिहाज नहीं रहा। इसके बाद उनका भाषण रिजनल लैंग्वेजस के मुतालिक शुरू हुआ। इस पर बहस करते हुये बड़ी सर्कस की गयी। सर्कस बिसतरह की गयी की... ..

Shri V. D. Deshpande : My figures regarding the State Scholarships were based on a report furnished to us by the Government

Shri Phoolchand Gandhi : I would still submit that the figures are wrong. The Member has perhaps quoted figures pertaining to some other year and not to the present one, on which the Budget is based.

मैं ५२-५३ के लिये बजेट में जो फिगर्स रखे गये हैं अन्हें बतला रहा हूँ। मुसकिन है कि आनरेबल मेबर ने जो फिगर्स लिये हैं वे ४८-४९ या ५० के हों।

रिजनल लैंग्वेजस के सबध में कटमोशन पेश करते हुवे कहा गया है कि हमारे हैदराबाद स्टेट की रिजनल लैंग्वेजस तीन नहीं बल्कि चार हैं। मराठी, कन्नड, तेलुगु के साथ साथ अर्दु को जिस लिये अक रिजनल लैंग्वेज कहा गया है कि वह २०-२५ लाख लोगो की मातृ भाषा है। इसलिये वह भी रिजनल लैंग्वेज हो सकती है। इस में जरा कन्फ्युजन किया जा रहा है। इसके मुतालिक मैं यह कहूंगा कि जिनकी मातृभाषा अर्दु है और जो अर्दु भाषा में पढना चाहते हैं उनके लिये सहूलत है। लेकिन वह रिजनल लैंग्वेज नहीं हो सकती। अर्थात् वह रिजनल लैंग्वेज नहीं समझी जायगी। मसलन् यह कि सिकंदराबाद में जो जीरा कपायूड है जिस में पाच सौ फ़ैमिलीज (Families) हैं जिनकी मातृभाषा गुजराती है और अन्होंने जिस भाषा में अपना स्कूल भी खोला है। वहा गुजराती भाषा पढाई जाती है तो क्या वह रिजनल लैंग्वेज हो सकती है? नहीं, वह रिजनल लैंग्वेज नहीं हो सकती।

Shri V.D. Deshpande : That is not my contention. I only said that it was a major language.

Shri Phoolchand Gandhi : It is not even a minor language of the State. I wish to say that.
(Laughter from Treasury Benches)

Shri V. D. Deshpande : The hon. Minister can say that.

Shri Phoolchand Gandhi . I am saying that with conviction.

गव्हर्नमेंट का यह नजरिया भी नहीं कि बर्दु जिन लोगो की मातृभाषा है उनको मौका न दिया जाय। लेकिन जो लोग अपनी भाषा में शिक्षाकी आवश्यकता महसूस करते हैं और जो बर्दु से वाकिफ नहीं हैं उनके लिये इसका अतिजाम जरूरी था। फर्ज भी कर लिया जाय कि बर्दु २०-२५ लाख लोगो की मातृभाषा है। लेकिन आबादी के लिहाज से फिरभी बहुत कम है तो कैसे इसको रिजनल लैंग्वेज कहा जा सकता है ? हमारे पास कोन्सा रिजन है बर्दु का ? बर्दु का कोन्सी रिजन (Region) नहीं कहलाया जा सकता है । आबादी के लिहाज से भी तादाद काफी नहीं कि बर्दु में शिक्षा की जरूरत हो। लेकिन भाषण देते हुये यह कहा जा रहा था कि हैद्राबाद की ये चार भाषाएं हो सकती हैं और मिडल तक मातृभाषा में शिक्षण दी जाय। इसके बाद रिट्रेंचमेंट का सवाल आ रहा है। कहा जाता है कि रिट्रेंचमेंट (Retrenchment) अगर किया जाय तो गव्हर्नमेंट के सामने अिनके अब्सॉर्प्शन (Absorption) की भी कोन्सी प्लैनिंग होनी चाहिये। कहने के लिये तो यह बहुत आसान बात है कि रिट्रेंचमेंट के स्टॉफ को अब्सॉर्ब किया जाना चाहिये। मैंने परसो अेक सवाल के जबाब में कहा था कि बर्दु में तालीम देनेके लिये हमारे पास मदरसो में जिस वक्त भी दुगना या तिगना स्टॉफ जियादा मौजूद है। अगर दर हकिकत इसको कम्पलसरी (Compulsory) बना भी दिया जाता तो अितना स्टॉफ अब्सॉर्ब नहीं हो सकता था। जिस लिये यह कहना कि रिट्रेंचमेंट के साथ ही अब्सॉर्प्शन का प्लेन भी बनाना चाहिये, ठीक न होगा यह मसला भी गव्हर्नमेंट के जेरे गौर है कि प्रायमरी अेज्युकेशन को मुफ्त और लाजमी कर दिया जाय। हुकूमत प्रायमरी अेज्युकेशन लाजमी और मुफ्त करने के मसले पर सोच रही है और यह मसला हुकूमत के जेरे गौर है ।

और दूसरे जो अंतराजात किये गये वे मुझे ताजुबसे मालूम हुये। परसो ही अेक कटमोशन डिसअलो (disallow) किया गया । यह युनिव्हर्सिटि के जिमन में था । युनिव्हर्सिटि गव्हर्नमेंट के ताबा नहीं। अुसके अखराजात के लिये ६० लाख रुपये बजेट में रहते हैं और अुन्हे मजूर करने तक ही गव्हर्नमेंट का तालुक है। इसलिये कहा गया कि युनिव्हर्सिटि को मारेज बहस में न लाया जाय। फिर भी Grants to colleges and opening of colleges at every District Headquarters का मसला दुहराया गया। गव्हर्नमेंट और युनिव्हर्सिटि का जो सबध है मैं अुसको यहा स्पष्ट करना मुनासिब समझाता हू ताकि आयदा जब कभी कॉलेजेस के बारे में चर्चा करनी हो तो अुसे सामने रखा जाय ।

The control of Government over the University, which is an autonomous body, consists mainly in the following directions :—

The Budget of the University is approved by the Government in its final stages when it is scrutinised by the University.

The Vice-Chancellor is appointed by the Government of Hyderabad.

Three members are nominated by the Government on the Academic Council of the University

The Treasurer is appointed by the Finance Department of the Government of Hyderabad

चार्टर के लिहाज से अन चार चीजों के अलावा कोश्वी दूसरी चीज गव्हर्नमेंट के ताबा नहीं। हैदराबाद में सिर्फ दो ही प्रायव्हेट कॉलेजेस हैं। अन्हें ग्रेंट देने का सवाल किसी ऑनरेबल मेम्बर ने यहा नहीं अठाया। अस वजेह से कि अन्हें पहलेही से गव्हर्नमेंट अमदाद देती है।

Shri V. D. Deshpande Will the hon Minister clarify whether he means to say that the Government of Hyderabad is helpless in introducing any education policy in the Hyderabad University ?

Shri Phoolchand Gandhi . I do not understand these vague words. The educational policy conducted by the University is never accepted by the Education Minister of the Government of Hyderabad.

मैं आपको बिला वजेह कोश्वी जवाब देना नहीं चाहता। मैंने चार चीजें बतलायी हैं जिनके तहत युनिव्हर्सिटी और हुकूमत का तालुक है। युनिव्हर्सिटी के तहत जो कॉलेजेस आते हैं उनको फुल फ्लेज्ड (Full-fledged) करना या हर अेक डिस्ट्रिक्ट में कॉलेज कायम करना या अनकी तादाद में अिजाफा करना यह सब चीजें पूरे तौर पर चार्टरके लिहाज से तै होनी हैं। युनिव्हर्सिटी अेक अटॉनमस बॉडी (Autonomous Body) है। जब गव्हर्नमेंट ने असके लिये कानून बनाया है तो वह हेल्पलेस (Helpless) कैसे हो सकती है ? वही कानून आज तक मौजूद है। वह किसी तरह अस वक्त तक तबदील नहीं हुआ है। यह तसलीम करना पडता है। गव्हर्नमेंट की यही पॉलिसी है। अससे मुतजाविज . . . . .

Shri V.D. Deshpande . Who guides the language policy of the University ?

Shri Phoolchand Gandhi : Is it necessary to answer this ? Did not the four points mentioned by me clarify this ?

Mr Speaker : The hon minister need not answer all these questions

Shri Phoolchand Gandhi : The hon. Member should be asked not to interrupt me

जो प्रश्न पूछे गये हैं मैं उनको नजर अदाज करता हूँ। मुझे ऑनरेबल फ़ायनान्स मिनिस्टर का वह जुमला याद आता है जिस में अन्होंने कहा था कि कटमोशन-स्पिचेस में अब कोश्वी चार्म (Charm) बाकी नहीं रहा। जो चीजें अहम हैं उनका जवाब दिया जायेगा।

ऑनरेबल मेम्बरस ने मेडिकल के सबध में जो चीजें कही हैं अन्हें सुनने से असा मालूम होता है कि गव्हर्नमेंट जो कारवायियाँ स्टार्ट (Start) करती है वह अनको मालूम होजाती है। और यहा अन्ही बातों को दुहराया जाता है। अेक ऑनरेबल मेम्बर ने यह कहा की हर तालुके में जनता की तरफ से अेक साल के लिये अेक कमिटी मेडिकल स्टाफ पर निगरानी के लिये मुकर कर दी जाय।

यह स्कीम तो गव्हर्नमेंट ने करीब करीब मजूर भी कर ली है। और चार आठ रोज में शायद इसका बेलान होजायेगा। न सिर्फ हैदराबाद बल्कि अजला और तालुकेजात में ऐसी कमिटियां मुक्त की जायेंगी। यह कमिटियां काम की निगरानी करेगी। लेकिन अडमिनिस्ट्रेशन में दस्तअवाज न हो सकेगी। अगर कोई शिकायत हो तो वह सिविल सर्जन या मेडिकल डिपार्टमेंट में पहुंचावी जा सकती है। और अगर जरूरी महसूस किया जाय तो मिनिस्टर के पास भी कारवाही करसकते हैं।

यह शिकायत की गयी कि सरकारी डॉक्टर्स प्रायव्हेट प्राॅक्टिस करते हैं। वक्त पर दवाखाना नहीं आते। जो दवाये अिन्हे दी जाती है उनको खानगी प्राॅक्टिस में अिस्तमाल करते हैं। अिडियन पिनल कोड (Indian Penal Code) में ऐसे कभी दफात हैं कि चोरी न करे, लूटमार न करे, खून न करे। लेकिन इसके बावजूद भी कभी चीजे होती हैं। और सजा दी जाती है। अगर मेडिकल डिपार्टमेंट में भी कोई ऐसी बात होती है तो ऑनरेबल मेम्बर्स अुसे मेरे सामने लानेमें तामुल क्यों करते हैं? मैं तो कहूंगा कि अुनके साथ कोई रियायत हरगिज न की जायेगी। यही गव्हर्नमेंट की पॉलिसी है और रहेगी। मगर ऐसी कोई नुमाअिदगी नहीं की जाती। अेज्युकेशन और दवाखानों के बारेमें जो बातें यहां हाअुस में की गयी वे कभी मुझसे मिलकर नहीं की गयीं। देढ दो महिनो से जबसे कि मुझे अेज्युकेशनका बजेट मिला है मैं यह मालूम कर रहा हू कि कहा कहा मदरसे खोले जायें और सोशॅलिस्ट्स और पीपुल्स अॅन्ड वर्कर्स और कॉंग्रेस के लोग मेरे पास आते हैं और कहते हैं कि यहां मदरसों की जरूरत है। लेकिन मुझे यह शिकायत है कि कम्युनिस्टों की तरफ से अेक भी आदमी ने आकर मुझसे यह नहीं कहा की फला जगह मदरसे कायम होने चाहिये।

شری جی۔ ہمت راؤ۔ میں آنریبل ممبر کے پاس آیا تھا۔

श्री. फुलचंद गांधी : आनरेबल मॅबर नहीं आये थे।

شری جی۔ ہمت راؤ۔ میں خود آیا تھا۔

श्री. फुलचंद गांधी : अच्छा, अब्दीस में से आनरेबल मॅबर अेक आये होंगे।

شری جی۔ ہمت راؤ۔ میں حوکما چاہتا ہوں اسے آ پورا سن تو لیجئے۔

श्री फुलचंद गांधी : खैर मुझे पहचानत नहीं। मैं यह बतलाना चाहता हू कि खिदमत का मादा नहीं है। जनता की सेवा नहीं चाहते या शायद यह खियाल हो कि फडतूस मिनिस्टर के सामने ऑकरं आजीजी कौन करे। या तो अुनकी पॉलिसी यह है कि (Better to reign in hell than to serve in heaven)। तेलगाना को अपना बनाकर अिस पर हुकूमत करना चाहते हैं। लेकिन लोगों की सच्ची सेवा करना नहीं चाहते।

شریتمی آرٹلا کلا دیوی۔ خود روحی نے کہا کہ کمیونسٹوں کے سپا کوئی جتا کی سپوا نہیں کرے؟

Shri Phoolchand Gandhi : I suppose it is too much.

Shri V. D. Deshpande : In future we will come to you more than you want.

Shri Phoolchand Gandhi : We already know why you want to come.

असके बाद अक साहेब ने युनानी दवाखानो के सबध मे कुछ बाते कही। यह कहा गया कि बहुत से युनानी दवाखाने ऐसे है जिनका अुपयोग नही हो रहा है। गव्हर्नमेण्ट को असका अेहसास है और अनको सुधारने की कोशिस की जारही है। लेकिन अगर रजिस्टर में ६-७ पेशान्टस् की बजाय ६०-७० का अिदराज हो तो यकीनन् ऐसी सूरत मे सख्त तदारुक किया जायेगा। ऐसी बाते आईदा नही चलेगी। मै यह अस लिये कह रहा हू कि यह चीज मेरी नोटिस में आओ है। और इसी लिये असको सुधारनेकी कोशिस की जारही है। असके बाद अक साहेब ने बहुत ही अच्छे तरीके और तपसील से मेडिकल और पब्लिक हेल्थ का जायजा लिया। अिन्होने जमिक्टा की मेडिकल स्थिती के सबध में कुछ बाते कही। स्पेशल मोबाअिल युनिट्स के बारे में बहुत कुछ कहा गया। अस आॅनरेबल मेम्बर ने अपने भाषण में मुझे चार मर्तबा चालेज दिया। लेकिन मै तो अनको चालेज नही दे सकता। मै सीधी साधी बाते कहूंगा और अनके पाच पाअिट्स की हदतक जवाब देना चाहता हू। अनका कहना है कि दवाखाने में फिनाअिल के लिये डॉक्टर साहेब चिट्ठी देते है। मै यह कहूंगा कि चिट्ठी तो देना ही होगा और मुमकिन है कि जिन डॉक्टर साहेब से आनरेबल मेबरका साबिका हुआ है अुन्होने ऐसा किया हो।

شری سی ایچ - ویکٹ رام راؤ - سیراہیں عوام کا سامنے ہے - یہ کرم نگر کا واقعہ ہے -

श्री. फुलचद गांधी: यह पुराने जमाने की बाते होगी। अब तो ऐसा नही होसकता। और यह भी कहा गया कि स्ट्रेप्टोमायसिन (Streptomycene) पेनिसिलिन (Penicillin) बगैरा जैसी चीज प्रायवेट प्रॅक्टीस में अिस्तेमाल की जाती है। लेकिन मै कहूंगा कि मेम्बर्स ने हाअुस में ही जवान खोली है और क्योकि अनको ऐसा कहना है, असलिये वे ऐसा कह रहे है। अगर वहां कुछ हकीकत थी तो लिखकर भेजते, क्योकि यह मुमकिन नही कि अॅडमिनिस्ट्रेशन में यही हर जगह नजर आय। लेकिन अनकी दो तीन बाते भी काबिले जिकर है। अुन्होने कहा की मलेरिया स्कीम मे फुजूल खर्चा हो रहा है। मलेरिया के बारे मे मेडिकल डिपार्टमेण्ट और पब्लिक हेल्थ डिपार्टमेण्ट ने क्या किया है, यह मै बतलाना चाहता हू ताकि पब्लिक को अितमिनान होजाय।

Malaria in the State

Incidence of Malaria has been reduced to a large extent in all the areas where anti-malaria schemes are functioning.

Name of Scheme	Average spleen	
	Index in 1947	Index in 1951
Tungabhadra Project	43.4	8.4
Nizamsagar Project	68.0	8.1
	(before control)	
Lakhnawaram Scheme	59(1946)	16.0
Dindi Project	5.2(1949)	0.0
Parbhani District Scheme	41.4(1947)	13.0
Adilabad District		
Manair Project		
Nanded District Scheme		

Figures are being called for.

24.2(1948)

2.4

मैं यह पूछना चाहता हूँ कि क्या यह हिंदसे काबिल भरोसा नहीं है? अगर अँटी-मलेरिया का काम नहीं होता तो मैं यह दावेसे कहसकता हूँ कि तुगभद्रा प्रॉजैक्ट का काम भी नहीं होसकता था। इसके बाद मैं यह कहूँगा कि मोबाजिल मेडिकल स्कीम की हसी अुडाजी गयी और कहा गया की वहा काम नहीं होरहा है। इसके सबध में भी जो कुछ काम होरहा है, वह हाअुसको सुनाने के काबिल है।

The work turned out by the Mobile Medical and Health units in the Districts of Warangal, Karimnagar, Medak and Nalgonda is as follows —

September 1951 to end of March 1952

Days spent on tour	500
No. of villages visited	545

मुमकिन है कि ऑनरेबल मेम्बरकी विजिट न हुआ हो।

Patients treated	62 437
Patients shifted to hospitals for further treatment	44
Operations performed	118
Deliveries conducted	25

डेलिवरी कंडक्ट (Delivery Conduct) करना अिनका काम नहीं। लेकिन अुस वक्त जरूरत थी, असिलिये अुन्होने डेलिवरी कंडक्ट की।

Wells disinfected	3064
Cholera inoculations performed	6 434
Houses disinfected	761
Anti-natal cases attended	389

मेरा खियाल है कि यह फिगर्स (figures) जाहिर करते है कि मेडिकल युनिट्स ने अबतक क्या काम किया है। मुमकिन है कि ऑनरेबल मेम्बर की नजर अुस वक्त पडी होगी जब की बद किस्मती से यह काम नहीं कर रहा होगा और यह बात अुनकी दृष्टी में न आई हो। लेकिन मैं हाअुस से यह कहना चाहताहूँ कि खास तौर पर यह स्कीम हैदराबाद में जारी की गयी है ताकि पब्लिक को फायदा पहुँचे। असि स्कीम को जारी करनेकी जरूरत को भी मैं बतलाना चाहता हूँ। जब असि स्कीम को हम शुरू करना चाहते थे तो अुस वक्त बहुत बडे बडे डॉक्टरोटसे मशविरा किया गया और अुन्होने स्कीम के लिये ६० हजार रुपयो का खर्चा बतलाया था। लेकिन अब असि स्कीम का काम सिर्फ १५ हजार रुपयों में ही चलाया जा रहा है। और अैसे चार स्कीम कायम किये जासकते है। लेकिन दीगर मुकामात पर काम अभी शुरू नहीं हुआ है। आशा है कि दो चार महिनो में यह मोबाजिल मेडिकल स्कीम शुरू होजायेगी। इसके बाद अुनकी नजर मेडिकल बॉक्स के सबध पर पडी और यह खियाल हुआ हाँगा कि मेडिकल बॉक्सेस मिनिस्टर का कोअी स्टंट प्रोग्राम (Stunt Programme) है। मैं यह कहना चाहता हूँ कि यह बॉक्सेस कयो लिये गये हैं और आज भी देखिये की यह क्या काम कर रहे हैं। कयोकि सिर्फ नुकता चीनी करना ही कोअी बात न होगी। यह बॉक्सेस हमने पटेल पट-
वाराणसी, देशमुख या देशपांडे या जागीरदारों को नहीं दिये हैं बल्कि हमने यह बॉक्सेस चंद स्कूल

के मास्टरो और अैसे लोगोको दिये है जो अस काम को कर सकते है। हमने अन लोगोको सिविल-सर्जन के पास भेज कर अेक दो हफते तक ट्रेनिंग भी दिलवायी है। और अगर आपको अससे फायदा होरहा है तो फिर जरा रहम कीजिये ताकि अवाम को अससे फायदा पहुचे। असके मुतालिक भी जो आदाद है उनको मै हाअुस के सामने रखना चाहता हू ।

شری کٹہ رام ریڈی - کیا یہ واقعات صحیح ہیں ؟

श्री फुलचद गाधी जरा सुनिये तो सही। (Laughter)

شری کٹہ رام ریڈی - کیونکہ ایک ایکچمول (Actual) حیرت لائی ہے اور حو واقعات بیان کئے جا رہے ہیں وہ غلط ہیں -

Mr. speaker Order . Order

श्री फुलचद गाधी -

१९५०-५१ मे

१९५१-५२ मे

पेटिया

८२१

६७४

जुमला १४९५

अनमेंसे १०१४ अस्तमाल में लायी जा रही है और बाकी के मुतालिक रीपोर्ट नहीं है। अभी ४८१ बाक्स डिस्ट्रिब्यूट (Distribute) होने है।

फरवरी १९५० से दिसबर सन् १९५० तक दो लाख, जनवरी सन् १९५० जिसवी से मजी तक छ लाख सात हजार अेकतीस (६०७०३१) लोगों को दवा दी गयी जिसकी जाँच अच्छे डॉक्टरों ने की थी। दवाखानोंसे क्वीनाओन न मिलने की शिकायत करनेवाले ऑनरेबल मेम्बर से मैं यह कहना चाहता हू कि वहा पेलेड्रिन भी दी गयी है और अगर वे भी वहा जाते तो बिन्हे भी पेलेड्रिन मिल सकती। क्योंकि वहा असका अीतेजाम किया गया है। यह सब कुछ होने के बाद शिकायत करना ठीक नहीं।

प्लेग के बारे में भी शिकायत की गयी है। अस स्टेटमेंट से हाअुस को पता चलेगा की डेय्स (deaths) कितनी हुयी है और प्लेगसे कितने मुबतला हुअे थे।

Plague in Hyderabad State

In the State as a whole

In Hyderabad City

	Attacks	Deaths	Attacks	Deaths
During the year 1950/51	1870	670	80	14
During the year 1951/52	239	42		

यह प्लेग डिपार्टमेंट की करतूत है।

पटनचरू स्कीम के बारे में कुछ मेम्बरोंने तारीफ करते हुये यह भी कहा कि सहक पर स्कीम करना आसान है। मैं यह कहना चाहता हू कि पहले से पहले अने दवाखाना मौजूद था अब जिस स्कीम और दवाखाने दोनों पर ३४ हजार रुपये खर्च होत है। असका मुल्योज रखना चाहिये।

क्योंकि यह स्कीम बहुत मुफीद साबित हुयी है और आखिरात में पब्लिक हेल्थ के पेश नजर आखराजात में अजिजाफा करना चाहता हूँ। इस स्कीम के तहत अंक सेटर कायम किया जाता है जिससे २० ता ४० मवाजियात शरीक किये जाते हैं और हेल्थ से मुताल्लुक जुमला अतजाम किया जाता है। मसलन् सॉकेन पिट्स (socken pits) खोलते हैं। डि डि टी छिडकी जाती है। लेप्रसी वगैरा जैसी बिमारियो का भी अिलाज किया जाता है। औरते जो जचकी के लिये आती हैं उनको जचकी की जाती है। इस तरह की स्कीम जेरेगौर है। क्योंकि इस स्कीम को अिडिपेडेट (Independent) तरीके पर चलाया जाय तो खर्चा बहुत होता है। इसलिये इस पर गौर होरहा है।

आयुर्वेदिक दवाखानो और युनानी दवाखानो को हमारे हेल्थ डिपार्टमेन्ट के तहत लाया जायेगा और अन्हे छ महिनो का रिफरेशर कोर्स दिया जायेगा। क्योंकि अुसी कोर्स में से अक्सर चीजे हमारे दैवो और हकीमो को मालूम रहती हैं ताकि अिन्हे हेल्थ सेटर के साथ अॅटॅच (Attach) किया जासके। और इस तरह दवाखानो के अॅडमिनिस्ट्रेशन पर जो खर्च हो रहा है अुस से दो तरह का फायदा होगा।

अंक और स्कीम यह है कि अैसे मवाजियात जिनकी आबादी पाच हजार से जाअिद है वहा अॅलोपॅथिक दवाखाने कायम किये जाये। अगर इसका अितजाम किया जाय तो वहा सोशियल सर्विस का भी काम होगा। बर्धा टाइप के लॅटरिन्स (Latrines) भी कायम किये जायेंगे और जचकीखाने का भी अितजाम हो जायेगा। इसके बाद मैं नर्स और दायियो के बारे में कहना चाहता हूँ। नर्स का कोर्स पास करनेके लिये मॅट्रिक्युलेट होना जरूरी है और यह दो साल का कोर्स है। हम अिनको अॅकमोडेशन और स्कॉलरशिप देने के लिये तयार हैं। लेकिन हमें जैसी औरते नहीं मिल रही हैं जो हमसे कोअॅपरेट (co-operate) करे। दाअियोकी ट्रेनिंग का अितजाम बरगल, औरगाबाद और गुलबर्गे में भी किया गया है। और अुमीद है कि हर तालुके में भी जल्द ही अितजाम कर दिया जायेगा। रिहॅबिलिटेशन स्कीम के तहत जिले अुस्मानाबाद में हर अंक तालुके में स्कीम जारी करना चाहते हैं। लेकिन वहा हालत यह है कि जब मुगफली का मोसम होता है तो वे तमाम मुगफली चुननेके लिये चली जाती हैं। मैं तो यह जानता हूँ कि हर अंक मौजे में भी अंक दाई रबी जाय। लेकिन मुन्न दाअिना नहीं मिलरही है।

अिसके बाद अंक बहुत बडी अॅकॅडमिक अहमियत का सवाल यह है कि अॅम् बी बी अॅस् के बदले अेल सी पी अॅस का तकरूर किया जाय।

(in addition) " شری وی ۔ ڈی ۔ دیسیانڈ سے ۔ دلے نہیں " ان الیش " (

अो फुर्चद गाधी: आनरेबल मेबर के मालुमात के लिये मैं यह कहना चाहता हूँ कि अॅम् बी बी अॅस का कोर्स बडा भारी कोर्स है जिसकी मुदत पाच साल है। अिसके बारे में गव्हर्नमेन्ट ऑफ अिडिया और ऑल अिडिया मेडिकल असोसियेशन से मशविरा लिया गया। अिनका कहना है की यह चीज टेक्निकल है और अगर अेल सी पी. अॅस् को अॅम् बी बी अॅस की जगह दी जाय तो दवाखानो में जिस तरह काम होना चाहिये न हो सकेगा। और हमारी यह स्कीम नाकाम होगी। अिसलिये अॅक्सपर्ट्स की ऑपिनियन हमको मानना च हिये और मैं भी यही चाहता हूँ।

अंक ऑनरेबल मेम्बर ने कहा की प्रायवेट प्रॉक्टिस को अबॉलिश (Abolish) किया जाय। मैंने सवाल के सिलसिले में अिसका अुत्तर दे दिया है। प्रायवेट प्रॉक्टिस को अबॉलिश करना पडेगा; और अिस शब्द में यह चीज आती है कि क सलिंग की अिजाजत है लेकिन बिलनिक की अिजाजत

नहीं है। ऐन् वी वी ऐन् के कोर्स को तबदील करने के बारे में एक सवाल पूछा गया था। हाउ में गवर्नमेंट ऑफ़ मिडिय ने मेडिकल अनैजिटेड को तरफ से डॉक्टर्स को ऐन् मेंटिंग को था। ताम अफ़ार्मेटा ने गौर करने के बाद मिने खिफ़ राय जाहिर की (One and all are against it)। प्रायरेट प्रॉक्टेस के निगमिने में यह कहा गया की डॉक्टर्स सरकारी दवाये घरों में लेजाकर अस्तेमाल करते हैं। लेकिन यह ऐसी चीजे हैं कि जबतक अुमके मुनाल्लक पब्लिक में मवाद जमा करके न पेश किया जाय कोओ स्टेन नहीं लिया जा सकता।

अंज्युकेशन के सत्र में जो दो तीन पॉइंट्स हैं अन्हें बतलाकर मैं अगता भाग खतन करूंगा। एक ऑनरेबल मेम्बर ने कहा कि सस्कृत के लिये कोओ ग्रैन्ट नही दिया जाता है। सस्कृत के लिये हैदराबाद के अदर या हैदर वाद के बाहर भी ग्रैन्ट दिया जाय तो अच्छा है। अस बारेमें हुमुत गौर कर रही है। यह भी कहा गया कि बाहर जो ग्रैन्ट दिने जा रहे हैं अुनमें कमी क्यों न की गयी। अस बारेमें गौर हो रहा है। एक महिने के अदर ग्रैन्ट्स में कमी की जायेगी। गुजिस्ता साल जो ग्रैन्ट्स दिने जाते हैं अुनमें १५ लाख के ग्रैन्ट्स की कमी की गयी है। और जो ग्रैन्ट्स बाकी हैं अुनकी तफसील मेंने बतायी है। एक साहब ने मुझे टोका और यह सवाल किया की यह ग्रैन्ट्स ऐन् वी ऐन् दो निजाम से विरसे में मिले हैं। असका अुत्तर यह है कि अुनकी विरासत कोनसी नहीं है? अुस्मानिया युन्वर्सिटि, अुस्मानिया हॉस्पिटल, हायकोर्ट, और खुद यह हाअुस सब निजामसाहब की विरासत है। बहरहाल बहुतसी चीजे विरसे में मिली हैं। सस्कृत के लिये ग्रैन्ट की कोओ दरखास्त मेरे पास नहीं आयी है। अगर कोओ दरखास्त आये तो मैं ऐसा ग्रैन्ट देने के लिये तयार हू। मैं इसके लिये हिचकिचाअुगा नहीं।

किसी ने कहा की हमारे बच्चों की बहुतसी भाषाएं सीखनी पडती हैं। चार चार पाच पाच साल के बच्चों की तीन तीन भाषाएं सीखनी पडती हैं। मातृभाषामें तालिम का अितजाम होना चाहिये। मैं कहूंगा की अगर रिजनल लॅंग्वेजेस में महारत प्राप्त करना हो तो सस्कृत भाषा का प्राप्त करना जरूरी है।

असके बाद कहा गया कि शिक्षा पर पैसा कम खर्च किया जाता है। असका अुत्तर मेरे पास यही है। मेल स्टुडेंट्स (Male Students) और फिमेल स्टुडेंट्स (Female Students) के लिये तालीम का अलग अलग अितजाम करना पडता है जिसकी वजेह से जियादा खर्च में कम तालीम का अितजाम हो रहा है। अगर कंबाइन्ड (Combined) तालिम कमसे कम मिडल तक होने लगे तो मेरे खियाल में पैसे की बचत होगी और जो पैसा अस वक्त खर्च होरहा है अुतने ही पैसे से जियादा तालीम का अितजाम हो सकेगा। •

شری شہد جہاں بیگم - ابھی ہمارا ملک بہت پیچھے ہے۔ وہ اس قابل نہیں ہے کہ یہاں کبائینڈ (Combined) تعلیم کو رائج کیا جائے۔

श्री. फुलचंद गांधी ठीक हैं। हम भी मुल्क के पीछे हैं। एक सवाल यह भी आया था कि रातों से पढकर मॅट्रिक के परीक्षा में बैठने की अिजाजत दी जाय। जब यह सवाल मेरे सामने आया तो मैंने अुसकी अिजाजत देदी। मुझे मालूम हुवा की यह सवाल किसकी तरफ किया जा रहा है। कुछ ऐसी विधवायें हैं जो मदरसे में पूरे वक्त की हाजरी नहीं दे सकती। वे मदरसे नहीं जा सकती। अन बातों का लिहाज करते हुवे ऐसी अिजाजत दी गयी है जो बहुत कामियाब थाबित हुयी।

महिला शिक्षण समिती ने पूछा है कि मेट्रिक के लिये अिजाजत देगे या नही। अिसका अुतर मे आज नही दे सकता। अिस पर गौर किया जासकता है। क्या अैसी अिजाजत बड्डी मे है ? अिसका जवाब नफा मे मिला था। मेट्रिक के लिये अैसी अिजाजत दी जा सकती है या नही, अिसका जवाब अभी देना मुश्किल है।

अिसके बाद हमारे अेक ऑनरेबल मेम्बर न गव्हर्नमेट सर्वट्स के मुफ्त अिलाज न करने के बारे मे शिकायत की। मै हाअुस की नोटीस मे यह चीज लाना चाहता हू कि शायद यह बात बहुतसे लोगो को अभी मालूम नही है कि गव्हर्नमेट सर्वट्स के मुफ्त अिलाज के बारे मे सेन्ट्रल गव्हर्नमेट ने अेक कानून बनाया है। अुस कानून को हमने भी लिया है। अब मुलाजमीन के लिये अिसकी अिजाजत दी गयी है कि मुफ्त अिलाज किया जाय। अिसके अलावा यह अितजाम भी है कि गरीबो के मुफ्त अिलाज के लिये डॉक्टरो को अिमदाद भी दी जाती है। यह सब बातें होती है। लेकिन नुकताचीनी करनाही मकसद हो तो और बात है। मै हाअुस से अितना अर्ज करूंगा की जो भी बातें शिकायत के काबिल हो साफ दिलीसे वे कही जाये। अिसमे पॉलिटिक्स न मिलाया जाय तो अच्छा है। पॉलिटिक्स का अिशारा मै अिसलिये कर रहा हू कि अेक मुकाम पर अेक डॉक्टर के खिलाफ कुछ शिकायत करना मजूर था। अुस दवाखाने के मुलाजमीन ने अेक पार्टी को अपने हाथ मे लिया। अखबारबाजी चलायी गयी। फिर क्या था ? बस अखबार मे छपगया की फलॉ डॉक्टर फुलचद गांधी का रिश्तेदार है। भला गौर करने की बात है। वह ब्राम्हण और मै गुजराती, रिश्ता कैसे ? अच्छा साहब अिस डॉक्टर की तहकिकी के लिये गये तो शिकायत करनेवाले गायब अिसलिये मै कहूंगा की शिक्षण और विद्या के सिलसिले मे पॉलिटिक्स नही लाना चाहिये। मै दान करने के लिये नही बैठा हू। गव्हर्नमेट दान करती है। मेरा हाथ बटाया जाय तो मै भी आपकी मदद के लिये तयार हू।

مسٹر اسپیکر - اب حوکت موسس پیس کئے گئے ہیں میں انکو ووٹ کے لئے پیش کرتا ہوں۔

DEMAND No. 45—' EDUCATION '

Rs. 3,78,98,000

Shri K. V. Narayan Reddy : Mr. Speaker, Sir, I beg leave of the House to withdraw my Cut-Motion to Demand No. 45.

The Motion was, by leave of the House, withdrawn.

Shri K. V. Narayan Reddy : I beg leave of the House to withdraw my other Cut-Motion to Demand No. 45.

The Motion was, by leave of the House, withdrawn.

Shri G. Hanumantha Rao : I beg leave of the House to withdraw my Cut-Motion to Demand No. 45.

The Motion was, by leave of the House, withdrawn.

Shri Srinivas Rao : I beg leave of the House to withdraw my Cut-Motion to Demand No. 45.

The Motion was, by leave of the house, withdrawn.

DEMAND No. 46—‘ MEDICAL ’

(Rs 90,05,000).

Shri Lumbaji Muktagi . I beg leave of the House to withdraw my Cut-Motion to Demand No. 46.

The Motion was, by leave of the House, withdrawn.

Shri K V Narayan Reddy . I beg leave of the House to withdraw my Cut-Motion to Demand No 46

The Motion was, by leave of the House, withdrawn.

DEMAND No. 47—‘ PUBLIC HEALTH ’

(Rs 28,91,450)

Shri Lumbaji Muktagi . I beg leave of the House to withdraw my Cut-Motion to Demand No 47.

The Motion was, by leave of the House, withdrawn.

DEMAND No. 28—‘ EDUCATION DEPT.’

(Rs. 2,03,900)

Shri V. D Deshpande : I beg leave of the House, to withdraw my Cut-Motion to Demand No 28.

The Motion was, by leave of the House, withdrawn.

DEMAND No. 45 —‘ EDUCATION ’

(Rs 3,78,98,000)

Shri V D. Deshpande : Mr. Speaker, Sir, I want my Cut-Motion to be put to vote.

Mr. Speaker . The Question is :

“ That the Demand under the Head ‘ *Education* ’ be reduced by Rupee 1.”

The Motion was negatived.

DEMAND No. 46—‘ MEDICAL ’

(Rs. 90,05,000)

Shri Ch. Venkatrama Rao : I beg leave of the House to withdraw my Cut-Motion to Demand No. 46.

The Motion was, by leave of the House, withdrawn.

DEMAND NO. 47.—‘PUBLIC HEALTH’

(Rs 28,91,450)

Shri Ch Venkatarama Rao I beg leave of the house to withdraw my Cut-Motion to Demand No 47.

The Motion was, by leave of the House, withdrawn

Mr. Speaker The Question is—

“That a sum not exceeding Rs 5,06,33,400 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demands Nos 20, 28, 44, 45, 46, 47, and 66.”

The Motion was adopted

The Minister for Commerce and Industries • (*Shri Vinayak-rao Vidyalkar*)

DEMAND NO. 23.—‘COMMERCE & INDUSTRIES’

Mr. Speaker Sir, I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs 1,90,800 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No. 23. The demand has the recommendation of the Rajpramukh.”

DEMAND NO. 43.—‘MINES’

Mr. Speaker Sir I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs 1,63,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No. 43. The demand has the recommendation of the Rajpramukh.”

DEMAND NO. 52.—‘INDUSTRIES’

Mr. Speaker Sir, I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 13,17,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March, 1953, in respect of Demand No. 52. The demand has the recommendation of the Rajpramukh.”

DEMAND NO. 53.—‘INSPECTOR OF FACTORIES’

Mr Speaker Sir, I beg to move.

“That a sum not exceeding Rs 1,32,150 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March, 1953, in respect of Demand No 53. The demand has the recommendation of the Rajpramukh.”

DEMAND NO. 70.—‘STATIONERY AND PRINTING’

Mr Speaker Sir, I beg to move:

“That a sum not exceeding Rs 27,13,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March, 1953, in respect of Demand No 43. The demand has the recommendation of the Rajpramukh.”

Mr Speaker · Motions for Demands Nos 23, 43, 52, 53 and 70, making an aggregate total of Rs. 45,15,950 moved.”

Now, we shall take up Cut-Motions. Shri Bhagwan Rao Boralker.

DEMAND NO. 23.—‘COMMERCE & INDUSTRIES

(Rs. 1,90,800)

Shri Bhagwan Rao Boralker (Basmat-General): Speaker, Sir, I beg to move.

“That the demand under the head, Commerce and Industries be reduced by Rs 5,000 to discuss Economy—I Assistant Secretary’s post is unnecessary.”

Mr Speaker · Motion moved:

“That the demand under the head, Commerce and Industries be reduced by Rs 5,000 to discuss Economy—I Assistant Secretary’s post is unnecessary.”

Shri Syed Akhtar Hussain (Jangaon): Speaker, Sir, I beg to move:

“That the demand under the head Commerce and Industries be reduced by Re. 1 to discuss the working of the Commerce and Industries Secretariat.”

Mr. Speaker: Motion moved:

“That the demand under the head, Commerce and Industries be reduced by Re. 1 to discuss the working of the Commerce and Industries Secretariat.”

(Rs. 13,17,000)

Shri V. D. Deshpande : Speaker, Sir, I beg to move.

"That the demand under the Head 'Industries' be reduced by Re. 1, to discuss Industrial Policy"

Mr Speaker : Any particular grievance to discuss ?*Shri V. D. Deshpande* The Industrial Trust Fund and the proposed selling of certain industries.*Mr. Speaker* . Motion moved

"That the demand under the Head ' Industries ' be reduced by Re. 1, to discuss the Industrial Trust Fund and the proposed selling of certain industries "

Now discussion on these Cut-Motions will begin.

श्री. भगवानराव बोरालकर (वसमत) जनरल : ऑनरेबल स्पीकर सर, आज मी ज्या तत्वाने ही कटमोशन आणली आहे त्या दृष्टीने कॉमर्स अँड इंडस्ट्रीज डिपार्टमेंट चालत आहे ज्यावर सरकार अतका खर्च करते अशा या खात्याचे कोणते ऑफिस कोठे आहे, हे अद्याप जिल्ह्यातील बऱ्याच लोकाना माहित नाही या कॉमर्स अँड इंडस्ट्रीज डिपार्टमेंटचे कोणत्या प्रकारचे कार्य आहे व ते कसे चालते . . . .

मिस्टर स्पीकर : आपण जरा माझिकमध्ये बोला अँकू येत नाही

श्री भगवानराव बोरालकर . हा कदाचित् त्याचा दोष असेल माझा आवाज मोठा आहे

हे व्यापार आणि उद्योग खाते, ज्या सवयी सरकारच्या मोठमोठ्या योजना आहेत, त्याचा जनतेला जसा अनुयोग व्हावयाला पाहिजे तसा होत नाही लोकाचे लाखो रुपये या खात्यावर खर्च होतात. त्याचा उपयोग जर जनतेला झाला नाही तर या सारखी दु खाची गोष्ट दुसरी नाही या खात्यात सेक्रेटरी, डायरेक्टर, व डेप्युटि डायरेक्टर हे तीन मोठमोठे अधिकारी आहेत डायरेक्टरच्या सहा जागा आहेत डेप्युटि डायरेक्टरच्या आठ जागा आहेत तसेच असिस्टंट सेक्रेटरी, इन्स्पेक्टर वगैरे लोकहि आहेत ज्यांना मोठमोठे पगार दिले जातात या खात्यात अजिनियस आहेत ज्यांचा ग्रेड ६०० ते १,५०० रुपयापर्यंत आहे. लॅब्रॉटरीमध्ये काम करणाऱ्यांना ३०० ते ८०० रुपयांची ग्रेड मिळते त्याचप्रमाणे या खात्यांत अडतीस गॅझेटेड ऑफिसर्स आहेत या शिवाय दुसऱ्याहि जागा आहेत त्यावर निरनिराळे अधिकारी काम करतात हे येथे सर्व सांगावयाचा अर्थ अेवढाच आहे की या ऑफिसरांचा उपयोग जनतेला पूर्णपणे होत नाही अ्दाहरणार्थ या खात्यातील अेका शाखेमें दुसऱ्या शाखेशी जास्तीत जास्त कोऑपरेशन (Co-operation) दिसून येत नाही. या खात्याचे गुलबर्गी जिल्ह्यामध्ये मोठे ऑफिस आहे. तिथे आपण कधी गेल तर

आपणास तेथील कारकून झोंपलेले दिसून येतील त्याचे कार्य अत्यंत आळशीपणे चाललेले असतें. असाच कारभार रायचूर जिल्ह्यातहि चालू आहे यावरून असे दिसून येतील की या खात्याचे पूर्ण काम असेच चालते जे मोठमोठे अधिकारी आहेत ते प्रामाणिकपणे काम करीत नसतात, आणि त्याचा उपयोग जनतेला होत नाही तेव्हा हा खर्च कितपत योग्य आहे याचा विचार करावयाला पाहिजे

माझा या सभागृहात बोलण्याचा पहिलाच प्रसंग आहे या सभागृहात पुष्कळ चर्चा चालतात, व सरकार कडून जनतेला पुष्कळशी आश्वासने दिली जातात आणि बऱ्याच कल्पना त्याच्यापुढे ठेवल्या जातात पण लोकशाहीच्या काळात लोक तुमच्या या पोकळ आश्वासनांना कधीहि भुळणार नाहीत हे मी स्पष्ट सांगू अिच्छितो पूर्वीच्या काळात आम्हाला बरेच अनुभव आलेले आहेत आणि यापुढे तुमचा हा कारभार थावून काही सुधारणा होतील अशी आशा करण्यात काही अर्थ नाही

या कॉमर्स आणि अिंडस्ट्रीज खात्याचे लोक महिन्यातून कधीतरी परभणी जिल्ह्यात येतात, व्यापाऱ्याचे वेट्स (Weights) तपासतात, लहान व्यापाऱ्यांना त्रास देतात, आणि करप्शन (Corruption) करतात म्हणून या खात्यात बऱ्याच सुधारणा झाल्या पाहिजेत.

आज करोडो रुपये या खात्यावर सरकार खर्च करते त्याचा जनतेला फायदा मिळाला पाहिजे ही गोष्ट मी ऑनरेबल मंत्र्याच्या नजरेला आणू अिच्छितो मुंबई प्रांतात या खात्यात खास खास सुधारणा झाल्या आहेत तेथील रिपोर्टहि आपल्याकडे आले आहेत त्यात कमी खर्चात ज्यास्तीत ज्यास्त सुधारणा कशा करता येतात हे दाखविले आहे. आज ज्या प्रमाणात या खात्यावर खर्च होतो त्या मानाने हे खाते कार्य करू शकत नाही या खात्यात ज्यास्त पैसा घालणे चुकीचे आहे लोकाना जी गोष्ट पाहिजे ती निर्माण होऊ शकत नाही या वर्षी निरनिराळ्या रुपाने तुम्ही १ कोटी २० लक्ष रुपये टॅक्स शेतकऱ्यांवर बसविणार आहात. आम्हाला तुम्हाला सरळ सरळ प्रश्न आहे की हा टॅक्स जो जनतेवर लादला गेला तो तुम्ही जनतेच्या उपयोगाकरिता खर्च करता काय ? वसमत तालुक्यातील शेतकरी टीन आणि सरकी मागतात, ती त्यांना मिळत नाही त्याच्यावर कर मात्र लादला जातो

मिस्टर स्पीकर : जेव्हा तो प्रश्न येतील तेव्हा त्याच्यावर तुम्ही बोलू शकता

श्री भगवानराव बोरलकर : मी त्यावरच येतो आहे आजपर्यंत मला मोकळेपणाने बोलवायला मिळाले नाही म्हणून बोलतो आहे

ज्याअर्थी तुम्ही त्याच्याकडून कर घेता, त्याअर्थी त्याच्या हिताच्या गोष्टी केल्या पाहिजेत. लोकांवर आज १ कोटी २० लक्ष रुपये कराच्या रुपाने लादले आहेत ते लोकांना जाचक वाटू लागले आहेत

कॉमर्स आणि अिंडस्ट्रीज मधील दोनचार डायरेक्टर काढून टाकले तर माझी पांच हजारांची कपात सहज पूर्ण होईल असे मला वाटतें. तेव्हा माझी ही कपात मंजूर करावी, अशी सभागृहाला विनंती करून मी आपलें भाषण संपवितो.

شری وی۔ ڈی۔ دیشپانڈے - میں نے جو کٹ موٹس پیش کیا ہے اسکا تعلق عام طور پر حکومت کی صنعتی پالیسی اور خاص کر انڈسٹریل ٹرسٹ منڈ اور بڑے بڑے کارخانوں کی میجنگ ایجنسی سے ہے۔ اس سلسلہ میں مجھے یہ عرض کرنا ہے کہ صنعتی پالیسی کی تین ورثیں ہیں۔ پہلے تو جنگ کے بعد جب ہندوستان میں برطانوی حکومت تھی اس نے بوسٹ وار پلاننگ کا کام کیا اور اسکے تحت یہاں بھی پلاننگ ہوئی۔ اسکے بعد رضاکار حکومت کا زمانہ آیا۔ اس زمانہ کے خاص حالات کے تحت اور خاص مقصد کو سامنے رکھتے ہوئے یہاں کی انڈسٹری کو انکے مطابق منانے کی کمرس کی گئی اور آج جو پلاننگ ہو رہی ہے وہ ٹاٹا اور دالکا پلان ہے۔ یہی دین و سین ہیں۔ لیکن آج جو پالیسی اختیار کی جا رہی ہے اس سلسلہ میں میں یہ عرض کر دیتا ہوں کہ جو فائیو اٹر پلان (Five-Year Plan) ہندوستان اور حیدرآباد میں ہوگا اس سے بنیادی طور پر ہماری صنعتی ترقی نہیں ہو سکتی۔ یہ دیر میں کئی بار ہاؤس کے سامنے عرض کر چکا ہوں۔ اس اسکیم کے تحت ہمارے پاس کی چھوٹی چھوٹی انڈسٹریز انگلیڈ کی انڈسٹریز کے تحت رہیں گی کیونکہ رامنٹرل (Raw Material) اور کپٹل گڈس (Capital Goods) کا سوال پیدا ہوگا۔ ہم آل انڈیا پلان کے تحت حیدرآباد میں بھی کام کر رہے ہیں لیکن میں ہاؤس سے یہ پُر زور اپیل کر رہا ہوں کہ ہندوستان کی حقیقی ترقی اور صحیح طریقہ سے انڈسٹریز کو برقی دیسے کے لئے حیدرآباد میں بھی کام کیا جائے۔

رضاکار حکومت نے جس خاص پالیسی کے تحت انڈسٹریز قائم کی تھیں ان سے متعلق تحقیقات کے لئے حکومت حیدرآباد نے کے۔ سی۔ واڈیا کی صدارت میں پولیس ایکس کے بعد ایک کمیٹی قائم کی تھی۔ اس سلسلہ میں بمبئی سے آڈیٹرز بھی بلوائے گئے تھے اور کمیٹی نے اپنی رپورٹ بھی پیش کی لیکن تعجب کی بات ہے کہ نہ تو چھٹی گورنمنٹ نے اس پر عمل کیا اور نہ موجودہ حکومت میں اس پر عمل کیا جا رہا ہے۔ نہ ہی معلوم ہے ہوا کہ رضاکار حکومت میں کیا ہوا تھا اور کیا کیا بنگلنگ (Bungling) کی گئی تھی جس میں کہ حیدرآباد کے عوام کا پیسہ فضول خرچ کیا گیا تھا۔ مثال کے طور پر میں یہ کہہ سکتا ہوں کہ اب جو سرساک مل ہے وہ اس زمانہ میں بن گئی ویکٹری تھی۔ اگر تحقیقات کی جائے اور ایک کمیٹی تشکیل دی جائے جس میں ایم۔ ایل۔ ایر اور اکسپریٹس ہوں اور اس کمیٹی کو یہ حق بھی دیا جائے کہ اگر ضرورت ہو تو اسٹرو ہونے والے حالات پر نظر نہ کرے تو حقیقت معلوم ہو جائیگی۔ کیونکہ ہم یہ سمجھتے ہیں کہ جو مایوس کن ہیکچر آج ہمارے سامنے رکھا جا رہا ہے وہ جھوٹ ہے۔ مثال کے طور پر آٹومبیل واکس میں ایک پلانٹ خرید گیا اور اس سے کوئی کام نہیں لیا جا رہا ہے بن گئی ویکٹری کے لئے جو زمین ۵ لاکھ روپیہ دیں خریدی گئی تھی میجنگ ایجنسی نے آپس میں سار بار کر کے اب اسکو ۱ لاکھ میں خریدا ہے۔ کیا میں حکومت سے یہ پوچھ سکتا ہوں کہ اس طرح کیوں مس مینجمنٹ (Mismanagement) ہو رہا ہے۔ اور اس سلسلہ میں حکومت کیا کر رہی ہے؟ ہم چاہتے ہیں کہ اسکی چھان بین

کر کے غلطیوں کو دور کریں اور عوام کا پیسہ فصول خرچ ہونے دیں۔ آج بھی ہم دیکھتے ہیں کہ جو انڈسٹریل میگنٹس (Industrial Magnates) ہیں وہ اپنے برافٹس کی سوچتے ہیں اور ان میں ایکسٹیریر موٹیو (Exterior Motive) بھی ہے۔ وہ صرف شخصی طور پر مفاع حاصل کرتے ہیں۔ کیا اس سلسلہ میں حکومت نے عوام کو اسے کانفیڈنس میں لیا ہے اور اگر نہیں تو کیوں نہیں لیا؟ حکومت کو یہ میرا چیلنج ہے۔ کیونکہ ہم جانتے ہیں کہ ہماری انڈسٹریز ان ایفیسینٹ (Inefficient) ہیں۔ بلکہ اسکے بیچنے ایک خاص مقصد ہے اور وہ مقصد شخصی طور پر منع کرنا ہے لہذا وہ انکو بیچ دینا چاہئے ہیں۔ اور وہ بھی ریاست کے باہر کے لوگوں کے ہاتھ۔ اگر ہم اسکو اس وقت بھی نہیں روکیں گے تو مجھے ڈر ہے کہ ٹاٹا اور بھلا کی صنعتیں ریاست حیدرآباد پر چھا جائیں گی۔

ملک میں آج تعلیم بڑھانے کے لئے پیسہ نہیں ہے۔ اسپلنٹ اور روزگار پیدا کر کے لئے پیسہ نہیں ہے تو کیا وجہ ہے کہ انکو بیرونی سرمایہ داروں کے ہاتھ بیچا جا رہا ہے۔ ہم کو معلوم ہے کہ سرور پیپر ملز میں مفاع ہوا۔ تو پھر کیوں اسکو فروخت کیا جا رہا ہے حکمہ آج وہ ایک بے ادب انڈسٹری (Paying Industry) ہے مجھے افسوس ہے ساتھ کہا دڑتا ہے کہ ہماری پالیسی ہالٹنگ (Halting) ہے ریٹس (Hesitant) اور انٹی پیل (Anti-People) ہے۔ اس لئے کہ حکومت نے اشک کوٹ عصبہ نہیں کیا ہے اور انڈسٹریز کو بیچنے کا بیک گروئنڈ تیار ہے۔ یہ ہالٹنگ پالیسی نہیں تو اور کیا ہے؟ ہیریٹنگ اس لئے کہ وہ سوچتے ہیں کہ شاید بیچنا ٹھیک نہ ہوگا۔ ویسے مسٹر کہتے ہیں کہ مجھے پیسہ چاہئے۔ میں کہتا ہوں کہ آئی۔ ٹی۔ ڈی کے ۳-۴ کروڑ کے سیکورٹیز ہیں۔ کیا ہم ان سیکورٹیز میں سے پیسہ حاصل نہیں کر سکتے۔ ہمیں حیدرآباد کے عوام نے گزشتہ ۲۰-۲۵ سال سے جمع کیا تھا حکومت ہمد نے وہ پیسہ لے لیا ہے۔ کیا ہم اسکو نہیں مانگ سکتے۔ کیا ہم ان سے نہیں کہہ سکتے کہ اگر ڈوینس (Donation) میں تو کم سے کم لوں (Loan) دیئے؟ ایک طرف ہم کہتے ہیں کہ ہم اور حکومت ہمد ایک ہیں تو پھر کیوں ہم حکومت ہمد سے پیسہ نہیں مانگ سکتے اور کہتے ہیں کہ ہماری امداد کیجئے۔

تیسری چیز یہ ہے کہ میں نے گزشتہ وقت کہا تھا کہ میرا ادارہ ہے کہ ایک دو فرلانگ پر نظام صاحب کے پاس دو سو کروڑ روپیہ بیکار پڑا ہوا ہے تو اعتراض کیا گیا تھا۔ اگر سچے معوں میں عوامی حکومت ہوتی تو ہم کیا کرتے وہ میں گزشتہ مرتبہ کہہ چکا ہوں۔ نظام صاحب سے کہیں کہ انٹرسٹ فری لون (Interest-free loan) دیا جائے۔ ملک کا پیسہ چند کمروں میں بند پڑا ہوا ہے۔ 'Princes of India have become Patriots' تو پھر کیوں نہیں اپنے پاس کے ۱۰۰-۲۰۰ کروڑ روپیہ ملک کے لئے دیتے۔ اگر انکو دولت کا تحفہ کیا جائے تو ان سے انکم ٹیکس لینا پڑیگا۔ معلوم نہیں کہ ان سے انکم ٹیکس لیا جا رہا ہے یا نہیں۔ کم از کم ۵۰ کروڑ روپیہ تو ان سے ہم فوراً مانگ سکتے ہیں

لیکن میرا خیال ہے کہ ان سے دو سو کروڑ تک بھی مانگ سکتے ہیں۔ ہمارے پاس ایسے جاگیر دار ہیں جن کے پاس سے بھاگے بھاگتے ہ لاکھ کے حواہرات صط کئے جاتے ہیں اور حکو پندرہ لاکھ روپیہ خرماہ کیا جاتا ہے۔ تو کیا ہماری صنعتوں کو بڑھانے کے لئے روپیہ نہیں دیا جاسکتا؟ کہا جاتا ہے کہ نکرار نہ کیجئے۔ بدقسمتی تو یہ ہے کہ یہ لوگ سود کی بھی نہیں سوچتے اور پیسہ زیادہ کمانا بھی نہیں جانتے۔ ایک زمانہ تھا جبکہ ہماری عورتیں دولت کی بوجھ کرنی تھیں۔ میں نہیں جانتا کہ اب بھی کرتی ہیں یا نہیں۔ اسی طرح یہ لوگ گھر میں دولت رکھ کر اسکے اطراف گھومتے ہیں۔ اس دھیت کو نکالنے کی ضرورت ہے۔ ہم صعب کے لئے اس طرح پیسہ حاصل کر سکتے ہیں جس طرح جنگ کے زمانے میں جنگ کو چلانے کے لئے ہب سائیسہ سٹ (Mint) کیا گیا تھا۔ میں کہوں گا کہ اگر صنعتوں کو چلانے کے لئے پیسہ کی کمی ہے اور یہی چہر رکاوٹ کا باعث بنتی ہے تو اس کے لئے بھی پیسہ سٹ کیا جاسکتا ہے۔ اس لئے کہ اس سے نو آئندہ آپکو انکم ہوگی اور انڈسٹری ملک کی قوت بھی بڑھانیکا باعث ہوگی۔ یہ صورت میں آپکے سامنے رکھا جاتا ہوں اور یہ باب میں خرات کے ساتھ کہوں گا کہ ہماری انڈسٹریل پالیسی غلط ہے۔ اسکی وجہ سے ملک کا پیسہ ایک محدود طبقہ میں یعنی کیا پیٹلسٹ گروپ (Capitalist Group) ہی میں رہتا ہے جبکہ سمسدہ انگریزوں سے رہتا ہے۔ انگلینڈ اور امریکہ کی ڈیولپ پالیسی (Colonial Policy) حیدرآباد میں کام کرتی ہے۔ میں آرریل مسٹر سے یہ اپیل کروں گا کہ ہماری صنعتوں میں اسٹیٹ لے کروڑوں روپیہ انوسٹ کیا ہے انہیں عوام کی طرف سے چلانا چاہئے۔ اور اس کے لئے خرات کے ساتھ آگے بڑھا چاہئے۔ عوام آپ سے ہر قسم کے تعاون کے لئے تیار ہیں۔ اور اسی صورت میں اسٹیٹ کی صنعتیں کامیابی کے ساتھ چل سکتی ہیں۔ اور ان اپلائیمنٹ بھی بڑی حد تک اسی سے دور ہو سکتا ہے۔ میں یہ کہوں گا کہ واڈیا صاحب نے انڈسٹری کی جو رپورٹ سن کی ہے وہ ہاؤس کے سامنے رکھی جائے۔ کسٹور بھائی لال جی کی رپورٹ میں بھی کہا گیا کہ یہاں صنعتیں ان ایشیائی (Inefficiently) چل رہی ہیں۔ مگر انہوں نے دوسرے مقصد کے تحت ایسا کہا۔ مجھے ایک قصہ یاد آتا ہے جو پچ رٹم میں ہے۔۔۔۔

Mr. Speaker : No story please.

شری وی۔ ڈی۔ دتتا پانڈے - خیر میں صرف اتنا ہی کہوں گا کہ کسی نے شہر کو دیکھ کر یہ کہا کہ یہ شہر نہیں ہے کتا ہے۔ تو کتا ہی سمجھے لگے۔ مطلب یہ تھا کہ ان صنعتوں کو پیچ دو۔ یہ خیال غلط ہے۔ صنعتوں کو پیچا نہیں چاہئے۔

کالنج انڈسٹریز کے بارے میں یہ کہا تو جاتا ہے کہ اسے سلف سفیسیئنٹ (Self-Sufficient) بنانا چاہئے مگر میں پوچھتا ہوں یہ کس طرح ہوگا۔ ظاہر ہے کہ وہ فوری خود بخود تو سلف سفیسیئنٹ نہیں بن سکتے جب تک کہ آپ کی مدد نہ ہو۔ میں یہ کہوں گا کہ گورنمنٹ کی اس سلسلے میں جو پالیسی ہے وہ تشفی بخش نہیں ہے۔ البتہ ویوٹس کی

حد تک کچھ مدد کی جاتی ہے۔ باقی کاليج انڈسٹریز کی جھسی کہ مدد کرن چاہئے ہیں کی جائے۔ میں حکومت سے یہ انیل کرونگا کی کاليج انڈسٹریز کی زیادہ سے زیادہ مدد کیجائے کیونکہ اس سے بھی ایک حد تک ان اسپلائٹس کا سوال حل ہو سکتا ہے۔

آخر میں مجھے یہ بھی کہنا ہے کہ کاليج انڈسٹریز کے اٹھے گورنمنٹس کو محکمہ سانا ہے اسکا اڈمنسٹریٹس ڈب ہیوی (Top-heavy) ہے۔ اسکو ریڈیوس (Reduce) کیا جاسکتا ہے۔ حکومت اس جانب توجہ دے۔

انہی تقریر ختم کرتے ہوئے آخر میں میں آریبل مسٹر فار کامرس اینڈ انڈسٹریز سے انیل کرونگا کہ ملک کی انڈسٹریز کو بیجا بہ جائے۔ بلکہ اس میں چلایا جائے اور اسکے لئے جو چیزیں ضروری ہیں وہ اختیار کیجائیں۔ اگر ایسا کیا جائے تو حیدرآباد کے عوام ہر طرح آپ کا ساتھ دیں گے۔

شری سید اختر حسین (حنگاؤں) مسٹر اسپیکر سر۔ حیدر آباد میں حکومت کی انڈسٹریز کے بارے میں گزشتہ تین سال سے جو پالیسی رہی ہے اسکے پیس نظر میں بقس کے ساتھ یہ کہہ سکتا ہوں کہ پولس ایکس سے پہلے حیدر آباد میں جو نئی نئی انڈسٹریز قائم ہوئی تھیں اور ان میں ترقی کے آثار نمایاں تھے اب دن بدن ان میں انحطاط پیدا ہوتا جا رہا ہے۔ اس تین سال کے دوران میں حکومت کی ہوائی صنعتی پالیسی روال بدیر رہی۔ جس کی وجہ سے درمیانی طبقہ کے پرائیویٹ کیپیٹلسٹس اور پرائیویٹ صنعت کار گھائے میں رہے۔

Shri Vinayak Rao Vidyalkankar His Cut-Motion is only for maladministration, I think.

شری وی۔ ڈی۔ دیشپانڈے۔ میں سمجھتا ہوں کہ ممبرس دوہوں پر بول سکتے ہیں۔

شری سید اختر حسین۔ اس روال کی وجہ یہ بھی کہ مقامی صنعت کاروں سے محکمہ صنعت و حرفت بے مشورہ ہیں لیا۔ اسکے علاوہ انڈسٹریل ٹرسٹ فنڈ کی کارروائیوں سے لوگوں کو ناواقف رکھا گیا۔ پیچھے سال اور اس سال بھی مسائل پریس میں ایجیٹیشن ہوتا رہا ہے اور محکمہ صنعت و حرفت کی مال پرائیکٹسز (Malpractices) عوام کے سامنے لائی گئیں۔ لیکن اسکا کوئی جواب نہیں ملا۔ جیتیں یہ تھیں کہ یہاں کی صنعتوں کو باہر کے لوگوں کے ہاتھوں فروخت کیا جائے۔ اس وقت تو یہ سوال کچھ رکھا ہوا معلوم ہوتا ہے۔ لیکن نار نار یہ سوال ہمارے سامنے آتا ہے کہ ہماری صنعتوں کو باہر کے کیپیٹلسٹوں کے ہاتھوں فروخت کیا جا رہا ہے۔ اس بہانہ کہ حکومت کے پاس روپیہ نہیں ہے۔ لیکن میں پوچھنا چاہتا ہوں کہ اگر یہاں کی صنعتوں کو مصوبہ بندی کے تحت چلایا جائے اور یہاں کے لوگوں کے مطالبات کی پلاننگ کی جائے تو کوئی وجہ نہیں کہ صنعتوں کو باہر کے کروڑ پتی سرمایہ داروں کے ہاتھ فروخت کر دینی ہو تو آئے۔ مثلاً کے طور پر میں یہ کہہ لوں گا کہ ہر پور پیپ ملز پولس ایکسن سے پہلے جتنا

پہر تیار کر کے سپلائی کرتی تھی آج اتنا نہیں تیار نہیں کرتی - اور ساتھ ہی ساتھ بیور
 پرنٹ کے سلسلے میں جو پلانٹ باہر سے منگوا یا گیا تھا وہ کسی نہ کسی وجہ سے
 پاکستان چلا جاتا ہے - اس طریقہ سے یہاں کی ضرورتوں کو پورا کرنے کے سلسلے میں
 جن صنعتوں کو انکریج (Encourage) کرنا چاہئے تھا انہیں ڈسکریج (Discourage)
 کیا جا رہا ہے - یولس ایکس کے بعد جو نئی صنعتیں قائم ہوئی ہیں انکی حالت بھی دن
 بدن خراب ہوتی جا رہی ہے - اس سلسلے میں بڑے کو بھی کوئی حوالہ نہیں دیا گیا -
 جو اڈوائیزری کمیٹی تھی اسے بھی ختم کر دیا گیا ہے - اسلئے میں یہ کہوں گا کہ جن
 صنعتوں کو آگے بڑھانا ضروری ہے اسکے لئے سیادی طور پر پلانٹ کے محکمہ کام کیا
 جائے - فائیو ایر پلان (Five-Year Plan) کے لحاظ سے انہی صنعتوں کی موجودہ
 صورتحال عوام کی ضرورتوں کیلئے کافی نہیں - اس وقت یہ سوال نہیں کہ صرف نفع بخش
 صنعتیں قائم کی جائیں - ہمارے سامنے سب سے اہم سوال صنعتی بیوروگاری کو ختم
 کرنے کا ہے - ہم دیکھ رہے ہیں کہ صنعتی مردوروں کی بیوروگاری دن بدن بڑھتی
 جا رہی ہے - ان حالات کے حل کیلئے میں یہ کہوں گا کہ اس ہاؤس کے عوامی نمائندوں
 کی ایک ایسی کمیٹی تشکیل دی جائے جو صنعتوں پر نگرانی کرے اور مسئلے دے -
 انڈسٹریل ٹرسٹ فنڈ میں جو احارہ داری پیدا ہو گئی ہے اسے دور کرنا بھی ضروری ہے -
 ہم دیکھتے ہیں کہ ہمارے ملک میں نہ صرف خام اشیا زیادہ مقدار میں ملتی ہیں بلکہ
 یہاں چیمپ لیبر (Cheap Labour) بھی ہے - لیکن اس چیمپ لیبر کے استحصال سے
 کپیٹلسٹس زیادہ سے زیادہ نفع حاصل کرنے کی کوشش کرتے ہیں - محکمہ صعب و
 حرقت کی پالیسی یہ ہے کہ اس عمل کو انکریج کیا جائے - اسکے برخلاف مردوروں کے
 مطالبات اور حقوق کو کچلا جاتا ہے - یہ پالیسی اسی جاگیردارانہ نظام اور رضاکار دور کی
 ورثہ ہے - اس میں تبدیلی نہایت ضروری ہے - نہ صرف یہاں کے بڑے سرمایہ داروں کو
 انکریج کیا جاتا ہے بلکہ باہر کے بڑے سرمایہ داروں کو یہاں آنے کی دعوت دی جاتی ہے -
 اس لئے کہ وہ یہاں آکر چیمپ لیبر کو اکسپلائٹ (Exploit) کریں اور یہاں
 کی خام اشیا سے خود نفع کھائیں - ہماری حکومت کی یہ پالیسی ہے - اس کے نتیجے کے
 طور پر میں یقین کے ساتھ کہہ سکتا ہوں کہ گذشتہ دو تین سالوں میں صنعتی بیوروگاری
 میں زبردست اضافہ ہوا ہے - محکمہ صعب و حرقت کا یہ فرض تھا کہ وہ ان حالات کی
 تحقیقات کرواتا کہ کتنے مردور بیوروگار ہیں - لیکن ایسا کوئی عمل نہیں کیا گیا - بحث
 کے سلسلے میں متعلقہ مسٹر کی جو اسپیک ہمارے سامنے آئی ہے اس میں بھی ایسا کوئی
 اشارہ نہیں کہ گورنمنٹ ایسا کوئی ارادہ رکھتی ہے - پریس میں یہ چیز آچکی ہے کہ لا کھوں
 کی تعداد میں صنعتی مردور بیوروگار ہیں - ہم دیکھتے ہیں کہ کئی کارخانے اور فیکٹریز
 بند پڑی ہیں لیکن تعجب کی بات ہے کہ گورنمنٹ اس جانب کوئی قدم نہیں اٹھاتی - گورنمنٹ
 کو چاہئے کہ مردور جو کچلے ہوئے ہیں انکی سپورٹ کرے - سرمایہ دار جو محنت
 سے روپیہ نہیں کھاتے بلکہ مردوروں کے بل بوتے پر دولت سمیٹتے ہیں گورنمنٹ ان کی
 حوصلہ افزائی کرتی ہے اور حوصلہ شکنی کرتی ہے تو اس طمع کی جو محنت کش ہے جو
 کچلا ہوا ہے - حیدرآباد کے درمیانی طبقہ کے پرائیویٹ انڈسٹریلسٹ کو ڈسکریج (Discourage)

جاتا ہے اور بڑے انڈسٹریسٹس کی سپورٹ کیجاتی ہے۔ یہاں کی بڑی انڈسٹریز کو فروغ دیا جارہا ہے۔

ہر ایک ٹولس کارپوریشن کے تعلق سے بھی بہت سے واقعات پچھلے سال پریس میں آچکے ہیں۔ اور عوام اس سے واقف ہیں لیکن اس بارے میں گورنمنٹ نے کوئی وضاحت نہیں کی۔ کیا محکمہ صعب و حروف کی ذمہ داری یہ نہیں ہے کہ یہاں کی صنعتوں کو باہر کے بڑے سرمایہ داروں کے ہاتھوں فروخت کرنے سے روکا جائے۔ میرے پاس اسکا ریکارڈ ہے (۵۔ میں اسوقت ساتھ نہیں لایا ہوں) کہ نواب صاحب رام پور جیسے بڑے بڑے جاگیردار اب انڈسٹریسٹس بنا چاہتے ہیں۔ صرف وہی نہیں بلکہ باہر کے بڑے بڑے کسٹمسٹوں کا یہ حال ہے کہ حیدر آباد کی انڈسٹریز کو اسے ہانپوں میں لئے لیں۔ لیکن گورنمنٹ ایسی چیزوں پر توجہ نہیں کرتی اور اپنی پالیسی کے بدلے ہر آمادہ نہیں نظر آتی۔ بہت سے مسائل ایسے ہیں جنکو سامنے رکھتے وقت نہیں ہے۔ سامع حوروں کی ہمہ افراں کیجاتی ہے۔ مردوروں کو ڈسکریج کیا جاتا ہے۔ انکی محنتوں کا استحصال کیا جاتا ہے اور انکو انکی محنتوں کا صلہ نہیں دیا جاتا۔ اسارے میں کہا جائے تو یہ الزام لگایا جاتا ہے کہ اپوریشن کی خاطر انورٹمنٹ کیا جاتا ہے۔ لیکن عورتوں کو کرنا چاہئے کہ کیا یہ سب باتیں اپوریشن کی خاطر کہی جارہی ہیں۔ عوامی ضروریات کو بوا کرے میں ہماری انڈسٹریز ناکام ہوچکی ہیں۔ اور گورنمنٹ عوام دشمن پالیسی پر عمل کر رہی ہے۔ جس انداز سے ہمارے ہاں ریمارکس ہوتے ہیں اس سے ظاہر ہو رہا ہے کہ کچھ ہوئے والا نہیں ہے۔ میں مسٹر فار کمارس اینڈ انڈسٹریز سے اپیل کرونگا کہ عوامی نمائندوں پر مشتمل ایک ایسا کمیشن مقرر کریں، ایک ایسی کمیٹی بنائیں جو موجودہ ڈھانچے کو بدلنے کیلئے ایک اسکیم تیار کرے تاکہ ہماری انڈسٹریز کو فروغ حاصل ہو سکے۔

شری لکشمی کوٹنا۔ (آصف آباد۔ عام)۔ جہاں تک صنعتوں کا تعلق ہے اب تک اپوزیشن سچس کی جانب سے جو کہا گیا ہے وہ کثرتاً ڈکٹری ہے۔ لیڈر آف دی اپوزیشن نے کہا کہ رضا کار بنائے میں گڈو کی باتیں ہوتی رہیں صنعتوں کے سلسلہ میں ایسی باتیں ہوتی ہیں وہ سامنے آ چاہئیں۔ اور آپریل میں یہ کہتے ہیں کہ رضا کار بنائے میں یعنی پولیس ایکس کے پہلے کامرس اینڈ انڈسٹریز ڈپارٹمنٹ نے بہت کچھ کیا ہے۔۔۔۔۔

شری اختر حسین۔ میں نے یہ نہیں کہا۔ میں نے یہ کہا کہ بہت ساری انڈسٹریز کو اس گورنمنٹ کے زمانہ میں قائم کرے۔۔۔۔۔۔۔

شری لکشمی کوٹنا۔ حقیقت کیا تھی وہ لکھی گئی ہے بعد میں معلوم ہو جائیگا۔ مسٹر اسپیکر۔ جب آپریل میں اسکی تردید کر رہے ہیں تو اسکو مان لیا چاہئے۔

شری لکشمی کوٹنا۔ مسٹر اسپیکر سر۔ پولیس ایکس کے بعد ہم ان تک میں حادثات ہوں انڈسٹریز کے تعلق سے گورنمنٹ کی یہ پالیسی رہی ہے کہ عوام کی فلاح و بہبود اور ملک کے مفاد کو ملحوظ رکھتے ہوئے انڈسٹریز کو زیادہ سے زیادہ انکرینج کیا جائے۔

گورنمنٹ کی مالیسی اور ڈیپارٹمنٹ کے عہدہ داروں کے عمل میں بڑا فرق پایا جاتا ہے۔ گورنمنٹ کی مالیسی کے خلاف کئی عہدہ داران عمل کر رہے ہیں۔ اپوزیشن کی جانب سے جو اشارہ کیا گیا ہے وہ بظاہر گورنمنٹ کی طرف ہے لیکن حقیقتاً وہ عہدہ داروں کی طرف جاتا ہے۔

فیڈریس آف انڈسٹریل کوآپریٹو سوسائٹی کے سوا جہ لاکھ روپے کے شیپس حکومت نے خریدے ہیں۔ معلوم ہوا ہے کہ حکومت نے یہ طے کیا ہے کہ ۲۵ لاکھ روپے اس میں ایویٹ کئے جائیں گے۔ اس سال معلوم میں کیا طے کیا گیا ہے۔ اس فیڈریٹس سے جی کامی ہوں چاہئے اتنی کامی میں ہوں۔ ملک کو آپریٹس کی کمی کی وجہ سے ایسا ہوا ہے۔ محض کرٹسرم (نکتہ جی) کرنے کے عادی کسی ٹیوس کام کے کرنے کی طرف مائل ہیں ہوتے۔ ملک کی سب کچھ کرنے کی طرف مائل میں ہے۔ میں خود بورڈ آف ڈائریکٹرس کا رکن ہونے کی وجہ سے واقف ہوں۔ جتنک ملک کو کسی کام کے کرنے کے لئے تیار نہ کریں ہلک بیا میں ہوں۔ جہانک مجھے معلوم ہے حکومت نے یہ طے کیا ہے کہ جتنے جیٹس کے کار حالے اسٹیٹ میں ہیں انکو فروغ ہو۔ ابے ملک کی ضروریات کا خیال رکھتے ہوئے مسٹر انڈسٹریل اور کالچ انڈسٹریل کو ڈیولپ (Develop) کرنے کے لئے گورنمنٹ نے ارادہ کیا ہے۔ وہ چاہتی ہے کہ جس قدر بھی ہو سکے انکو انکرج کرے۔ آپریٹل ممبر آف دی اپوزیشن نے کہا کہ کالچ انڈسٹریل کو انکرج کرنا چاہئے تاکہ عرب لوگوں کو روزگار کی فراہمی میں سہولت ہو۔ اگر واقعی سسٹریلی (Sincerely) وہ یہ چاہتے ہیں تو جیسا کہ آپریٹل ویاس مسٹر نے کہا وہ ہیڈ لوم کلابھکا استعمال شروع کریں۔ رہائی باتوں سے کچھ نہیں ہوگا۔ علی طور پر وہ ہیڈ لوم کلابھ کو انہیں۔ جتنک ایسا نہ کیا جائے ہمارے مسائل حل نہیں ہو سکتے۔ سر ملک اور سر اور کے بارے میں ضرور کچھ کانٹروورسی (Controversy) ہے۔ آپریٹل ویاس مسٹر نے کہا ہے کہ سر اور کی انڈسٹری میں کوئی نقصان نہیں رہا بلکہ ۶ لاکھ روپیہ کا فائدہ ہوا ہے۔ سر ملک کے لئے دو کروڑ روپیہ کی ضرورت ہوگی۔ جتنک ملک ایویٹ (Invest) کرنے کی طرف مائل ہو ایسی چیزوں کو آگے بڑھانا مشکل ہے۔ کوآپریٹو اکائی کو انکریج کرنے کی ضرورت ہے۔ ہلک کو چاہئے کہ کوآپریٹو سوسائٹس قائم کرے اور عوامی کارکنان اس کام کو اپنے ہاتھ میں لیں مجھے وسواس ہے کہ اگر ایسا کیا جائے تو گورنمنٹ پوری سکتی کے ساتھ انکو انکریج کریگی۔ ملک کی معاشی بہتری انڈیویچول طور پر کوٹنس کرنے سے نہیں ہو سکتی کوآپریٹو بیس پر کوٹنس کرنی چاہئے۔ بیسے کا جب ذکر آتا ہے تو نظام صاحب کے کھر پر بعض لوگوں کی نظر جاتی ہے۔ لیکن میں کہوں گا کہ یہ کام اس طرح سے نہیں کیا جاسکتا بلکہ جیسا کہ بعض آپریٹل ممبرس کا خیال ہے دل کو ندیل کرنے کی ضرورت ہے۔ دل کی تبدیلی کی سطح سے کی جاسکتی ہے اعتقاد کی بات ہے ہم سب بیٹھ کر اس پر غور کر سکتے ہیں.....

شری وی۔ ڈی۔ دیشپانڈے۔ آپ تو اس میں ایکسپٹ (Expert) ہیں۔

7

पैसे पर डिस्ट्रीज चलायी जाये तो उसकी परवा किसे होगी ? वहा जो काम करनेवाले होंगे वह दस बजे आयेंगे। और चार बजे वापस चले जायेंगे। क्योंकि यह गव्हर्नमेंट के पैसे से चलायी जायेंगी। अगर खुद उनका पैसा होगा तो उनको अच्छा काम करने का अहसास होगा। जिस के बाद मुझे यह अर्ज करना है कि आय टी एफ (I T F) के मुताबिक अंक अडवायजरी कमेटी मौजूद है। उसका कॉन्स्टिट्यूशन (Constitution) है और जिस के मुताबिक वह काम कर रही है। हमारे अंक दोस्त ने कहा कि वॉर टाइम में जितना पेपर बनता था अब अतना पेपर नहीं बनता कि वह काफी हो सके। लेकिन मैं कहूंगा कि अब १८ या २० टन कागज बनाया जाता है। उस वक्त १६ टन से ज्यादा नहीं बनता था। अंक और चीज के मुतालिक कहूंगा कि बड़ी बड़ी मशिन आ चुकी है और उनको फिट करने और चलाने के बिना और कोअी चारा नहीं। बिल्डिंग का कन्स्ट्रक्शन हो चुका है। हमारा प्रोग्राम है कि उससे पचास टन कागज बनाया जाय। लेकिन कम से कम २० या ३० टन कागज तो बनाया जा सकेगा। हमने अपना सोना देकर लोहा खरीदा है। क्या उसको मिट्टी में तबदील करना चाहते हैं ? खवाह हमें कितनी भी तकलिफ हो हम उसको चालु करेंगे। आप के उस वक्त के दोस्तों की वजह से हमारा रुपया बरबाद हुवा।

شری وی۔ ڈی۔ دیسپانڈلے - نہ حو آں "آنکے دوست"، کہہ رہے ہیں
میں کہتا ہوں کہ رضا کار رہنے کا ہمارا کوئی دوست نہیں ہے۔

श्री. लक्ष्मीनवास गनेरीवाल आपके दोस्तों से मेरा मतलब आपकी तरफ नहीं है।

شری وی۔ ڈی۔ دیسپانڈلے - یی۔ ڈی۔ ایف۔ کے آرسل ممبرس بر علط الرامات
نہ لگائے جائیں۔

श्री. लक्ष्मीनवास गनेरीवाल. ऑनरेबल मेम्बर पी डी अफ ने कहा है उसका जवाब दे रहा हूँ और वे खुद भी जानते हैं। जाननेके बावजूद भी मौजूदा गव्हर्नमेंट पर नुकताचिनी की गयी है। जिस लिये जवाब देना है।

अंक और चीज यानी ऑइल सीड्स (Oil Seeds) के मुतालिक मैं कहूंगा। हैदराबाद से ऑइल सीड्स बाहर परी (Free) जाते हैं। मगर वह ऑइल सीड्स यहा के डिस्ट्रीज के लिये खरीदते हैं तो उस पर सेल्स टॅक्स लिया जाता है। जिन से जो तेल निकलता है वह यहा अतना नहीं खप सकता। दूसरी चीज यह है कि रेल के डब्बे बराबर नहीं मिलते। क्योंकि अन् अंस रेलवे के बहुत कम डब्बे हैं। खल्ली वहा जाकर बनती है। हालाकि यह खल्ली किसानों के खेतों के लिये बहुत काम आती है।

सिर सिलक के मुतालिक मैं यह कहूंगा कि यह न सिर्फ हैदराबाद स्टेट और बिडीया बल्कि अशिया में पहली चीज है। हमें फकर है। लेकिन चूकि जिसका फन्नी काम जानने वाले लोग हिदुस्थान में कम हैं जिस लिये बाहर के टेक्निसियन और बाहर के लोगो पर मजबुरन हमें डिपेड (Depend) करना पडता है। जब यहा के लोग तयार हो जायेंगे तो हम उनसे काम लेंगे। हमको अपनी डिस्ट्रीको बढ़ाना है। मैसूर गव्हर्नमेंट को मालगुजारी से ४५ फीसद टॅक्स मिलता है। और बकिया टॅक्स डिस्ट्रीज से हासिल होता है। लेकिन हैदराबाद में ७५ फीसद टॅक्स मालगुजारीसे वसूल होता है। डिस्ट्रीज से कुछ ज्यादा टॅक्स वसूल नहीं होता। ऐसी सूत में यह कहा जा रहा है कि किसानों की आंमदनी

نیکال دی جاتا۔ لیکن یہ کسے نکالی جا سکتی ہے؟ ان سب چیزوں پر سوچنا پڑے گا۔ یہ سب باتیں بتانا چاہتا ہوں کہ صرف ٹیکسوں کی وجہ سے ملک ترقی نہیں کر سکتا، بلکہ انڈسٹریز اور سائنس کو ترقی دینے سے ہی ملک ترقی کر سکتا ہے۔

شری اناجی راؤ گوانے (پرنسپل) - صنعتوں کے بارے میں اسے حالات کا اظہار کرنے سے پہلے میں اس ڈنارمنٹ کی رپورٹ سنہ ۱۹۵۰ء - ۱۹۵۱ء تک سنا ہے۔ اس میں صنعتوں اور خصوصاً میجر صنعتوں کی رپورٹ سنائی گئی ہے وہ سناؤں کے سامنے پڑھ کر سنا ہوں۔

(April 1950 to March 1951)

Osmanshahi Mills, Ltd	Being expanded from 24 to 708 spindles and 619 looms to 37,788 spindles and 902 looms
Azam Jahi Mills, Ltd	Being expanded from 19 to 944 Spindles and 420 looms to 13,136 spindles and 728 looms.
Nizam Sugar Factory	Being expanded to increase production from 20,000 tons to 50,000 tons of sugar per annum
Praga Tools Corporation, Ltd	
Taj Glass Works, Ltd	..
Sirpur Paper Mills, Ltd	. Being expanded to increase production from 15 tons per day to 40 tons paper per day by 1952.
Sirsilk Ltd	..
Singareni Collieries Co. Ltd.	..
Power Alcohol Factory	Being expanded to increase production from 480,000 gallons to 600,000 gallons rising to 900,000 per annum by 1952.

تو یہ خود دو میجر صنعتیں ہیں سر پور پیپر ملز اور سرسلک ملز ان کے متعلق یہ سوچا جا رہا ہے کہ انہیں باہر کے کیپٹلسٹس کو بیچ دیا جائے۔ ہمارے آئرنل ورکر کامرس اینڈ انڈسٹریز سے جب یہ سوال پوچھا گیا تھا کہ کیا یہ انڈسٹریز ماف سے ہیں جیل وہی ہیں جسکی وجہ سے انہیں بیچا جا رہا ہے تو انہوں نے کہا تھا کہ اس میں گورنمنٹ کی مصلحت ہے۔ فائدہ یا نقصان کے متعلق کچھ نہیں کہا گیا۔ صرف یہ کہا گیا کہ اس میں گورنمنٹ کی مصلحت ہے۔ میں پوچھنا چاہتا ہوں کہ جب یہ صنعتیں خاص طور پر سرپور پیپر ملز ماف سے چل رہی ہیں اور کوئی نقصان نہیں ہو رہا ہے تو اسے کیوں

فروخت کر دینا چاہتا ہے ؟ اگر ہم اجراء کی اسکروٹی کریں تو معلوم ہوگا کہ ایک ایک اجسٹس کو ہزاروں روپیہ سحواہ دینا چاہیے اور وہ یہ سحواہ لیکر بھی کام نہیں کرنا۔ مال ایڈمنسٹریس جاری ہے۔ اگر محققانہ کیجائے تو لاکھوں کا عس پانا جائیگا۔ یہ سب کام ٹنٹلسٹس وہاں بٹھکر کرتے ہیں تاکہ وہ گورنمنٹ سے سیر ملر خریدیں اور گورنمنٹ مجبور ہو جائے کہ وہ ان کی ٹنٹلسٹس کے ہاتھوں سے ملر فروخت کر دے۔ اگر ہم تحقیقات کرائیں تو ان سب باتوں کا پتہ چلے گا۔ ہماری جو مسری (۳۰-۳۰-۳۰) رور بندرگاہوں پر پڑی رہی ہے اسکے نام ہزاروں روپیہ کا ڈیمیرج (Demurrage) دینا پڑتا ہے۔ اسی طرح دوسری صنعتوں کو ہماری عسب کی وجہ سے جو نقصان ہوا ہے اوسکی طرف توجہ نہیں کی جائیگی۔ بلکہ بڑی صنعتیں کی ٹنٹلسٹس کے ہاتھ فروخت کرنا چاہتے ہیں۔ جب اس پر اعتراض کیا جاتا ہے تو ٹربرری مجس کی جانب سے کہا جاتا ہے کہ چلیے اب ہم مل کر کوآرڈین کر سکتے ہیں اور کوئی اسکیم بس کی جائے گی۔ میں یہ کہہ چکا ہوں کہ بڑے بڑے کام ٹنٹلسٹس اور پرائیویٹ انڈسٹریس کو دیئے سے کام حل ہو سکتا ہے ؟ حکومت کہتی ہے کہ بڑی بڑی صنعتوں کے تمام کیلئے بیسے کی ضرورت ہے۔ ہمارے پاس کے جو کی ٹنٹلسٹس ہیں ان سے کام لیا جاسکتا ہے۔ لیکن یہ کہا جاتا ہے کہ جو کی ٹنٹلسٹس ہیں وہ عام طور پر بیسے ایڈمنسٹ کرنا نہیں چاہتے، وہ سوساں نہیں رکھتے اور ناوجود کی ٹنٹلسٹس ہونے کے ان صنعتوں کو نہیں چلا سکتے۔ کیا یہ کام حکومت کا نہیں ہے۔ ایڈمنسٹریس نارٹی کا اس میں جہاں تک تعلق ہے وہ مدد کرنے کے لئے تیار ہے۔ لیکن سوال بیسے کا ہے جسکی حکومت محافظ ہے۔ کالٹج انڈسٹری کے بارے میں میں زیادہ عرض نہیں کرونگا۔ ایک آرڈرل ممبر نے فرمایا کہ وہ اس انڈسٹری سے ہمدردی رکھتے ہیں اور اس اصول پر عمل بھی کرتے ہیں۔ میں یہ بوجھا چاہتا ہوں کہ جب ٹربرری مجس کے آرڈرل ممبرس ان صنعتوں سے ہمدردی رکھتے ہیں تو ہیڈ لوم کے ساتھ ساتھ دوسرے کٹڑے بھی نہیں۔ اس سے معلوم ہوگا کہ حکومت دوسری انڈسٹری سے کتنا کوآرڈینیشن کرتی ہے۔ میرا مقصد یہ نہیں کہ کالٹج انڈسٹری اور دوسری صنعتوں کا مقابلہ کیا جائے بلکہ حیدرآباد میں جو کچھ صنعتیں ہیں ان سب کو ترقی کے مواقع دینا ضروری ہے۔

آرڈرل ممبرس فار کانس ایڈمنسٹریس سے مجھے ایک اور سوال بوجھا ہے کہ ہماری صنعتوں کو باہر کے لوگوں کے ہاتھوں کیوں فروخت کیا جا رہا ہے ؟ یہاں کے کی ٹنٹلسٹس جب انہیں خریدنا چاہتے ہیں تو انہیں گورنمنٹ سچا نہیں چاہتی۔ اگر آرڈرل ممبر یہ چاہتے ہیں کہ میں یہاں کے خریداروں کے نام بتاؤں تو میں اسے بھی بتا دے کیلئے تیار ہوں۔ وہ حکومت کی نگرانی میں کام کرے کیلئے تیار ہیں۔ اسکے ناوجود باہر کے لوگوں کے ہاتھوں اسے فروخت کیا جا رہا ہے۔ کہا جاتا ہے کہ اس میں گورنمنٹ کی مصلحت ہے۔ مگر ہماری انڈسٹری باہر کے لوگوں کے ہاتھوں فروخت کر کے یہاں کے بیس بلڈنگ کاموں کے لئے عوام پر ٹیکس کا نار ڈالنا ٹھیک نہیں۔ یہ سمجھنے کی کوئی وجہ نہیں کہ یہاں کے لوگ ان صنعتوں کو چلانے کی اہلیت نہیں رکھتے۔ اس خامی کو دور کرنا چاہئے۔

ایک آرسل ممبر کے صبحوں کی طرف کٹائے آرسل ممبرس آف دی ہاؤس کی ایک کمیٹی کے سامنے کی موجودگی میں اس کی رائے دہی ہوئے میں انہی مقررہ کم کرنا ہوں۔

श्री विनायकराव विद्यालकार अध्यक्ष महोदय मैं इस बात पर अपोजिगन ओर सारे हाउस को धन्यवाद देता हूँ और शुक्रिया अदा करता हूँ कि जितना भी मेरा बजेट या अंशके मुतालिक छोटी और कम स्पीचेस हुई और दूसरे मिनिस्टर्स को जैसे जवाबत देने पड़े वैसी जरूरत मेरे लिये नहीं है। सिर्फ चंद चीजे कही गयीं और वे भी बोलनेवालों को मालुमात न होने या कम होने की वजह से कही गयीं हैं। मसलन अभी यह कहा गया की जो मशीनें मगवायीं गयीं हैं वे वैसी ही पोर्ट पर पड़ी हुई हैं। अन्हें कोअी लानेवाला नहीं है। जैसे असे लानेसे माजूर हैं। मगर यह अंस समय की बात है जब की यह गव्हर्नमेंट आपकी नहीं थी। जिसके सिवाय और कोअी चीज नहीं। अंस वक्त शुगर मिल्स की मशिनरी मगवायीं गयीं थी। डिमरेज दिया गया। जिसको कअी साल गुजर गये। लेकिन जिसका आक्षेप अब हो रहा है। यह भी आक्षेप हुवा की सिरसिल्क में अतना लॉस (Loss) क्यो हो रहा है और जिसके लिये अंक कमिटी मुकर की जाय। मगर जब सिरसिल्क अभी खडा ही नहीं हुवा है तो लॉस का सवाल ही क्या है ? यह सवाल तो अंस वक्त पैदा होगा जब की पैसा जियादा खर्च हो रहा हो और अल्पसंख्यक कम हो रहा हो। बार बार कहा जाता है कि अवाम की कमिटी मुकर की जाय। मगर हम भी तो अपने आप को अवाम से अलग नहीं समझते। अवाम को हम पर कॉन्फिडन्स है। फिर अिन कमिटियों की क्या जरूरत है ? यह सही है कि गव्हर्नमेंट ने अपने हिसाब किताब देखने के लिये वाडिया कमिटी मुकर की थी। अंसने अपनी रिपोर्ट पेश की। जिसके लिहाज से जो गलतियां थी वे ठीक कर लीं गयीं मगर सिर्फ मालूमात कम होने की वजह से यह सवाल अुठाय़ा गया। जिसके सिवाय कोअी बात नहीं है। कपनियों का हिसाब व किताब देखा जाता है। ऑडिटर्स मुकर होते हैं। वे हिसाब देखकर यह बताते हैं कि चंद गलतियां हुई हैं अिनको दुरुस्त कर लिया जाय। अिसी गरज से हुकूमत ने वाडिया कमिटी को मुकर किया था। अंसने हिसाब की जांच की। जिसके बावजूद यह कहा जाय की अंक जनरल बॉडी कमिटी मुकर की जाय और फिर पूरा हाउस इसकी जांच करे तो यह तरिका ठीक नहीं होता। वाडिया कमिटी ने हिसाब व किताब देखकर अपनी राय दी। कअी गप्पे अुडाअी जाती हैं कि वे पैसा लेकर भाग गये। मगर हम क्या करे ? अंस वक्त की गव्हर्नमेंट थी अंस वक्त ऐसा हुवा मगर बादमें हमको मालूम हो गया। गव्हर्नमेंट जिसकी जरूरत नहीं समझती की अब कोअी कमिटी मुकर की जाय।

यह कहा गया कि सिरसिल्क और सिरपूर पेपर मिल्स बेची जा रही हैं। हम अिडस्ट्रीज तो नहीं बेचते। अिडस्ट्रीज तो यहा की यही रहेगी। कोअी अुन्हे अुठाकर तो नहीं ले जा रहा है ? मॅनेजिंग अेजन्सिया आज से नहीं पहले से चल रही है। आपका खियाल है कि सारी अिडस्ट्रीज नॅशनलाअीज (Nationalise) करली जाये और सारी अिडस्ट्रीज को गव्हर्नमेंट ही चलाये और किसी प्रायव्हेट पार्टी को चलानेका मोका न दिया जाय। यह अलग चीज है। मगर गव्हर्नमेंट की अैसी पॉलीसी नहीं है मैं आपको बतला देना चाहता हूँ। कहा जाता है कि साजिशें हो रही हैं। किसकी साजिश हो रही है ? क्या मुझे अिसमें कुछ मिलने वाला है ? या किसी को कुछ मिलनेवाला है ? दूसरी भी अिडस्ट्रीज की मॅनेजिंग अेजन्सिया है।

شری لکشمی کوٹلہ - یہاں کسی قدر غلط فہمی ہو رہی ہے۔ آرڈرل مسٹر انڈسٹریز کے نیشنلائزیشن (Nationalisation) کے بارے میں وصاحت فرمائیں تو مناسب ہے۔

श्री विनायकराव विद्यालकार हमारे गव्हर्नमेंट की वही पॉलिसी है जो गव्हर्नमेंट ऑफ इंडिया की है। अगर कोई गव्हर्नमेंट ऑफ इंडिया की तरफ से प्रायव्हेट अजन्सी के लिये आते हैं तो हम देखते हैं कि वहां भी बड़े बड़े फर्मस इंडस्ट्रीज और कारखाने इसी तरीके से मॅनेजिंग अजन्सीज रखते हैं। एक ऑनरेबल मेम्बर ने दरियाफ्त किया कि नॅशनलाइज करने में गव्हर्नमेंट की क्या पॉलिसी है? हमारी पॉलिसी यही है कि बाज इंडस्ट्रीज बेशक गव्हर्नमेंट ही की रहेगी, और हैं। मसलन् अलेक्ट्रिसिटी की इंडस्ट्रीज गव्हर्नमेंट की रहेगी। कोल माइन्स गव्हर्नमेंट की रहेगी। गोल्ड माइन्स गव्हर्नमेंट की रहेगी। इसके सिवाय और भी इंडस्ट्रीज गव्हर्नमेंट की रहती हैं। अगर इन्हें गव्हर्नमेंट चला सके तो चलायेगी न चला सके तो मॅनेजिंग अजन्सीज या कोऑपरेटिव्ह डायरेक्टर्स के जरिये चलायेगी। आप कहते हैं की सिरसिल्क कंपिटेंलिस्टों को दे रहे हैं, अगर पैसा नहीं है तो निजाम का पैसा क्यों नहीं लेते। खैर निजाम का नहीं लिये बिल्का का लिये आपका क्या नुकसान होगा? वह बड़ा आदमी है यह छोटा आदमी है। वैसे ही कंपिटेंलिस्ट है। यह सब बेकारी दूर करने के लिये ही तो किया जाता है। आपको मालूम है कि जब सिरसिल्क चलने लगेगी तो उसमें साठेतीन हजार मजदूर काम करने लगेंगे। हमारे पास तो जितना पैसा था हम लगा चुके। जब और लगाना है तो दूसरे तरफ से लेना ही पड़ेगा। अगर हम और पैसा इसी पर लगा देंगे तो यह आपका तुगभद्रा प्रॉजेक्ट कैसे बनेगा? दूसरे काम कैसे होंगे? अखिर कोई न कोई तरिका तो निकालना ही पड़ेगा। इसलिय गव्हर्नमेंट ने यह सोचा कि मॅनेजिंग अजन्सी किसी न किसी को दी जाये। हम उस आदमी को यह तो नहीं कह रहे हैं कि तुम यहां से पैसा लेजाकर कलकत्ते में बैठकर मजा करो। उसमें प्रामिज ले रहे हैं कि अतना पैसा लगावो ऐसा काम करना होगा और दो साल में यह पूरा काम करना होगा इस तरह डायवल्ज (Divulge) करने में कोई बुराई तो नहीं। गव्हर्नमेंट का इसमें ५० फिसद अटरेस्ट होगा। आज की गव्हर्नमेंट गैर जिम्मेदार गव्हर्नमेंट नहीं है कि जो चाहे कर ले यह गव्हर्नमेंट पूरी जिम्मेदार गव्हर्नमेंट है और जो कुछ करती है हैदराबाद के फायदे के लिये ही करती है। क्या साठेतीन हजार मजदूरों को रोजगार पर लगाना फायदे की बात नहीं? कहा जाता है कि हम हेजिटेट (Hesitate) कर रहे हैं। कौन हेजिटेट कर रहे हैं? क्या किसी का डर है? हम ने तसफिया किया है कि देंगे। लेकिन ऐसा ही नहीं देंगे। टर्म्स (Terms) के साथ देंगे जो चीज होगी पक्की होगी। इस तरह नहीं देंगे कि गव्हर्नमेंट का नुकसान होजाय। गव्हर्नमेंट किसी तरह से हेजिटेट नहीं कर रही है। यह चीजे सोच विचार कर के की जायेंगी की उनको किस तरह से चलाया जाय। एक चीज कही गयी जिसका जवाब मैंने सवालात के जवाबात के वक्त यह दिया है की गव्हर्नमेंट की मसलहत है। आपने समझा होगा कि जवाबात के वक्त वैसे जवाब दिया गया है। लेकिन यह कोई छुपी हुई चीज नहीं है। सिरसिल्क और सिरपूर दोनों एक के नजदीक एक है। दोनों में मेलजोल है। एक फॅक्टरी के बगैर दूसरी को नहीं चला सकते। अतजाम को ठीक रखने के लिये ऐसा करना पड़ता है। बहेरहाल कुछ वजेह है इसलिये दोनों को एक साथ देना पड़ता है। आप ले ले, मैं आपको एक दे देता हू। हमको आनंद होगा। सिरसिल्क जायेगी सिरपूर बच जायेगी। हमको भरोसा था कि पब्लिक हमको जानती है हम जो कुछ करेंगे उस पर भरोसा किया जायेगा। इसलिये हमने इसकी खब जाचकर के ऐसा तसफिया किया है।

अक चीज यह है कि कॉटेज अिडस्ट्रीज (Cottage Industries) और लार्ज स्केल अिडस्ट्रीज (Large scale industries) में डिफरन्स (Difference) करना चाहिये। अब भी करते हैं। मैंने कब कहा कि नहीं करना चाहिये? लार्ज स्केल अिडस्ट्रीज के साथ जैसा करना चाहिये वैसा करते हैं, और कॉटेज अिडस्ट्रीज के साथ जो करना चाहिये वही करते हैं। लार्ज स्केल अिडस्ट्रीज के मुकाबले में कॉटेज अिडस्ट्रीज को १० फिसद प्रिफरन्स (Preference) दिया जाता है। आज हमारी जनता भी और कभी अफसर भी कॉटेज अिडस्ट्रीज के लिये काम कर रहे हैं। क्यों कहा जाता है कि डिफरन्स नहीं किया जाता? आक्षेप आक्षेपके लिये किया जाता है। यह खियाल असलिये पैदा हुआ कि यह कहा गया और यह तरिका बतलाया गया कि अिडस्ट्रीज के लिये पैसा हासिल करने के लिये करन्सी नोट्स क्यों नहीं छापे जाते? अच्छा है, खुशकिस्मतीसे प्रिंटिंग का सेगा भी मेरे तहत है। लेकिन ऐसी प्रिंटिंग के क्या नतायज होते हैं हम अससे पहले देख चुके हैं। अब ऐसा तजरूबा करने की जरूरत नहीं है। असके सिवाय प्रिंटिंग करना हमारे अखतियार में नहीं है। अलबत्ता चोरी छुपे अक रुपये के नोट्स छाप सकते हैं। आज जो बड़ी महगायी चल रही है अुसके बहुतसे कारणोंमेंसे सबसे बड़ा कारण यह है कि लडाई के जमाने में नोट प्रिंट किये गये थे। ऐसे नोट्स जिनके लिये कोअी बैंकिंग (Banking) नहीं थी। अस वास्ते मैं आपके अस मशविरे को माननेके लिये तयार नहीं हू। असकी वजह से जो मुसिवत आती है अुसमें मैं जियादती करना नहीं चाहता हू। यह तरिका मुबारिक हो अुन लोगो को जो अस तरिके से पैसा जल्द जल्द हासील कर लेते हैं। अगर ऐसा किया जाय तो फिर तो निजाम सरकार का पैसा लेने की जरूरत न होगी। जितना चाहे पैसा प्रिन्ट होकर आसकता है। लेकिन ऐसी बात नहीं है। बहुतसी बातें न मालुम होने की वजेह से कही जाती हैं। कहा जाता है कि करोडो रुपये खर्च किये जाते हैं और जनता को कुछ भी नहीं मालुम होता की क्या हो रहा है। मैंने यहां ६५ लाख रुपयो का डिमांड किया है। ६५ लाख का फिगर (Figure) सूनने के बावजूद कहा जा रहा है कि करोडो रुपये खर्च किये जाते हैं। ६५ लाखके ६५ करोड होगये। यह ऐसा ही किस्सा है कि अक आदमी को बड़ी भूख लगी। वह होटल में गया। वह पटापट गोल गप्पे से मिठाअी दहीबडे, लड्डू सब कुछ खा गया और होटलवाले में कहने लगा की मेरी प्यास नहीं बुझी ।

अगर आप किसी अिडस्ट्रीके मालिक हो और मजदूर रखकर काम करते हो तो मालूम होगा कि आय् टी अेफ लोन (Loan) देता है। लेकिन अगर यही लोन मजदूरों में बाटा जाय तो चार चार रुपये आयेंगे। अस लिये आय् टी अेफ का सबध सब के साथ नहीं हो सकता। गव्हर्नमेंट ऑफ अिडिया की पॉलिसी के मुकाबिले में क्या कम्युनिटि प्रोग्राम निकाला गया है मालूम नहीं। यह अक गलतफहमी की चीज है। वहा राँ-मटेरियल का प्रोग्राम निकाला गया है। गव्हर्नमेंट ऑफ अिडियाके अिडस्ट्रियल प्रोग्राम बडे बडे हैं। ऐसा नहीं है कि गव्हर्नमेंट ऑफ अिडिया अिडस्ट्रीज की तरफ नहीं देख रही है। सेदरी, बगलोर, और विजगापटम में बडे बडे कारखाने हैं। जहाज, टेलिफोन और लोकोमोटिव्ह के बडे बडे कारखाने हैं। गव्हर्नमेंट ऑफ अिडिया के बडे भारी अिडस्ट्रीज हैं। गव्हर्नमेंट ऑफ अिडिया की पॉलिसी के बारे में जितने जल्दी जल्दी सवाल किये गये हैं मैं भी अुनके अुतने ही जल्दी जल्दी जवाब दे रहा हू। अक महाशयने यह कहा कि गव्हर्नमेंट की पॉलिसी मजदूरों को कुचलने की पॉलिसी है। असका अुत्तर यह है कि हुकूमत की पॉलिसी यह है कि मजदूरों को न कुचला जाय।

हमारे यहाँ एक ताज ग्लास वर्क्स फॅक्टरी है जो नुकसान में चल रही है। हमारे इंडस्ट्रियल अक्सपर्ट ने यह ओपिनियन (Opinion) दिया है कि इसको निकाल दिया जाय। मगर इस खियाल से कि साडेपाच सौ मजदूर जो उसमें काम करते हैं उनको पालना है इसको चलाया जा रहा है।

सिरपूर पेपर मिल्स के मजदूरों के बारे में भी कहा गया है। मैं हाथुस की अितला के लिये कहना चाहता हूँ कि वहाँ के मजदूरों को दो महिने की तनखा बोनस दी गयी है। गव्हर्नमेन्ट की पॉलिसी यह है कि मजदूरों के साथ किसी किसम का बुरा व्यवहार न होना चाहिये। लगाने वाले अित्जाम लगा देते हैं। मगर यह बेकारसी चीज है।

आयू टी अेफ के बारे में बहुत कुछ कहा गया है। बदअितजामी बदअितजामी सब बोलते हैं कि बदअितजामी है। मगर वह क्या बद अितजामी है यह नहीं बोलते हैं। आयू टी अेफ में काम नहीं होता वह अिनसाल्वेट (Insolvent) है। बात यह है की यह चीज भी विरसे में मिली है। अच्छाअिया जैसे विरसे में मिली है वैसे ही अिनसालव्हन्सी भी विरसे में मिली है। आयू टी अेफ जब कायम किया गया तब पहले एक करोड रुपया मुनाफा आया था। असके बाद पोनेपाच करोड मुनाफा आया। इंडस्ट्रीज के शेअर्स खरीदे गये। और वहुतसे इंडस्ट्रीज को लोन दिया गया। जो लोग तिजारत करते हैं या बेपार करते हैं या इंडस्ट्रीज चलाते हैं उनको मालूम है कि तिजारत में नुकसान भी होता है और फायदा भी। असमें घबराने की क्या बात है? गव्हर्नमेन्ट को भी व्यवसाय में नुकसान होता है तो वो घबराती नहीं। फिर भी मैं आपके सामने कहना चाहता हूँ कि आयू टी अेफ ने जो लोन्स दिये हैं वे अस गव्हर्नमेन्ट के दिये हुअे नहीं हैं जो तीन महिनेसे काम कर रही है या पिछले अठारह महिनों से काम कर रही है। अस गव्हर्नमेन्ट के जमाने में अबतक लोन्स नहीं दिये गये। जो लोन पहिले दिये गये हैं उनको भी वसूल करनेकी कोशिश की जाती है। और वसूल किये जा रहे हैं या शेअर्स खरीद लिये जा रहे हैं। अल्टिमेटली (Ultimately) मैं समझता हूँ की सत्तर ७० फिसद लोन्स वसूल होजायेंगे। असमें बद अितजामी का सवाल कुछ नहीं है। फॅक्टरीज के मॅनेजिंग अेजन्ट्स के तोरपर आयू टी अेफ काम कर रहा है। मैं आपको बतादेना चाहता हूँ कि उन फॅक्टरीज का जो फायदे से चल रही हैं हमारे पास आकडा है। तिजाम शुगर फॅक्टरी में सन् १९५० असवी में १,९६३५ टन्स शक्कर तैयार हुअी। सन् ५१ में २३,९९४ टन, और अस साल ३८,६३५ टन शक्कर तैयार हुअी। अससे जाहिर होगा की पैदावार में कमी नहीं बल्कि बराबर प्रोग्रेस हो रहा है। असी तरह सिगारेनी कोल-माअिन्स से सन् १९५० में ११,६२,५०६ टन कोयला निकाला गया। सन् १९५१ में १२,०७,२३३ टन और अबतक याने पाच माह में ५६,४००० टन कोयला निकाला गया। अखीर साल तक यह मिकदार १३ लाख टन तक जाने की अुमीद है। असी तरह सिरपूर पेपर मिल्स में सन् १९५० में ३,७३८ टन कागज बना था। सन ५१ में ४,७५७ टन बनाया गया। अससाल पहले दस माह में ४,६४१ टन कागज तयार हुअा है। अखीर साल तक ५ हजार या साडेपाच हजार तक यह मिकदार पहुँच जायगी। असी तरह और जितने मिल्स आयू टी अेफ के तहत चलरही हैं उनमें नुकसान तो नहीं हो रहा है। यह कहदेना की बदअितजामी हो रही है, असको रोकाजाय तो मैं समझता हूँ कि वे फिगर्स (Figures) और फॅक्ट्स (Facts) मालूम न होने की वजेह से और अखबारात जो खबरे फैलते हैं उनकी वजेहसे कहा जाता है। यह एक बडा रोग है की बुरी खबर बडी जल्दी फैलाअी जाती है। और लोग सही चीजें भूल जाते हैं। जिसकी वजेह से बदनामी,

होती है। यहाँ कोसी अंसी चीज नहीं है। जहाँ तक मैं देखता हूँ यह होता है कि हमारे इंडस्ट्रीज प्रोग्रेस कर रही हैं। इंडस्ट्रीज डिपार्टमेंट का काम सिर्फ यह है कि वह लोगो को सक्सेसफुल (Successful) रास्ता बताये। अंसी बहुतसी चीजे कही जाती हैं। हमारे महकमे के मुतालिक कभी वेल्थ अँड मेजस डिपार्टमेंट पर अंतराज किया जाता है। यह अंतराज कम से कम अपोजिशन वेचेस की तरफ से तो न होना चाहिये था। अगर क्यापिटलिस्ट की तरफ से या मारवाडी लोगो की तरफ से अंतराज उठाया गया होता कि तराजू ठीक नहीं है और बाटो मे खराबिया हैं तो ठीक होता ।

श्री. लक्ष्मीनिवास गनेरीवाल : सब मारवाडी बेपार नहीं करते ।

श्री विनायकराव विद्यालंकार : मुमकिन है मुझसे गलति होगी हो। अगर सब नहीं करते तो बहुतसे लोग तो बेपार करते हैं। इसलिये मैंने यह शब्द कहा था । मारवाडी के शब्द से आम अर्थ बेपारी होता है । यह शब्द मैंने उनके लिये नहीं कहा जो मारवाड मे रहते हैं। बहर्हाल मेरा यह मतलब है कि अगर यह सवाल कैपिटलिस्टो की जानीब से आता तो बहुत अच्छा होता। अगर हम कैपिटलिस्टो के खिलाफ तलवार चलाते हैं तो भी बदनामी होती है और उनकी ताओद करते हैं तो भी बदनामी होती है। इसलिये सब लोगो से मेरी यह प्रार्थना है कि जिस तरह बदनाम करने की बजाय सही तौर पर गौर करे और यह डिमांड मजूर करे।

Mr Speaker : I shall now put the cut-motions to vote
Shri Bhagwanrao Boralker.

DEMAND No. 23—‘COMMERCE & INDUSTRIES’

Shri Bhagwan Rao Boralker Mr. Speaker, Sir, I want my cut-motion to be put to vote.

Mr. Speaker : The question is :

“That the demand under the head ‘Commerce & Industries’ be reduced by Rs. 5,000.”

The Motion was negatived.

Shri Syed Akhtar Hussain : Mr. Speaker, Sir, I beg leave of the House to withdraw my cut-motion to Demand No. 23.

The Motion was, by leave of the House, withdrawn.

DEMAND No. 52—‘INDUSTRIES’

(Shri V. D. Deshpande, the next mover on the list, was found not present in the House.)

Mr. Speaker : Since the cut-motion was moved by Shri Deshpande, I shall put it to vote.

The question is :

“That the demand under the head ‘Industries’ be reduced by Re. 1.”

The Motion was negatived.

Mr. Speaker : I shall now put all the Demands, together to vote.

The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 45,15,950 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demands Nos. 23, 43, 52, 53, & 70”

The Motion was adopted.

مسٹر اسپیکر - اب سوا ساٹھے ہیں - ایک اور مٹری کے ڈیمانڈس ہیں جو
ہاؤس کے سامنے پیش ہوئے - انکے بارے میں جو موسس ہیں وہ اب موو کئے
جائیں۔ ان پر ہم کم از کم اور ۱۰ یا ۱۰ مٹ کام کر سکتے ہیں -

ایک آنریبل ممبر - اس وقت کئی آنریبل ممبرس اس خیال سے باہر چلے گئے ہیں
کہ شائد آج کامرس انڈ انڈ سٹریٹ کے ڈیمانڈس پر ہی بحث ہوگی - اب اگر کٹ موسس
موو کرے کے لئے کہا جائے تو ایسے لوگ جن کے کٹ موشس ہیں اور جو یہاں ہیں
ہیں اپنے کٹ موسس موو نہیں کر سکیں گے - اسلئے میری خواہش ہے کہ اسکو
اگر کل پر رکھا جائے تو مناسب ہے - لیکن اگر صرف موو کرنے کا ہی مقصد ہے تو
انکو ۱۰ یا ۱۰ مٹ میں موو کر سکتے ہیں - یہ میں اسلئے کہہ رہا ہوں کہ دوسرے
ممبرس کو بھی اپنے کٹ موشس موو کرنے میں سہولت حاصل ہو -

مسٹر اسپیکر - میں سمجھتا ہوں کہ یہ وجہ اس کے لئے کافی نہیں ہوگی - پہلے اسکے
بارے میں کہا گیا تھا - اگر اسکے باوجود انہوں نے ایسا سمجھا ہو تو غلط سمجھا ہے -

ایک آنریبل ممبر - جو لوگ اب جاچکے ہیں ان کے کٹ موشس پیش کرنے کا
مقصد فوہوڈائیگا - صرف ۱۰ مٹ کا سوال ہے - کل بھی ۱۰ مٹ میں کام کر لیا جاسکتا
ہے - صرف کٹ موسس بڑھکر سانا ہے - اس سے زیادہ کام نہیں - اسلئے میں سمجھتا ہوں
کہ میری اس ریکویسٹ پر غور کیا جائیگا -

مسٹر اسپیکر - جب ڈیمانڈس لے لئے جائیں گے -

DEMAND NO. 9.—‘OFFICE OF THE CHIEF ELECTRICAL INSPECTOR’

Shri Mehdi Nawaz Jung.

Sir, I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 1,07,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No. 9. The demand has the recommendation of the Rajpramukh

DEMAND NO. 10.—‘IRRIGATION, ETC., WORKS FOR WHICH CAPITAL ACCOUNTS ARE KEPT.’

I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 12,89,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No. 10. The demand has the recommendation of the Rajpramukh.”

DEMAND NO. 11.—‘OTHER REVENUE EXPENDITURE FINANCED FROM ORDINARY REVENUE WORKS FOR WHICH NO CAPITAL ACCOUNTS ARE KEPT.’

I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 52,82,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No. 11. The demand has the recommendation of the Rajpramukh.”

DEMAND NO. 25.—‘P.W. DEPARTMENT’

I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 1,99,400 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No. 25. The demand has the recommendation of the Rajpramukh.”

DEMAND NO. 56.—‘MISCELLANEOUS’

I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 72,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come

in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No. 56. The Demand has the recommendation of the Rajpramukh."

DEMAND No. 63.—'CIVIL WORKS'

I beg to move :

"That a sum not exceeding Rs. 1,62,64,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No. 63. The demand has the recommendation of the Rajpramukh."

DEMAND No. 67.—'OTHER REVENUE EXPENDITURE
CONNECTED WITH ELECTRICITY SCHEMES'

I beg to move :

"That a sum not exceeding Rs. 18,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No. 67. The demand has the recommendation of the Rajpramukh."

DEMAND No. 72.—'RENT RATES AND TAXES'

I beg to move :

"That a sum not exceeding Rs. 2,62,500 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No. 72. The demand has the recommendation of the Rajpramukh."

DEMAND No. 89.—'CONSTRUCTION OF IRRIGATION
WORKS. ETC.,'

I beg to move :

"That a sum not exceeding Rs. 3,73,81,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No. 89. The demand has the recommendation of the Rajpramukh."

DEMAND No. 91.—'CAPITAL OUT-LAY ON MULTI-PURPOSE
RIVER SCHEMES.'

I beg to move :

"That a sum not exceeding Rs. 93,04,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will

come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No 91. The demand has the recommendation of the Rajpramukh."

DEMAND No 92 — 'CAPITAL ACCOUNT OF CIVIL WORKS,
OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNTS.'

I beg to move

"That a sum not exceeding Rs 57,51,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No 92. The demand has the recommendation of the Rajpramukh."

DEMAND No 95 — 'CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY
SCHEMES'

I beg to move

"That a sum not exceeding Rs. 51,02,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No. 95. The demand has the recommendation of the Rajpramukh."

DEMAND No 97.—'STATE ROAD FUND'

I beg to move

"That a sum not exceeding Rs 1,50,000 be granted to the Rajpramukh to defray the several charges which will come in course of payment for the year ending the 31st day of March 1953 in respect of Demand No. 97. The demand has the recommendation of the Rajpramukh."

Mr Speaker. What is the aggregate?

Shri Mehdi Nawaz Jung. The aggregate is Rs. 8,10,81,900

Mr. Speaker: Motions for Demands Nos. 9, 10, 11, 25, 56, 63, 67, 72, 89, 91, 92, 95 and 97, the aggregate total being Rs. 8,10, 81,900, moved.

It is 7-30 p.m. now, the House will adjourn.

لیکن میں ہاؤس پر یہ واضح کرنا چاہتا ہوں کہ ہم کو پورا بجٹ ختم کرنے کے لئے
لی اور پرسوں دو دن ہی باقی رہ گئے ہیں لہذا میں یہ کہہ دینا چاہتا ہوں کہ آئندہ

اگر ہاؤس کو ۱۱ تا ۱۲ بجے رات تک بھی بٹھما بیڑے تو بٹھما ہوگا کیونکہ مجھے
 بیٹ کے ڈسکس کو ان دو دیوں میں دم کرنا ہے۔ اب جیونکہ کچھ معمر ارکان حلے گئے
 ہیں اسلئے ہاؤس ایڈج. ب. کا حادا ہے۔ کل بھر دو بجے اجلاس شروع ہوگا۔

The House then adjourned till Two of the Clock on
 Friday, the 27th June, 1952.
